



64. Bezručova Opava

festival všech podob umění

1/9 – 4/10/2021

Síla ženy

me vozíš, vezme plenu, na hlavu, pust se za
hu plus, nikde slovy. Volala Holenu, nikdo se ne
urde, blourela kouho, such se vyspal, ledový
< Čekala karmiška Holena, četala maoochu, se
in Holeny ani maoochy ne. Lurzly obe v
ta dobre masove. i hysé, i pravské i kou.
dobře bylo jí žít v pokoji >

(Vigneta: N^o 130

Lacrampe ymündrot

Božena Němcová
Pm

64. Bezručova Opava – „Síla ženy“

1. 9. – 4. 10. 2021

SOBOTA 21. 8.

16.00

Slezanka

OKUPACE KURTEM

vernisaž výstavy Ateliéru veškerého sochařství
k osmdesátinám **Kurta Gebauera**

STŘEDA 1. 9.

17.00

Galerie Eisler OD

ŽENY MEZI VDECHNUTÍM A VYDECHNUTÍM

vernisaž výstavy fotografií **Dany Kyndrové**

ČTVRTEK 2. 9.

17.00

Kostel sv. Václava

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU

předání Ceny Petra Bezruče **Kurtovi Gebauerovi**,
Živa Poppy Theatre – folklórní ohnivě divy,
dámská kapela **Vesna**,
slavné ženy minulosti a presentace festivalu,
Hlína v rukou ženy, sochařky, umělkyně...
výstava sochařky **Zdeny Fibichové**

EWA FARNA

koncert polsko-české popové a rockové zpěvačky

20.30

Dolní náměstí

PÁTEK 3. 9.

18.00

Dům umění
a kostel sv. Václava

30+ TŘICET LET INSTITUTU

TVŮRČÍ FOTOGRAFIE FPF

SLEZSKÉ UNIVERZITY V OPAVĚ

vernisaž výstavy nabízející několik set fotografií
současných studentů a absolventů institutu

SOBOTA 4. 9.

18.00

Klub Art

MOJE PACIFICKÁ HŘEBENOVKA

MONIKA BENEŠOVÁ

autorské čtení, beseda a autogramiáda

NEDĚLE 5. 9.

18.00

KUPE

NA VODÁRNĚ S... KURTEM GEBAUEREM

hostem besedy bude významný výtvarník,
rodák z Hradce nad Moravicí,
letošní laureát Ceny Petra Bezruče

PONDĚLÍ 6. 9.

17.30

Galerie Optik Skryjová

ŽENA V MNOŽNÉM ČÍSLE

vernisaž výstavy **skupiny X**

18.00

Kino Mír

SKRYTÁ ČÍSLA

neuvěřitelný příběh tří geniálních Afroameričanek,
které pomohly Američanům dobýt vesmír

ÚTERÝ 7. 9.

17.00

Knihovna Petra Bezruče

18.00

Knihovna Petra Bezruče

PORTRÉTY JADRANA ŠETLÍKA

vernisaž a komentovaná prohlídka výstavy
známého fotografa

BESEDA S JADRANEM ŠETLÍKEM

STŘEDA 8. 9.

17.00

Památník Petra Bezruče

18.00

Kostel sv. Václava

LITERÁRNÍ PAMĚŤ REGIONU 1918–2018
(texty, osobnosti, místa)

vernisaž výstavy

LILIUM MEZI TRNÍM

COLLEGIUM MARIANUM

Jana Semerádová – umělecká vedoucí

Hana Blažíková – soprán

koncert uvede posluchače do světa

raně barokní hudby v Českém království

ČTVRTEK 9. 9.

17.00

Galerie Hřivnáč

SPOLU V OPAVĚ

ZDENA FIBICOVÁ A VLADIMÍR PRECLÍK

HLÍNA V RUKOU ŽENY, SOCHAŘKY,

UMĚLKYNĚ...

vernisaž výstav

KATARÍNA KNECHTOVÁ

koncert slovenské sólové zpěvačky, skladatelky,

textařky a kytaristky

PÁTEK 10. 9.
15.30–16.00

16.00–19.45
Dolní náměstí

20.00
Kino Odboj

CHODNÍČKY K DOMOVU

mezinárodní folklorní festival
festivalový průvod Ostrožnou ulicí na Dolní náměstí

CHODNÍČKY K DOMOVU

mezinárodní folklorní festival
I. festivalový program

MUCHA

koncert brněnské kapely sdružené kolem zpěvačky,
hudebnice, skladatelky a textařky **Nikoly Muchové**

SOBOTA 11. 9.
9.30–11.30
Dolní náměstí

19.00
Kino Odboj

CHODNÍČKY K DOMOVU

mezinárodní folklorní festival
II. festivalový program

POSTEL

magický černobílý širokouhlý komediální film
o ženské převaze a mužské nadváze

NEDĚLE 12. 9.
9.00–18.00
Zahrada Loutkového
divadla
10.00
Dolní náměstí

10.00 a 16.00
Loutkové divadlo

17.00
KUPE

18.30
KUPE

PODZIMNÍ KAŠPAŘENÍ ANEB ZAHÁJENÍ DIVADELNÍ SEZÓNY

přivítání do nové divadelní sezóny 2021–22
plné her a soutěží s výtvarnou dílnou

PROMENÁDNÍ KONCERT

DECHOVÝ ORCHESTR
Hradec nad Moravicí

ELIŠČINY POHÁDKY

DIVADLO JÁ TO JSEM

(**Víťa Marčík junior**)

pohádka o neopodstatněném strachu

IDA

originální a poetický příběh hledání vlastní identity
je moderní poctou klasické kinematografii 60. let

ŽIVOT V ŘÁDU

beseda s proděkankou Cyrilometodějské fakulty
v Olomouci **Martou Lucií Cincialovou**,
moderuje **Jiří Siostrzonek**

PONDĚLÍ 13. 9.
16.30
Dolní náměstí

17.00
Horní náměstí

18.00
Dolní náměstí
18.00
Kino Mír

ÚTERÝ 14. 9.
16.30
Dolní náměstí
17.00
Knihovna Petra Bezruče
18.00
Dolní náměstí
20.00
Švédská kaple

STŘEDA 15. 9.
15.00
Městský hřbitov

16.30
Dolní náměstí
18.00
Dolní náměstí
18.00
Knihovna Petra Bezruče

KOLOTOČ POHÁDEK

DIVADLO JÁ TO JSEM

(**Víťa Marčík junior**)

klasické lidové pohádky

JERUSALEMA CHALLENGE JE TADY!

s **Evou Grambalovou** a souborem **Tany Tany**
roztančíme Horní náměstí

STAŠEKO

koncert country kapely

JÁ, MARIA CALLAS

dokument o nejslavnější operní pěvkyni všech dob

TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA

OPAL LD **SVČ Opava**

NEVIDÍM ANI TMU. ROZHOVORY O NADĚJI...

beseda s autorem knihy **Alešem Palánem**

AGNES MARGECÍNOVÁ S KAPELOU

TARA FUKI

koncert dua zpívajících violoncellistek

VZPOMÍNKOVÝ AKT U HROBU PETRA BEZRUČE A ODHALENÍ EPITAFU BÁSNÍKA

vystoupí **Dětský pěvecký sbor Domino**,
Chrámový sbor a **Pěvecký sbor Stěbořice**,
Zdenka Pfefferová, recitace **Adam Czech**,
křest bibliofilie **Stužkonoska modrá**

POHÁDKOVÉ PUTOVÁNÍ

DS PAJÁDA Opava

MODRÝ AMADEUS

koncert folk-blues kapely

HRDINKY

PŘÍBĚHY VÝZNAMNÝCH ČESKÝCH ŽEN

vernisáž ilustrací ke stejnojmenné knize

ČTVRTEK 16. 9.

16.30

Dolní náměstí

18.00

Dolní náměstí

18.00

Klub Art

PÁTEK 17. 9.

17:00

Galerie U Jakoba,
OC Breda & Weinstein

19.00

Kostel sv. Václava

SOBOTA 18. 9.

16.00

KUPE

17.30

KUPE

18.00

KD Na Rybníčku

20.30

Klub ART

NEDĚLE 19. 9.

10.00 a 16.00

Loutkové divadlo

18.00

Klub Art

Z POHÁDKY DO POHÁDKY

DS PAJÁDA Opava

SLATINSKÝ SCHRUMMEL

koncert country kapely

STOPAŘI ZE ŠTÍTINY

skupina country tanců

LÉKAŘEM MEZI POUŠTÍ A MINAMI

osobní svědectví lékařky-záchranářky

Kristiny Höschlové o horském záchranářství
a válečné medicíně

EURYDIKA

vernisáž výstavy prací inspirovaných thráckým
uměním malířky **Mimozy Bocin**

FEMISLAM

speciální edice básnické soutěže na festivalové téma

MINIFESTIVAL KVARTETO KVARTET

Den první

Beladona Quartet

známé filmové melodie v podání dámského kvarteta

Gadrew Way

dámské kvarteto pod vedením **Gabriely Vermelho**

MEZINÁRODNÍ DEN TANCE – vystoupení opavské

taneční školy **Tany Tany** a zahraničních hostů

LENKA DUŠILOVÁ – SÓLO

koncert letošní nositelky Ceny Anděl

O MALENCE

H. Ch. Andersen – Zoja Mikotová

Divadlo Radost Brno

pohádka o malinké holčičce, zrozené ze semínka
v krásné květině a zažívající mnoho dobrodružství

INDIVIDUALITOU SKRZE VŮŇ

přednáška o historii i současnosti světa

parfumerie a její odkazy v umění – v dialogu
s mužským elementem

PONDĚLÍ 20. 9.

18.00

Kino Mír

ÚTERÝ 21. 9.

19.00

KUPE

STŘEDA 22. 9.

19.00

Kostel sv. Hedviky

ČTVRTEK 23. 9.

17.00

Památník Petra Bezruče

19.00

Slezské divadlo

PÁTEK 24. 9.

19.00

KUPE

SOBOTA 25. 9.

12.30

Zámek Kunín

18.00

Loutkové divadlo

MANŽELSTVÍ

láska za časů internetu aneb dramatický boj za
naplnění jednoho výjimečného manželství, beseda
s režisérkou **Kateřinou Hager**

DCERY REVOLUCE

intimní, překvapivé, vtipné a bolestivé příběhy žen
narozených v Sovětském svazu, jejichž svědectví
odhaluje neznámou historii žen v Rusku

VE SLUŽBÁCH PRINCEZNY ANNY
(Händel, Leclair)

pozoruhodný hudební příběh princezny Anny
v podání výjimečných hudebníků

KDYŽ ŽENY PÍŠOU

o životě a díle vybraných žen, které spojuje zejména
tvůrčí profese spisovatelky

PERSONY (Ingmar Bergman, Jan Mikulášek)

Divadlo Na zábradlí

divadelní pocta filmům jedné z největších osobností
světové kinematografie 20. století

ČARODĚJNICE V UMĚNÍ

zábavná multimediální přednáška,
tanec pro divé ženy a klidné muže

SLAVNOST RŮŽÍ NA ZÁMKU V KUNÍNĚ
MARIA WALBURGA Z KUŇINA

po stopách první dámy Moravy

BABIČKY

Divadlo Kampa Praha

hra upletená ze vzpomínek

NEDELE 26. 9.
10.00

16.00
Loutkové divadlo

19.00
Kino Mír

ZTRACENÝ DÁREK

Rarášci

příběh o hledání narozeninového dárku

HEIDI, DĚVČÁTKO Z HOR

Divadlo Kampa Praha

příběh o opravdovosti, upřímnosti, lásce a radosti

SZIDI TOBIAS & BAND

koncert slavné slovenské šansoniérky a herečky

PONDĚLÍ 27. 9.

18.00
Kino Mír

WESTWOOD: PUNK, ICON, ACTIVIST

dokument o jedné z největších módních ikon

Vivienne Westwoodové

21.00

Kostel sv. Václava

HIC SUNT DRACONES

Divadlo Continuo

vizuální báseň s prvky magické obrazivosti, absurdity a grotesknosti, inscenace spojující fyzické, loutkové a výtvarné divadlo

ÚTERÝ 28. 9.

18.00
KUPE

PATŘÍ ŽENY DO KOUTA? POZDNÍ ANTIKA A ROLE ŽENY (NEJEN V CÍRKVI)

přednáška historika umění **prof. Ivana Folettiho**

STŘEDA 29. 9.

19.00
KUPE

VĚRA 68

(režie **Olga Sommerová**)

projekce dokumentu o naší nejúspěšnější československé sportovkyni všech dob

ČTVRTEK 30. 9.

19.00
Slezské divadlo

HENRIK IBSEN: NORA (DOMEČEK PRO PANENKY)

Divadlo Pod Palmovkou

nejslavnější z Ibsenových antihrdinek v podání **Terezy Dočkalové** (Cena Thálie 2017)

PÁTEK 1. 10.

14.00–21.00
**Ptačí vrch,
Obecní dům,
Dvořákovy sady,
kostel sv. Jana Křtitele**
20.00
Ptačí vrch

SOBOTA 2. 10.

18.00
Kino Odboj

COLOURS OF ZUŠ III

open air minifestival **opavské ZUŠ**

v rámci 5. ročníku celostátního festivalu základních uměleckých škol ve veřejném prostoru ZUŠ Open

BraAgas – vystoupení ženské kapely zaměřené na lidovou hudbu různých částí Evropy

VAGINA FANTASY

DILEMA TOUHY

**NÁVRAT DOMŮ – MARINA ABRAMOVIĆ
A JEJÍ DĚTI**

setkání s výtvarnicí **Marií Lukáčovou** a projekce dvou mimořádných filmových dokumentů o ženách umělkyních

NEDELE 3. 10.

17.00
Kostel sv. Václava
19.00
Slezské divadlo

ŽIVOT MĚ BAVÍ – VLNY LÁSKY

křest nové básnické sbírky **Adély Senecké**, autor-

ské čtení s hudbou

VITKA (Kateřina Tučková)

Husa Na Provázku

symfonieta o brněnské femme fatale, skladatelce a dirigentce **Vítězslavě Kaprálové**

PONDĚLÍ 4. 10.

18.00
Kino Mír

NADĚJNÁ MLADÁ ŽENA

Oskarem oceněný cynický thriller o jedné velké pomstě s velmi nadějnou **Carey Mulligan** v hlavní roli

FESTIVALOVÝ EPILOG

ČTVRTEK 4. 11.

19.00
Kostel sv. Václava

SANTA CECILIA (Antonio Draghi)

oratorium **Antonia Draghiho** jako pocta patronce hudby, **Hof-Musici** pod vedením **Ondřeje Macka**

PÁTEK 5. 11.

17.00
Knihovna Petra Bezruče

DLOUHÉ SAFARI Z OPAVY DO KENI

křest komiksu o životě a odkazu nejslavnější opavské rodačky **Joy Adamsonové**

SILNÁ ŽENA
JE SVOBODNÁ
NENECHÁ SE VYDÍRAT
NACHÁZÍ KOTVU SAMA V SOBĚ
NEMANIPULUJE DRUHÝMI
UMÍ ŘÍCT NE
JE SEBEVĚDOMÁ, ZNÁ SVOU CENU
NEVYČÍTÁ SI
MÁ OTEVŘENÉ SRDCE, ALE ZLO ODRAZÍ
JDE SVOU CESTOU, NEDĚLÁ, CO NECHCE
JE POCTIVÁ, VĚRNÁ SOBĚ
VÁŽÍ SI MUŽŮ
NEMÁ POCIT VINY
NESETRVÁVÁ V PONIŽUJÍCÍCH VZTAZÍCH
JE LÁSKYPLNÁ
ŽENA JE LÁSKA A MÁ OBROVSKOU MOC

Olga Sommerová

Vittorio Matteo Corcos (1859–1933)
Sny, 1896
Galleria Nazionale d'Arte Moderna, Řím

„Sila ženy“ – tak zní téma letošního ročníku festivalu Bezručova Opava, které se pokoušíme realizovat v nelehké „době covidové“, plné uzávěr a drastických omezení, již potřetí. Ale jak známo - na třetí pokus to musí vyjít!

Téma je poctou „ženskému světu“ a jeho podílu na životě každého lidského společenství. Bohatý a pestrý festivalový program bude věnován ženám, které svým životem, prací a svým odkazem pevně drží a držely klenbu našeho křehkého světa, ve kterém přebujele dominují muži. Jsou to ženy silné, inspirující, rebelující, bojující, neústupné, divoké, hrdé, milující a oddané ideálům a svému poslání na tomto světě. Ženám, bez kterých by se svět otáčel jinak, hůře, katastroficky.

Více než sedmdesát programů naplňujících všechny podoby umění mohou někdy zdravě provokovat, dotýkat se témat tabuizovaných, témat neřešených a společností vytěšňovaných, abychom znovu a znovu poukazovali na fakt, že to je právě žena, která musí vrátit lidstvu ztracený ráj, onu drahocennou perlu spočívající na dně vlastního srdce, jak to krásně vyslovila naše Božena Němcová.

Honoré de Balzac napsal, že žena je nejdokonalejší ze všech stvoření a je přechodem od člověka k andělu. A každý muž, který byl hýčkán, osvíceně tvarován a vychováván svou moudrou babičkou, laskavou matkou, starší sestrou či milovanou manželkou dostal tu největší hřivnu z pozemského pokladu a také dědictví, které mu vystačí na celý život. Děkujeme!

Petr Rotrekl – dramaturg festivalu

Moudrosti věků

„Vím, že mám tělo slabé ženy; ale mám srdce a žaludek krále, anglického krále.“

Alžběta I., královna Anglie a Irska

„Žena musí vždy pracovat dvakrát důkladněji než muž,
aby byli muži vůbec ochotni uznat, že něco dělá.“

Indira Gándhí, indická politička a premiérka

„My, ženy, potřebujeme krásu, aby nás muži milovali,
a hloupost, abychom milovaly my je.“

Coco Chanel, francouzská módní návrhářka

„Žena má zůstat tajemná, neznámá,
aby ji muž mohl zbožňovat jako princeznu z dalekých zemí.“

Simone de Beauvoir, francouzská spisovatelka, intelektuálka, filozofka

„Bůh stvořil muže, a pak si řekl, že to dokáže znovu lépe, a stvořil ženu.“

Adela Rogersová St. John

„Žena musí být povýšena na stolec panovnický vedle muže,
ne aby soudila, ne aby trestala, ale co anděl míru mezi ním a světem.“

Božena Němcová, česká spisovatelka

„Proč jsou ženy mnohem zajímavější pro muže, než jsou muži pro ženy?“

Virginia Woolf, anglická spisovatelka

„Chcete-li v politice, aby bylo něco řečeno, uložte to muži.
Chcete-li, aby bylo něco uděláno, uložte to ženě.“

Margaret Thatcher, britská předsedkyně vlády Spojeného království

„Žena vždy učiní, co muž chce, požaduje-li muž, co si ona přeje.“

Liz Taylor, britsko-americká herečka

„Muž tvoří a vychovává svět. Muže však vychovává žena.“

Miguel de Cervantes, španělský spisovatel

„Ženy byly stvořeny, aby byly milovány, ne proto, aby byly chápány.“

Oscar Wilde, dramatik, prozaik a básník

„Zlato se zkouší ohněm, žena zlatem, muž ženou.“

Pythagoras, starověký řecký matematik a filozof

„Jenom se vesele žeňte; dostane-li se ti žena dobrá, budeš vzácnou výjimkou,
dostane-li se ti zlá, staneš se filozofem.“

Sókratés, klasický řecký filozof

„Myslím, že ženy jsou bláznivé, když se snaží vyrovnat mužům.
Jsou mnohem lepší a vždycky byly. Cokoliv ženě dáš, vždycky to udělá lepším.

Dáš-li jí spermii, ona ti dá dítě. Dáš-li jí dům, dá ti domov.

Dáš-li jí potraviny, udělá ti jídlo. Dáš-li jí úsměv, dá ti své srdce.

Cokoliv jí dáš, to znásobí a rozšíří.

Takže pokud se k ní chováš jako vůl, buď připraven, že dostaneš kopu hnoje.“

William Golding, britský spisovatel, básník, dramatik

„Ženy a kočky dělají, co chtějí, a muži a psi by se měli uklidnit a zvyknout si na to.“

Robert Anson Heinlein, americký spisovatel

„Přestože jsem po třicet let zkoumal ženskou psychiku,
nejsem s to odpovědět na velkou, dosud nezodpovězenou otázku:
co vlastně ženy chtějí?“

Sigmund Freud, rakouský lékař, psychoanalytik a psycholog

„Žena je nejdokonalejší ze všech stvoření. Je přechodem od člověka k andělu.“

Honoré de Balzac, francouzský spisovatel

„Z veškého bohatství je nejlepší najít ušlechtilou ženu.“

Euripidés, starověký aténský dramatik

„Sto mužů může postavit tábor, jenom žena dokáže vytvořit domov.“

Konfucius, čínský učitel, politik a filozof

„Ženy mají v sobě něco, co by se mělo objevit v politice.
Citlivost ke konkrétní situaci, ke konkrétnímu člověku.“

Václav Havel, *disident, dramatik, esejista a prezident České republiky*

„Kdo viděl rozbouřené moře a rozbouřenou ženu,
vždycky spíše litoval manžela než námořníky.“

Friedrich Nietzsche, *německý filozof, spisovatel*

„Voják potřebuje meč, vládce trůn, filozof knihy, básník pero,
žena však bojuje a vítězí jediným pohledem.“

Aert Van Der Neer, *holandský malíř*

„Muž neumí přežít tolik utrpení, kolik dokáže přežít žena.“

Osho, *indický mystik*

„Žádný muž nedosáhne skutečného úspěchu v tomto světě,
nezíská-li podporu žen.“

Oscar Wilde, *dramatik, prozaik a básník*

„Nejkrásnější věc, kterou Bůh stvořil, je žena a růže.“

Dante Alighieri, *italský básník*

„Žena se ve ztraceném ráji zakousla do ovoce ze stromu poznání
o deset minut dříve než muž. Od té doby si stále udržela desetiminutový náskok.“

Alphonse Karr, *francouzský kritik, novinář a romanopisec*

„Bůh nestvořil ženu z mužovy hlavy, aby mu poroučela,
ani z jeho nohou, aby byla jeho otrokyní,
nýbrž z jeho boku, aby byla blízka jeho srdci.“

Talmud



Franz Eybl (1806–1880)

Čtoucí dívka, 1850

Rakouska galerie Belveder, Vídeň

Okupace Kurtem

sobota

21. 08

Slezanka, Horní náměstí

vernisaž výstavy

Ateliéru veškerého sochařství
k osmdesátinám Kurta Gebauera

16:00

Hudební doprovod: Natálie Husťáková - klavír, Petr Uvíra - kytara

Jen málo pedagogů znamená pro studenty tolik, že s ním jsou v kontaktu ještě dlouho po absolutoriu. Jedním takovým je sochař, emeritní profesor UMRUM Kurt Gebauer, který od roku 1990 do roku 2012 vedl Ateliér sochařství. Letos v srpnu oslaví 80 let a jeho studenti pro něj připravili výstavu, která je zároveň oslavou významných kulatin.

U příležitosti tohoto jubilea bude Kurtu Gebauerovi uděleno také nejvyšší kulturní ocenění města Opavy – Cena Petra Bezruče, a to při slavnostním zahájení festivalu Bezručova Opava v kostele svatého Václava.

Kurt Gebauer je s UMRUM (VŠUP) spojen od počátku devadesátých let, kdy se formovala její současná podoba. Studovat v Ateliéru veškerého sochařství byl pojem. Prošlo jím více než 150 studentů, mezi nimi například David Černý, Lenka Klodová, Dagmar Šubrtová nebo Václav Magid. Mladí sochaři získávali své praktické i disputační dovednosti v nejsvobodnější době, jež tato země zažila, a v jednom z nejotevřenějších ateliérů své doby. „Učení mě vždycky úžasně bavilo. Byli jsme samá akce. Studenti pro mě byli druhá rodina. Někteří mě dokonce berou za takového adoptivního tatku,“ směje se Kurt Gebauer. Se studenty je stále v kontaktu. „S některými více, s některými méně. Řada z nich se rozprchla po světě, ale stále o sobě víme a jsem za to moc rád.“

A právě Ateliér veškerého sochařství Kurta Gebauera z Vysoké školy uměleckoprůmyslové připravil k osmdesátým narozeninám svého profesora dvě výstavy, na kterých odpovídají na otázky po smyslu umělecké aktivity formou videí, dokumentačních fotografií, jasně formulovaných stanovisek i svými „dary“ – sochami k poctě svého pedagoga.





Pražská výstava, která byla k vidění v prostoru alma mater do konce července, nese název Kurtovi, je věnováním a zároveň přihlášením k „rodinné“ či „kmenové“ příslušnosti v Opavě bude zahájena v sobotu 21. srpna v prostorách Slezanky, což je tři dny po umělcových narozeninách, a potrvá do konce září. Název se přímo nabízel – Okupace Kurtem, pro účastníky je to spíše Osvobození Kurtem. Na výstavě studenti představí, co sami považují za zásadní. Někteří na vlastní nebezpečí vstoupí do veřejného prostoru. Návštěvníci se budou moci setkat i s modely a kresbami realizovaných i utopických projektů promyšlených pro Gebauerův domovský kout světa.

„Pro sochaře je důležité, aby zdravým rozumem odhadl, co vůbec má smysl stavět, a v případě, že jde o blbost, tak jít raději na pivo a žít se něčím užitečnějším. I tak je toho hodně, co se dá v oboru podnikat – sošky do obývacích, hospod, někomu něco do zahrady, nebo sněhuláky, kteří zmizí sami od sebe,“

podotýká ke vzniku uměleckých děl Kurt Gebauer a jedním dechem dodává: *„Není ale nad to, když se parta kulturních živočichů domluví na něčem rozumně bláznivém a do prostoru, ve kterém jsou doma, udělají něco, co tam bude těšit a bavit lidi různých generací a národů a budou si moci říkat, že ta parta nebyli žádní nýmandi a že tu muselo být fajn a že by stálo za to v té zhmotnělé radosti dále pokračovat.“*

A na závěr připojili studenti pro svého pedagoga několik blahopřání, z nichž alespoň jedno vybíráme:

„Milý Kurte, buď stále veselý myslí a dělej náš svět pořádně krásný!“

Doba otevření výstavy: 14.00-18.00 (mimo pondělí)
VSTUP VOLNÝ

Ženy mezi vdechnutím a vydechnutím



středa

01. 09.

vernisáž výstavy fotografií Dany Kyndrové

17:00

Galerie Eisler Obecního domu, Ostrožná ulice

Výstava potrvá do 31. 10. 2021
úterý-neděle: 10.00-18.00 hod.
VSTUP VOLNÝ



Projekt *Žena mezi vdechnutím a vydechnutím* zahrnuje fotografie ze sedmdesátých až devadesátých let a jeho cílem je postihnout život ženy v celé jeho rozmanitosti, počínaje zrozením a smrtí konče. Fotografie jsou řazeny tak, aby výstava i doprovodná publikace tvořily jakýsi životní příběh. Celý projekt je rozdělen do sedmi oddílů – dospívání, mateřství a rodina, zábava, práce, erotika, víra a stáří. Kromě objektivní chronologie životní pouť člověka, respektive ženy, fotografie postihují i základní životní hodnoty, které nás provázejí a ovlivňují během celého našeho bytí. Jedná se o téma víceméně obecné, tedy nejde o zobrazení konkrétního prostředí či specifiky určité země. Dalo by se říci, že se jedná o „ženu evropskou“. Podstatná část fotografií vznikla v České republice, dále je zastoupeno

Švýcarsko (v r. 1993 získala autorka půlroční pobytové stipendium kantonu Bern na rozvíjení tématu žena), Francie (v r. 1996 získala autorka dvouměsíční stipendium Ministerstva zahraničí Francie opět na prohloubení tématu žena) a dále je zastoupena Anglie, Rusko, Ukrajina, Německo, Slovensko, Polsko a Estonsko.

K výstavě existuje doprovodná publikace *Žena mezi vdechnutím a vydechnutím / Woman between inhaling and exhaling* (Praha, KANT 2002) s texty v češtině a angličtině.

Josef Moucha o výstavě:

Dana Kyndrová říká, že tajemství úspěšného záběru vystihl Henri Cartier-Bresson: do jedné přímky se musí dostat la tête, l'oeil et le coeur. Tedy rozum, oko i cit. Uvedenou citaci se dostáváme ke dvěma důležitým předurčením. Dokumentaristka studovala francouzštinu a oslovila ji tradice humanistické fotografie.

Zprostředkovává-li humanistická fotografie poznání o konkrétních lidech, musejí fotografové daného zaměření vycházet vstřícně divákům, ale i fotografovaným. Dana Kyndrová svým současníkům i současníkům vstupuje do soukromí, ale nenaléhá, nechce-li být někdo fotografován. Na druhé straně považuje za nepřijatelné snímky nahrát a vydávat je za autentické. Je trpělivá ve snaze navázat s fotografovanými lidmi kontakt a získat jejich důvěru. Přisvědčení elektrickým bleskem zpravidla nepoužívá – ani ne kvůli lpění na zšeřelých náladách jako spíše kvůli nevhodnosti stržení pozornosti k fotografování a narušení přirozeného vývoje událostí.

*Zájem Dany Kyndrové o ženy a jejich sociální role vyústil v putovní výstavu a knihu *Žena mezi vdechnutím a vydechnutím* (Praha, KANT 2002). I když jsou protagonistkami ženy, přece se nakonec úběžníkem stává lidství jako takové. Fotografie na sebe navazují tak, aby evokovaly existenci, začínající zrozením a končící úmrtím. Cyklus symbolizuje ženský úděl, ale ukazuje k nadčasovosti základního modelu bytí.*

*Titul *Žena mezi vdechnutím a vydechnutím* je odvozen z verše Františka Hrubína. Básník viděl mezi prvními a posledními věcmi člověka „nesmírný krásný život“. Jenže Kyndrová je realistkou a motto může pro někoho při pohledu na určitě záběry vyznít až ironicky. Jakkoli je zjevné, čemu autorka straní, své názory a hodnotová kritéria nám nevnučuje.*

Fotografie a knihy Dany Kyndrové podněcují k osobním úvahám nad tím, co se dělo od začátku 70. let, kdy fotografovat začínala. Pozoruhodné je, jak těžko se dá bez čtení popisků u mnoha soudobých fotografií identifikovat, kde vznikly. Do značné míry je to důsledek globalizace: spolehlivými kódy místopisu expozičních už nebývají ani v záběrech zachycená hesla a reklamní slogany... U Kyndrové je však znát přímo zájem o odhalování příbuznosti ženských úloh v soudobé Evropě.

Dana Kyndrová (*1955)

Vystudovala francouzštinu a ruštinu na Filozofické fakultě UK v Praze (1979). Deset let působila na katedře jazyků strojní fakulty ČVUT a po listopadu 1989 na katedře jazyků AMU. Od roku 1992 je volnou fotografkou. Žije v Praze. Fotografovala začala v osmnácti letech a věnovala se vždy černobílé humanistické fotografii. Uspořádala řadu výstav doma i v zahraničí a vydala osm autorských publikací: *Nepolepšitelná víra v lepší budoucnost* (1998), *Per musicam aequo* (1998), *Žena mezi vdechnutím a vydechnutím* (2002), *Odchod sovětských vojsk z Československa* (2003), *Podkarpatská Rus* (2007), *Algerie-Togo* (2009), společně se svojí matkou Libuší, *Rituály normalizace / Československo 70.–80. let* (2011) a *Rusové... jejich ikony a touhy* (2015).

Získala řadu ocenění ve fotografických soutěžích: 1995–1999 Czech Press Photo (celkem 7 cen), 1998 – hlavní cena v národním kole Fujifilm Euro Press Photo Awards (reprezentovala ČR v únoru 1999 na evropském kole v Londýně), 2006 – Grant hlavního města Prahy, v rámci kterého zachytila život pražských bezdomovců. Kromě své vlastní fotografické tvorby se začala v posledních letech věnovat i kurátorské a organizační činnosti v oblasti fotografie. Je autorkou monografie *Miloně Novotného* (2000), publikace *1945 Osвобоzení ... 1968 Okupace / Sovětská vojska v Československu* (2008) a *Jan Palach 16.–25. 1. 1969* (2009). Za tuto kurátorskou činnost jí Asociace českých profesionálních fotografů udělila titul „Osobnost české fotografie 2008“.



Motto:

*Sílu ženy cítím především v její pragmatičnosti,
kdy se dokáže poprat i se zdánlivě beznadějnou situací,
kdy by mnozí muži byli v koncích.*

Dana Kyndrová



Slavnostní zahájení festivalu

čtvrtek

02. 09.

17:00

Kostel sv. Václava, Pekařská ulice

předání Ceny Petra Bezruče Kurtovi Gebauerovi,
Živa Poppy Theatre - folklórní ohnivé divy,
dámská kapela Vesna,
slavné ženy minulosti a presentace festivalu,
Hlína v rukou ženy, sochařky, umělkyně...
výstava sochařky Zdeny Fibichové

VSTUP VOLNÝ



Živa Poppy Theatre – Folklórní ohnivě Divy

Skupinu založila v roce 2019 Tereza Georgievová. Inspirací této skupině jsou folklórní zpěvy a tance, kostýmy, slovanští bohové, bohyně a lidové tradice slovanských zemí. Cílem je pohlédnout na tyto tradice v novém moderním pojetí.

Skupinu tvoří profesionální herci, tanečníci, žongléři a akrobaté s letitými zkušenostmi z mnoha novocirkusových skupin a pouličních divadel. Představení či průvod čerpá ze slovanských folklórních tradic a příběhů. Představuje však folklór v novém moderním pojetí silných slovanských žen a mužů. Živelné představení s prvky lidového i moderního divadla ve spojení s ohnivou show, akrobacií a tancem. Výraznou složkou představení jsou kostýmy, líčení a výtvarná stránka představení.

Vesna

Motto: Síla ženy tkví v uvědomění si vlastní síly a využívání potenciálu, který jí byl dán do vínku.

Patricie Fuxová

Je dívčí kapela zpěvačky a textařky Patricie Fuxové. V listopadu 2018 Vesna vydala debutovou desku Pátá bohyně, za kterou získala nominaci Ceny Anděl na Objev roku. Hudebně se obrací ke kořenům a je charakteristická snovými texty. Na desce je mj. i společný duet Patricie a Vojty Dyky, který píseň spolu s Vesnou poprvé předvedl na hudební a taneční show v Obecním domě. 17. 1. 2019 vystoupila Vesna jako support skandinávské zpěvačky Aurora.

Patricie Fuxová – zpěvačka,
autorka písní a hudby

Bára Šústková – houslistka a kapelnice

Olesya Ochepovska – klavíristka

Markéta Vedralová – bubenice a vokalistka

Tereza Čepková – baskytaristka



Silné ženy

Projekt studentek ZUŠ Opava původně připravený pro festival Další břehy 2020 s podtitulem Síla ženy, jsme realizovali v červnu 2021 v parku před školou na Dvořákových sadech za hudebního doprovodu žáků paní učitelky Zdenky Mervové.

Od té doby, co jsme se s děvčaty z důvodu zavření škol nemohly vidět, Silné ženy výtvarného oboru ZUŠ Opava zvědoměly, dospěly, poznaly, co je životní protivenství, co je osamocení, jaké to je, být stále samy doma, nechodit do školy, nosit respirátory a neumět se v tom vyznat... a vyšly z toho ještě silnější, opět rebelující a připravené k ochraně slabších a k důstojné přeměně světa, s laskavostí, odvahou a velkou životní silou... tak jako silné ženy naší i světové historie: Marie Terezie, Marie Curie-Sklodovská, Audrey Hepburn, Milada Horáková a mnoho dalších.

Velká časová prodleva a odchod absolventek na vysoké školy nám neumožnilo akci zopakovat v plné míře i na festivalu Bezručova Opava a tak některé z nich přišly alespoň nakouknout na zahájení...

Zuzana Tázlarová a Markéta Janečková



Kurt Gebauer

lauréát Ceny Petra Bezruče v roce 2021.



foto: Dagmar Něvrelová

Kurt Gebauer se narodil 18. srpna 1941 v Hradci nad Moravicí. Po studiu na střední škole sochařsko-kamenické v Hořicích v Podkrkonoší, po kamenické práci na pražských památkách (Emauzský klášter, Prašná brána, Valdštejnský palác) a vojenské službě se dostal k vytoženému studiu na Akademii výtvarných umění v Praze a na Académie des Beaux-Arts v Paříži.

Pracuje nejen s klasickými sochařskými materiály, ale i s mnoha netradičními (textil, plasty, dráty, seno apod.), využívá často techniku kaširování, asambláže. Pracuje také s fotografií, videem a píše texty. Jeho výjimečná a originální výtvarná tvorba je plná hravosti, humoru, fantazie, ale také stále přítomné angažovanosti, ke které vždy vedl své studenty. Jeho sochařská tvorba je velmi ceněna, byla prezentována mnohokrát nejen v České republice, ale také v zahraničí (Čína, Itálie, Belgie, EXPO v kanadském Vancouveru) a je také zastoupena v mnoha sbírkách muzeí, galerií i soukromých sběratelů.

Stal se také celoživotním bojovníkem za kultivaci veřejného prostoru a vždy usiluje o propojování sochařů, architektů, krajinářů a zahradních architektů, aby jeho koncepci a realizaci řešili společnými silami. V letech 1990–2015 byl pedagogem, posléze emeritním profesorem na UMPRUM v Praze (v roce 2018 obdržel čestný doktorát). Založil zde předmět Veřejný prostor pro studenty architektury, sochařství, krajinářství a další související obory. Z jeho Ateliéru veškerého sochařství vzešla řada umělců – Lenka Klodová, David Černý, Dagmar Šubrtová, Marek Rejent, Ivana Junková, Jan Stolín a další. Mnozí z nich dnes učí i ve významných institucích a vychovávají další mladou generaci výtvarných umělců.

K Opavě má Kurt Gebauer stále blízký a vřelý vztah, o čemž svědčí také jeho stálá expozice „Kurt nafurt“ v kulturním prostoru KUPE u Východního nádraží. Do srdcí Opavanů se zapsal především dvěma sochařskými díly, které jsou s našim městem již neodmyslitelně spjaty. Jsou to Utíkající dívka (1976), která dominuje prostoru před Domem umění a dále sousoší Ptáci (2004) s otáčejícími se hlavami a svítícíma očima, kteří zkrášlují Ptačí vrch. Na Janské ulici zase zaujmou nohy, které trčí z komína, v Obchodním domě Breda Weinstein jsou to Hlavy na sloupech. V Hradci nad Moravicí můžeme obdivovat sochu Sen o létání (2001), která netradičně zdobí koruny stromů v zámeckém parku. Kurt Gebauer se účastnil nejen sochařského sympozia v Opavě v roce 2004 (z návrhů byli realizováni Ptáci), ale také festivalu Landscape v roce 2016. Zde přispěl svým dílem Matka Země.

Z výše uvedeného vyplývá, že Kurt Gebauer je všeobecně uznávaným sochařem, pedagogem, ale také inspirátorem svých studentů i architektů při zvelebování a kultivaci veřejného prostoru. I přes svou celorepublikovou i zahraniční proslulost se hrdě hlásí ke svým slezským kořenům, k místu svého rodiště Hradci nad Moravicí a městu Opavě.

Hlína v rukou ženy, sochařky, umělkyně... výstava sochařky Zdeny Fibichové (1933-1991)

Hlína v rukou ženy je živá a pokorná.
Hlína v rukou sochařky je učenlivá a poslušná.
Hlína v rukou umělkyně je inspirující přítelkyně
a oddaně naslouchající kamarádkou.
Svěřují si šepem svá tajemství, píší své verše beze slov,
jedna druhé může otřít slzu, obě chápou nazatelný úsměv v srdci.
Oběma čas vyryje brázdy kolem očí...
Ty jemné kresby kolem očí zkušných žen...
Ta vzácná kresba života vepsaná do roviny pole, do stěny skály,
do tváře žen...
Hlína je Zdeně dopisním papírem, zpovědnicí i kazetelnou.
Hlína je její paměť, mlčením a tichem.
Čteme nečitelné, obracíme stránky sbírky poezie beze slov,
čisté poezie vypadlé z dlaní jako šátek na rozloučenou.

Vladimír Preclík 1985



foto: Jan Pohribný

„Umami“ – to je japonský výraz pro pátou základní chuť, přičemž první „umami“ poznáváme v mateřském mléce. Mému životu dalo pátou chuť mateřství, od té doby si připadám kompletní. No a jinak v tom správně slyšíte i výraz U mámy, který znamená totéž v polštině i češtině. Kdo je u mámy, ten je v bezpečí. V komfortní zóně. V láskyplném obětí...

Ewa Farna



Eva Farna (*12. srpna 1993 Třinec)

Ewa Farna je zpěvačka polské národnosti s českým občanstvím. Narodila se v roce 1993 v Třinci. Vystudovala Gymnázium s polským jazykem vyučovacím v Českém Těšíně, 6 let studovala klavír na ZUŠ Třinec a rok studovala práva ve Varšavě. Do dospělosti bydlela s rodiči ve Vendryni a momentálně žije se svým manželem a kytaristou Martinem Chobotem u Prahy. Je křesťanka.

VSTUP VOLNÝ

Koncert na počest 30. výročí podpisu partnerské smlouvy Opavy a Ratiboře

čtvrtek

02. 09.

20:30

Dolní náměstí

Ewa Farna

koncert polsko-české popové a rockové zpěvačky

Ve svých třinácti letech vydala píseň a následně stejnojmenné album „Měls mě vůbec rád“, které započalo její hudební kariéru v České republice. Do povědomí sousedních Poláků se dostala výrazně až v roce 2010 nahrávkou „Cicho“. Do roku 2019 stihla vydat 14 alb, z nichž 9 tvoří studiové nahrávky (4 české a 5 polských), 4 záznamy koncertů (3 české a 1 polský) a 1 „best of“ vydání výběrových písní k příležitosti desetiletého výročí kariéry. Za svou kariéru získala mnoho hudebních ocenění. Ve svých 15 letech vyhrála bronzového sláviku v rámci ocenění Český Slavík a svou pozici dokázala následně 7x obhájit. V roce 2017 získala sláviku stříbrného. Zpěvačku rovněž ocenila hudební akademie při Ceních Anděl v roce 2011 za album „Virutální“. Ewa se však může pochlubit i cenami z prestižních polských soutěží a festivalů, mezi které patří např. Sopot Hit Festiwal či Eska Music Awards, nebo nominacemi na MTV Europe Music Awards.

Farna se stala historicky nejmladší českou zpěvačkou, která jela samostatné turné, a rovněž si drží post nejmladší české porotkyně SuperStar, kde usedla za porotcovský stůl v roce 2013.

Ewa do roku 2019 natočila přes 30 videoklipů (kromě svých se objevila např. v klipch Tomáše Kluse či Monkey Business) a přičichla i k práci ve filmové branži. K oslavě deseti let své kariéry natočila a vydala dokument Ewa Farna 10: Neznámá známá, v němž shrnuje svou kariéru, ukazuje divákovi zákulisi práce zpěvačky a soustředí se zejména na organizaci koncertu k desetiletému výročí, který se konal v pražském Foru Karlín a který dokumentu předcházela. Na dokumentu se podílel mimo jiné i Kamil Bartošek alias Kazma.

30+

**Třicet let Institutu tvůrčí fotografie
FPF Slezské univerzity v Opavě**
vernisaž výstavy nabízející několik set fotografií
současných studentů a absolventů institutu

pátek

03. 09.**18:00**

Dům umění a kostel sv. Václava Pekařská ulice

Kurátoři: Vladimír Birgus, Ondřej Durczak a Michał Szalast

**Afterparty s pedagogy, absolventy a studenty ITF
proběhne po vernisážovém programu v KUPE.**

Institut tvůrčí fotografie FPF SU si po předchozích expozicích v Umělecko-průmyslovém muzeu v Praze a v Domě umění v Bratislavě připomíná 30. výročí svého založení dosud největší výstavou, jakou kdy uspořádal. Ve třech podlažích Domu umění v Opavě, v sousedních prostorách kostela sv. Václava a Základní umělecké školy a v kulturně-uměleckém prostoru KUPE představí ve výstavních exponátech i v různých projekcích několik set fotografií současných studentů a absolventů. A také připomene práce starších „nezapomenutelných absolventů“, z nichž si mnozí už získali významné postavení na české i mezinárodní umělecké scéně. Výstava je součástí kulturního festivalu Bezručova Opava, jehož letošním hlavním tématem je Síla ženy. Proto celé jedno podlaží v Domě umění bude věnováno výhradně tvorbě studentek a absolventek Institutu. A ženy jsou zastoupeny i v dalších částech výstavy.

**Výstava se koná v Domě umění a kostele Sv. Václava
otevřeno úterý-neděle 10.00-18.00 hod,
ZUŠ Opava-Solná ulice otevřeno odpoledne v době výuky,
KUPE otevřeno úterý-neděle: 14.30-18.30 hod.,
Info: www.oko-opava.cz,
Výstava potrvá do 24. 10. 2021**



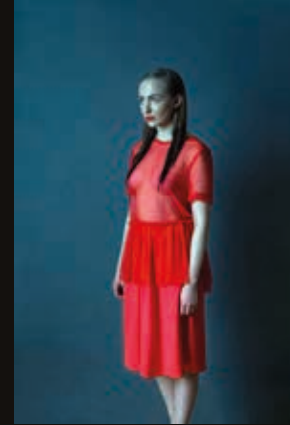
Roman Vondrouš, ze souboru Zákulisí dostihů, 2019



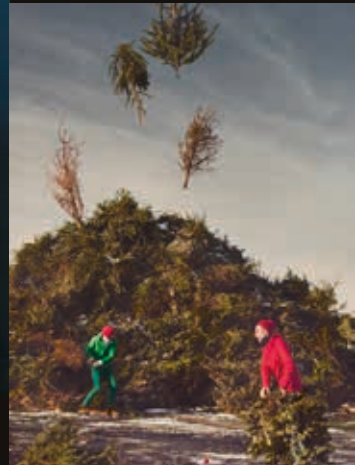
Eva Bystrianská, z cyklu Odpad, 2020



Karolina Čwik, ze souboru Neďivej se na mne, 2010



Zuzana Veselá, Elizaveta Maximova,
z cyklu Fantasma, 2017



Institut tvůrčí fotografie přitom dosud jenom jednou uspořádal výstavu, na níž byly výhradně zastoupeny ženy. Šlo o expozici Mladé české fotografky, představené na Bratislavském hradě v roce 2007 a rok později reprízované na festivalu Septembre de la photographie ve francouzském Lyonu. Ale na mnoha jiných výstavách se stalo, že zastoupených žen bylo více než mužů. Je to dáno jak tím, že ženy už dlouho tvoří zhruba polovinu ze všech studentů a hlavně tím, že řada absolventek i studentek dosáhla skutečně mimořádných úspěchů. Jako třeba autorka známých autoportrétů Dita Pepe. Nebo jedna z našich neoriginálnějších reklamních fotografek Bára Prášilová, která zvítězila v soutěži Hasselblad Masters a Czech Grand Design. Nebo slovenská laureátka Leica Oskar Barnack Award a Ceny Centrální evropské banky Lucia Nimcová. Či autorka sugestivních portrétů dvojčat a vítězka Grand Prix BMW z festivalu v Lyonu Tereza Vičková. Velmi úspěšný rok loňský rok měla Bára Reichová, která za svůj cyklus o improvizovaných trénincích našich olympioniků v době pandemie získala mnoho mezinárodních cen.

Škála stylů a témat vystavujících studentek je mimořádně široká a sahá od humanistických dokumentů až ke konceptuální tvorbě. Petra Vičková v cyklu RS mnohostranně a s velkou otevřeností reaguje na vlastní dlouholetý boj s roztroušenou sklerózou. Mozaika archivních i autorských fotografií Konstancje Nowiny Konopky Bůh, čest, vlast a moře zas ukazuje prolínání německých, polských a židovských vlivů v historii města Sopoty. Hana Connor vytvořila se svým manželem Filipem Jandourkem fascinující portréty bangladéšských vesničanů, kteří přišli hledat štěstí do přeplněné metropole Dháky. Soubor Karoliny Wojtas Vlak ve vzdělání se zaměřil na útrapy školského systému. Krystyna Dul propojila ve vzpomínce na bratrův dobrovolný odchod ze světa záběry z rodinného alba a vlastní portréty členů rodiny. Jana Habalová v cyklu Až budu malý s velkou empatií zobrazuje život svého postiženého bratrance, zatímco Karolina Čwik ukazuje vlastní život s malými dětmi v době pandemie. Zuzana Veselá se představuje výrazně stylizovanými portréty herců z různých pražských divadel, kdežto Michaela Koubková souborem fotografických ilustrací k Exupérymu Nočnímu letu. Výstava představí i jemné fotografie Kristýny Vackové s tématem mezilidských vztahů nebo inscenované výjevy od Evy Bystrianské, v nichž se často objevují motivy lidí v devastovaném životním prostředí. Ekologické téma zpracovává rovněž Alicja Wróblewska v zátiších složených z plastového odpadu.

Díla fotografujících žen tvoří významnou část expozice, ale samozřejmě i práce mužů jsou na výstavě bohatě zastoupeny.

Výstavu ITF, největšího z deseti fotografických kateder a ateliérů na českých vysokých školách, bude doprovázet rozsáhlý česko-anglický katalog

o 400 stranách a řada projekcí. Představí se tu i výběr autorských fotografických publikací a teoretických bakalářských, diplomových a disertačních prací. Expozice pak v různých modifikacích zavítá do Zabrze, Budapešti, Opole, Katovic, Drážďan, Lodže a do dalších měst. Spolupředatelem opavské premiéry výstavy je Opavská kulturní organizace OKO a kulturně-umělecký prostor KUPE. www.itf.cz

Prof. PhDr. Vladimír Birgus, vedoucí Institutu tvůrčí fotografie

Dita Pepe, z cyklu Autoportréty



Monika Benešová Moje Pacifická hřebenovka

autorské čtení,
beseda a autogramiáda



Motto:

V čem tkví síla ženy? Přece v jejím ženství, v tom je obsaženo vše... síla láska, empatie, podpora, otevřené srdce.

Monika Benešová

sobota

04. 09.

18:00

Klub Art, Beethovenova ulice

Moderuje Roman Konečný

Na Pacifickou hřebenovku se ročně vydá několik tisíc lidí, ale dokončí ji jen desetina z nich. Monika patří mezi ně. A to byla ještě před nedávnem bledou pacientkou s vážnými zdravotními potížemi a psychickými problémy. Přesto se rozhodla změnit život a splnit si sen – projít pěšky celou Ameriku. Postavila se nemoci, poušti, omrzlinám, medvědům i pumám, které potkávala, když putovala sama divočinou. Pacifická hřebenovka ji tvrdě zkoušela. Naučila ji ale nevzdávat se.

Monika Benešová

Pochází z Nového Města na Moravě.

Vystudovala žurnalistiku a pracuje jako novinářka. V roce 2016 jí lékaři diagnostikovali těžké potravinové alergie.

Ještě tentýž rok sama absolvovala pouť do Santiaga de Compostella. O pár měsíců později pak zdolala i jednu z nejtěžších pěších tras na světě Pacifickou hřebenovku, 4280 kilometrů dlouhý trail, na který ročně vyrazí přes 3000 lidí, ale dokončí ho jen 180 z nich. O svém příběhu napsala knihu Moje Pacifická hřebenovka.

VSTUP VOLNÝ

Na Vodárně s... Kurtem Gebauerem

neděle

05. 09

KUPE, Janská ulice

18:00

hostem besedy bude významný výtvarník,
rodák z Hradce nad Moravicí,
letošní laureát Ceny Petra Bezruče

Kurt Gebauer

Narodil se 18. srpna 1941 v Hradci nad Moravicí. Studoval na ŠUR v Brně a sochařsko-kamenické škole v Hořicích v Podkrkonoší. Po kamenické práci na pražských památkách a vojenské službě studoval ještě na AVU v Praze a na Académie des Beaux-Arts v Paříži.

Pracuje nejen s klasickými materiály, ale i s netradičními – textil (vycpávání), plasty, kašírování, asambláže. Pracuje také s fotografií, videem a píše texty.

Gebauer je s prostorem KUPE spjat velmi silně.

Ideově se podílel na jeho zrodu a je autorem sochařských prvků na terase a komíně. Zároveň má v prostorách vodárenské věže stálou výstavu.

Na vodárně s... je jeden z nejoblíbenějších pořadů v opavském KUPE. Neformální besedu, ve které se diváci mohou ptát, na co chtějí, obvykle vede pedagog, sociolog a především pohotový moderátor Jiří Siostrzonek. Hosty pořadu jsou významné a zajímavé osobnosti z oblasti kultury a společenského života. V minulosti už se Na vodárně vystřídal například Jarek Nohavica, Iva Bittová, Jindřich Šídlo, Tomáš Klus, Vojtěch Dyk, Miloš Horanský nebo Petr Eben.



VSTUP VOLNÝ
REZERVACE: www.kupecko.cz

Žena v množném čísle

pondělí

06. 09.

vernisáž výstavy skupiny X

17:30

Galerie Optik Skryjová, Masarykova třída

Úvodní slovo: Dieter Schallner

Hudební úvod: Jan Hanousek

Autorské čtení poezie: Libor Hřivnáč

Doprovodný obraz: Marcela Mrázková

Když Vítězslav Nezval napsal v meziválečném období svou básnickou sbírku o mnoha podobách žen, netušil, jak typickým se stane pro uvažování mnoha mužů o ženách. Viděna v očích mužů – výtvarníků bere na sebe většinou buďto podobu světilce, jindy zrádného tvora, často loutky, která nemá duši. I ve výtvarném umění můžeme sledovat charakteristiky žen, které jsou více soudy mužů o ženách, než jejich reálné ztvárnění. Malíři a sochaři mívali tendenci si ženy idealizovat, erotizovat, někdy zatracovat a zesměšňovat. Obrat nastal s masivním vstupem žen do výtvarného umění zhruba od 60. let 20. století: byla to změna takřka kopernikovská, když ženy začaly zobrazovat svoje vnitřní pocity, svá témata, která byla do té doby mužům zcela neznámá.

Skupina X je složena ze tří čtvrtin z žen. Nebylo tomu tak vždy. Při svém vzniku na sklonku šedesátých let minulého století v ní převažovali muži, kteří udávali dominující tón výtvarných námětů. Divák aktuální výstavy může tak samostatně posoudit, zda se nárůst ženského členstva skupiny projevil i v typických polohách, jež zůstávají mužským pozorovatelům zapovězeny čistě jenom z toho důvodu, že i přes veškerou empatii, nedokážou procítit jejich specifický úděl.

Dieter Schallner



Popletená – Marcela Mrázková 2021

Výstava potrvá do 6. 10. 2021

Skrytá čísla

neuvěřitelný příběh
tří geniálních
Afroameričanek,
které pomohly
Američanům
dobýt vesmír



Režie: Theodore Melfi
Scénář: Allison Schroeder, Theodore Melfi
Kamera: Mandy Walker
Hudba: Hans Zimmer, Pharrell Williams, Benjamin Wallfisch
Hrají: Taraji P. Henson, Octavia Spencer, Janelle Monáe, Kevin Costner, Jim Parsons, Kirsten Dunst a další
Producenti: Peter Chernin, Theodore Melfi, Pharrell Williams, Jenno Topping, Donna Gigliotti
Střih: Peter Teschner
Scénografie: Wynn Thomas
Kostýmy: Renee Ehrlich Kalfus

Životopisný / Historický / Drama USA 2016, 127 min.

Snímek Skrytá čísla vypráví neuvěřitelný příběh Katherine Johnson (Taraji P. Henson), Dorothy Vaughan (Octavia Spencer) a Mary Jackson (Janelle Monáe), tří geniálních Afroameričanek, které pracovaly v NASA a jejichž výpočty stály za vysláním astronauta Johna Glenna na oběžnou dráhu. Významně tak pomohly zamíchat pořadím souboje v dobývání vesmíru. Trojice vizionářek nedbala na rasové a genderové předsudky a stala se inspirací pro další generace.

pondělí

06. 09.

18:00

Kino Mír, Kolářská ulice

Zajímavosti

Dům Dorothy Vaughn ve filmu, je vlastně historický dům, kde se setkávali Martin Luther King a Ralph Abernathy.

Katherine Johnson absolvovala střední školu ve věku 14 let a vysokou školu v 18.

Před natáčením v Atlantě režisér Theodore Melfi a herečka Taraji P. Henson navštívili 98letou Katherine Johnson v domě ve Virginii, kde se bavili a prohlíželi fotoalba s dětmi a vnoučaty. Katherine několikrát řekla: „Nevím, proč děláte film o mně. Dělal jsem jen svou práci.“

Film je umístěn do NASA v roce 1961 a zobrazuje oddělení segregovaných zařízení, jako je jednotka West Computing Unit, kde matematici afroamerického původu byli nuceni používat samostatné jídelní prostory a koupelny. Ve skutečnosti se Dorothy Vaughan stala první černoškou nadřazenou v Národním poradním výboru pro letectví (NACA) v roce 1949 a oddělení segregovaných zařízení bylo zrušeno v roce 1958.

VSTUPNÉ: 100 Kč / 80 Kč sleva pro členy Opavského filmového klubu
PŘEDPRODEJ: Kino MÍR, Kolářská 5, Opava, tel.: 723 872 010

Portréty Jadrana Šetlíka

úterý

07. 09. 17:00 vernisáž **18:00** beseda

Knihovna Petra Bezruče, Nádražní okruh

vernisáž a komentovaná prohlídka výstavy
tvorby známého fotografa
spojená s besedou

Hudební doprovod vernisáže:

Pavel Plánský - zobcové flétny, klarinet

Dana Plánská - kytara

(učitelé ZUŠ Opava, příspěvkové organizace MSK)

Výstava trvá pouze tři dny!

VSTUP VOLNÝ

Otevřeno:

Úterý 7. 9. 18:00 – 23:00

Středa 8. 9. 9:00 – 18:00

Čtvrtek 9. 9. 9:00 – 18:00

Pátek 10. 9. 9:00 – 17:00

Výstava potrvá do 10. 9. 2021

*„Portrét je pro mne hledáním krásy
a charisma v nitru člověka.“*

Jadran Šetlík



SALIZADA
DE LA CHIES



Jadran Šetlík (*19. 1. 1952)

Uznávaný portrétní fotograf Jadran Šetlík se narodil v italském Terstu jako syn českého novináře a matky Slovinky. Do Prahy přijel s rodiči v pěti letech a za dalších osm let se opět stěhoval do rodné Itálie, kde se jeho otec stal dopisovatelem ČTK. V římských ulicích také poprvé zmáčkl spoušť fotoaparátu a právě tam v patnácti letech zcela náhodně potkal svůj první velkou hvězdu – Claudii Cardinale. Po ní následovaly další – ze světa hereckého, politického i společenského – Brigitte Bardot, Raquel Welch, Anthony Quinn, Peter Sellers, Robert Kennedy. V osmnácti letech začal Jadran Šetlík studovat na grafické škole v Praze. V té době bylo o dráze uměleckého fotografa definitivně rozhodnuto.

Ve své profesionální kariéře se věnoval všem fotografickým žánrům – od reportáže přes architekturu, reklamu, módu, až k volné tvorbě. Jeho nejvyhledávanějším a nejčastějším fotografickým objektem byla velmi často žena v mnoha podobách. Svědčí o tom desítky kalendářů, řada reklamních kampaní, nespočetné množství reprezentativních souborů zajímavých osobností a fotomodelek. V současné době se Jadran Šetlík věnuje převážně portrétu. Je proto zcela logické a přirozené, že jeho doposud největší galerijní projekty a rozsáhlé výstavní cykly z posledních let, prezentované pod jednotným názvem Galerie Milénia Jadran, byly z oblasti uměleckých portrétů, především významných osobností.

Dnes Jadran Šetlík svojí tvorbou směřuje mimo jiné k renesanci rodinného portrétu (včetně dětského portrétu), který navozuje atmosféru klasického obrazu – nasvícením, kompozicí, volbou pozadí, stíny a barevností.

Literární paměť regionu 1918–2018

(texty, osobnosti, místa)

vernisaž výstavy

středa

08. 09.

17:00

Památník Petra Bezruče, Ostrožná ulice

Výstava koresponduje s projektem Literární obraz regionu 1918–2018 severovýchodní Moravy a české Slezsko. Tým členů Centra regionálních studií Filozofické fakulty Ostravské univerzity, archivárek Památníku Petra Bezruče Slezského zemského muzea prostřednictvím prozaických a básnických textů, ozvěn spisovatelských osudů, genia loci míst stopuje zdroje literární identity regionu. Připomíná typická a určující území (zachycuje literární krajiny přírodní i industrializované – Ostravsko, Opavsko, Jesenicko, Hlučínsko, Těšínsko, Lašsko, Valašsko; ideologiemi prostoupené a uzurpující město – Soudružka Ostrava), znovu charakterizuje nepřehlédnutelné tvůrce (P. Bezruč, V. Martínek, V. Závada, O. Filip, J. Balabán), v kontextu představuje výlučné ženy – spisovatelky (Marii Stonu, Marii Glabazňovou, Ludmilu Hořkou, Františku Pituchovou, Ilse Weber, Helenu Salichovou, Lydii Romanskou, Evu Kotarbovou, Soňu Záchovou, Renatu Putzlacher, Evu Tvrdu, Nelu Rywиковou, Petru Slovákovou ad.), zastavuje se u zapomínaných, vytěšňovaných, v určitém období zapovězených, ale prostor regionu (pro starousedlíky i zvědavé odjinud) identifikujících rysů (folklor, autorské pohádky, archetypální postavy vyprávění, duchovní lyrika, národnostní a jazyková pestrost).

V textech bannerů vystavených v PPB rezonují příběhy a obrazy staleté literatury, kdy „země duněla“ a „stavy rachotily“ (V. Martínek), stávala se místem na hranici / granici, zakoušela zkušenosti „dětí vyděděnců“ (P. Makris), vznášela se „na věžích bílého města“ (Bezruč), rezonovala s „hlasy hor“ (L. Kněžek, J. Kalus), zůstala zakletou v „zemi žulových křížů“

(L. Martínek), sugerovala baladický úděl - „Ó černá hrózo mojí domoviny“ (Ó. Týsohorský).

Vše dokreslují autentické audio a video vzpomínky, myšlenky, texty básníků a prozaiků, jak je uchovává Český rozhlas Ostrava a ostravské studio České televize, nebo vizualizovaná poezie prezentovaná oddělením audiovizuální tvorby FPF SLU – intermediálně spoluutvářená literární identita.

Na chodbě Müllerovy vily Slezského zemského muzea se představuje „kulturní kapitál“ (Bourdieu) širšího Ostravska a českého Slezska zvláště v XXI. století. Asociujeme literární život a literární dění v klubech, na stránkách časopisů, na festivalech, v almanaších, v komiksech, v průběhu literárních čtení, v čtenářských zážitcích veršů a příběhů.

prof. PaedDr. Iva Málková, Ph.D.

Výstava potrvá od 9. 9. 2021 do 31. 1. 2022
Více na www.szm.cz



Lilium mezi trnám – Collegium Marianum

koncert uvede posluchače do světa raně barokní hudby
v Českém království

středa

08. 09.

18:00

Kostel sv. Václava, Pekařská ulice



Svatováclavský hudební festival (SHF) je největší mezinárodní festival duchovní a tzv. staré hudby v České republice. SHF od svého vzniku v roce 2004 probíhá každoročně nejen v Ostravě, ale i v mnoha chrámech celého Moravskoslezského kraje v průběhu měsíce září (prvních 10 ročníků se konalo mezi dvěma státními svátky 28. září – 28. října). Tradičně více jak třiceti koncerty oslavuje svátek sv. Václava, představující symbol české státnosti.

VSTUPNÉ: 200–300 Kč

PŘEDPRODEJ: Služba Opava nebo www.shf.cz

Abonentní koncert pro milovníky krásné hudby

Jana Semerádová – umělecká vedoucí, Hana Blažíková – soprán

Program:

Alessandro Grandi (1586–1630):

Ave maris stella

(z Mottetti a una, due, quattro e cinque voci con sinfonie di due violini, Libro III, 1637)

Adam Václav Michna z Otradovic (ca 1600–1676):

Přešťastný den narození blahoslavené Panny (Panenské narození)

Maria, Boží Matičko (Mariánský milovník)

Z celého srdce miluji, tebe, Maria, miluji (Mariánský rytíř)

/Česká Mariánská muzika, Praha 1647/

Heinrich Ignaz Franz Biber (1644–1704):

Sonáta č. 1 d moll „Annuntiatio“ (z „Růžencové sonáty“, 1674)

Adam Václav Michna z Otradovic:

Poslyšte a podivte se, jaké jest to veselí! (Archanjelské Ave.

Druhá píseň o Zvěstování Panny Marie)

Jak jest Maria seznala, že jest Alžběta počala

(Panenské Alžběty navštívení /Česká Mariánská muzika, Praha 1647)

Vincenzo Albrici (1631–1690/96): Sonáta pro 2 housle d moll

Stefano Landi (1587–1639): Homo fugit velut umbra

(Passacaglia delle Vita / z Canzonette Spirituali, 1675)

Giovanni Battista Fasolo (ca 1598–1694): Chi nasce d'Adamo

(Per la Concettione della Vergine / z Arie Spirituali, Libro I, 1659)

Adam Václav Michna z Otradovic: Tečte, slzy, vláhu dejte

(Matka bolestná / Česká Mariánská muzika, Praha 1647)

Adam Václav Michna z Otradovic:

Já Maria, Matka Boží, ach jaké, ach tratím zboží!

(Utrpná mdloba bolestné Matky Boží pod křížem)

Stála Matka litující (Utrpnost křesťana s Rodičkou Boží pod křížem)

/Česká Mariánská muzika, Praha 1647/

Samuel Capricornus (1628–1664): Sonáta č. 4 (z Taffel-Lust Musik, 1671)

Adam Václav Michna z Otradovic:

Tak tehdy Matka, nás nebožátka opouští?

(Mariánská dennice. Aneb o Nanebevzetí blahoslavené Panny Marie)

Radujte se, ó Čechové, mariánští sodálové

(Staročeská třidcatina. Aneb slavnost Nanebevzetí Panny Marie)

/Česká Mariánská muzika, Praha 1647/



Hana Blažíková



Jana Semerádová



**Spolu v Opavě
Zdena Fibichová a Vladimír Preclík**

**Hlína v ruce ženy,
sochařky, umělkyně...**

čtvrtek

09. 09.

Galerie Hřivnáč, Ostrožná ulice

vernisáž výstav

17:00

Výstava potrvá od 2. 9. do 6. 11. 2021

Vladimír Preclík (1929-2008)

Byl český sochař, malíř, spisovatel, vysokoškolský pedagog, předseda uměleckého spolku Mánes. Během svého života vytvořil přes 800 soch a napsal dvanáct knih. Na zámku v Bechyni je otevřeno Muzeum Vladimíra Preclíka se stálou expozicí jeho děl. Stálá expozice je i v jeho rodném Hradci Králové

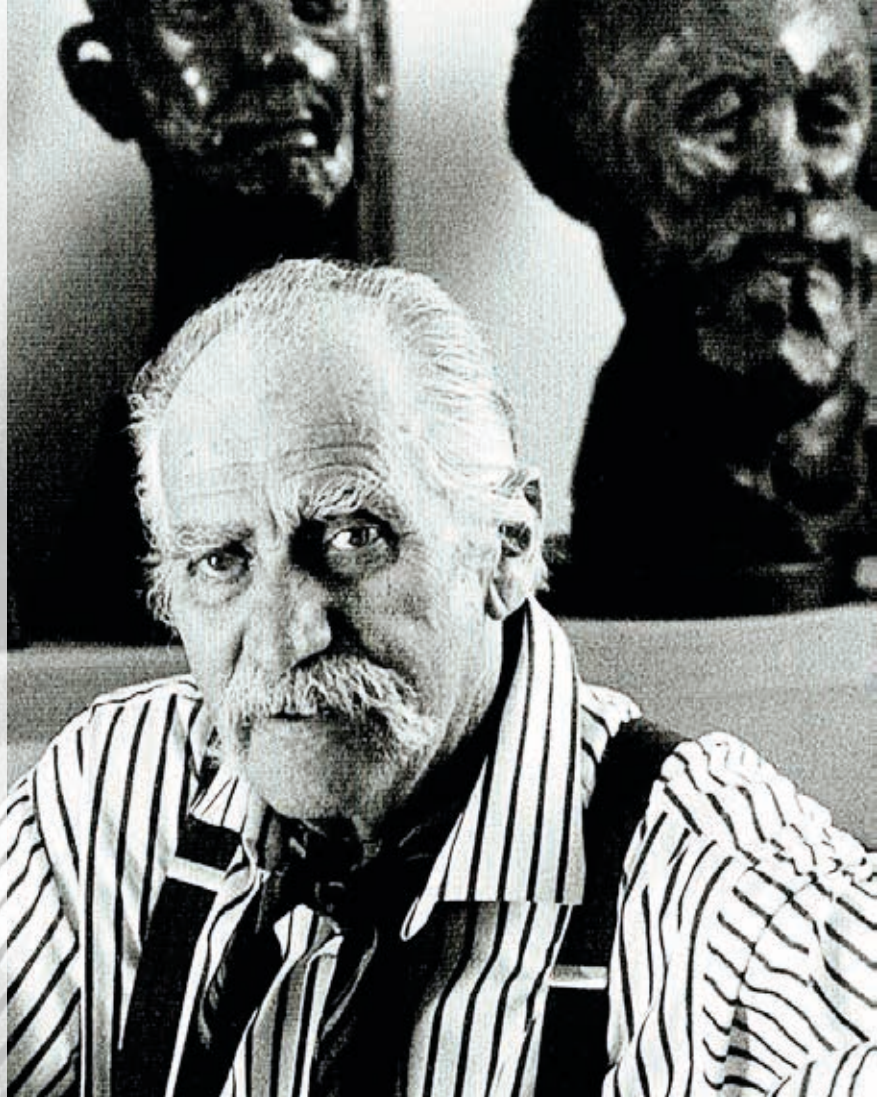
Studoval na Vyšší škole sochařsko-kamenické v Hořicích a na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze v ateliéru prof. Josefa Wagnera. Vystavoval od roku 1958 a uspořádal více než 80 samostatných výstav doma i v zahraničí. Získal řadu ocenění a uznání. V 60. letech 20. století byl spoluzakladatelem a organizátorem proslulých Mezinárodních sochařských sympozií v Hořicích.

Vladimír Preclík je autorem rozsáhlého sochařského projektu Křížová cesta v Kuksu. V roce 2004 pro realizaci tohoto projektu založil občanské sdružení a přizval ke spolupráci 14 českých sochařů tří generací. Galerie Hřivnáč, Daniel Klose a Michal Škoda byli v roce 2019 organizátoři sochařského symposia s názvem „Sculpture art symposium Opava.“ Proběhlo za účasti čtyř sochařů, kteří vystudovali v Brně pod vedení profesora Vladimíra Preclíka. Byli to Tomáš Medek, Jiří Marek, David Medek a Daniel Klose, které doplnil Libor Hřivnáč. Vladimír Preclík zanechává své dědictví i na současném Opavsku.

Galerie Hřivnáč v současné době realizuje zajímavý sochařský počin. V letošním roce rozvezla původní kmeny stromů Vladimíra Preclíka mistrovým žákům a dalším známým sochařům, kteří z tohoto materiálu vytvořili umělecká díla (Jiří Marek, Daniel Klose, Pavel Charousek, Lubomír Dostál a Libor Hřivnáč). Díla budou představena na této výstavě v Opavě. Děkuje druhé manželce Vladimíra Preclíka za její laskavé poskytnutí tohoto materiálu.

První manželkou Vladimíra Preclíka byla akademická sochařka a malířka Zdena Fibichová. S ní žil a tvořil až do jejího předčasného úmrtí. Z pozůstalosti umělecké tvorby obou umělců je převážně sestavena výstava Vladimíra Preclíka v Galerii Hřivnáč a výstava Zdeny Fibichové v Domě umění. Výstava je doplněna uměleckými díly ze soukromých sbírek nadšených sběratelů. Tak se oba umělci posmrtně opět setkali, tentokrát v Opavě.

Libor Hřivnáč



Vladimír o Zdeně – dva sochaři v jedné domácnosti

Jak se daří v manželství dvěma sochařům, muži a ženě, kteří mají stejné vzdělání a stejné ambice?

U nás to bylo snadnější než jinde. Oba jsme měli respekt k výsledkům partnerovy práce a navzájem jsme si byli tichými poradci. Někdy se stalo, že se jeden z nás šel zeptat na názor do ateliéru toho druhého, a vždy dostal poctivou odpověď. Abychom se neovlivňovali, vytvořili jsme si speciální stupnici hodnot a vsouvali ji do našich vět. Bylo to legrační. Když se nám něco nelíbilo, tak jsme říkali: „No jo – to si dělej.“ Druhý stupeň byl. „A věříš, že jo!“ A třetí – absolutní jednička: „Tak to ti teda závidím!“

Zřejmě jsme měli oba sklony k demokracii. Zdena nebyla panovačná ani příliš ambiciózní. Měla svůj svět a já se do něho nikdy nechtěl přiznít, nebo dokonce být v té zemi králem. Ona mi oplácela stejným způsobem.

Je rozdíl mezi mužským a ženským sochařstvím, už proto, že vyžaduje značnou fyzickou sílu?

Moje zkušenost to potvrzuje. Žena sochu spíš modeluje, než teše. Možná, že si s ní i vypráví, muž ji spíš hněte a staví a zdůrazňuje její ženskost. Ženy modelují něhu, tichou rozkoš, nejvnitřnější přání. Léta jsem pozoroval, jak modeluje a přemýšlí o sochařství moje žena. Její myšlenky vycházely z něžné mlhy vzdáleného pocitu štěstí, z vůně hlíny a bělosti sádry. Vkládala do modelace jemnost svých dlaní a vůbec jí nezáleželo na tom, co tomu řekne okolí. Dělalá své keramické reliéfy, jako by psala poezii či zalepovala dopis, jehož obsah si přečte někdo, kdo má štěstí, že mu ho pošťák dopraví. Žena staví své sochy jako svůj nejniternější deník. Zpovídá se v něm z lásek, prohrěšků, nadějí a snů. Muž do tohoto světa možná může nahlédnout, ale usadit se v něm nedovede.

Proč jste nedělali sochy společně?

My jsme tušili, že kumšt se ve dvojici dělat nedá. Navíc měl každý z nás trochu jiný výtvarný svět daný i jiným sochařským materiálem. Zdena sice absolvovala střední řezbářskou školu, ale později studovala v ateliéru profesora Markupa, který byl vynikajícím keramikem. Zdena mu pomáhala a víc než dřevu přišla na chuť hlíně. Naopak já, ač kameník, jsem si dřevo oblíbil.

A protože sochařské materiály se nedají míchat, pracovali jsme každý ve svém ateliéru a scházeli se jenom v poledne na oběd.

Zdena dělala sochy z ušlechtilé hlíny a volila si krásná témata. Ráda zkoušela nové věci. Začala třeba své objekty drátovat, jako se kdysi drátovali hrnce. V její tvorbě nešlo o funkci dekorativní, ale o estetické obohacení.

Když pochopila, že figury z keramiky jsou velmi pracné a riskantní, začala tvořit sochy z bílého betonu. Vymodelovala svou představu, zhotovila formu a vyudusala ji, jako se dusá beton. Pak sochu ještě kamenicky zpracovávala. Ty nejhezčí věci, které po ní zůstaly, jsou právě v bílém betonu.

Z knihy Lenky Jaklové Sochařům se netleská



foto: Jan Pohribný

*Myslím, že neexistuje silnější stoření než žena.
Skrz bezpodmínečnou lásku, kterou dokáže dávat,
skrz silnou intuici, skrz to, že je nositelkou života.*

Katarína Knechtová

Katarína Knechtová

čtvrtek

09. 09.

Kino Mír, Kolářská ulice

19:00

koncert slovenské sólové zpěvačky, skladatelky, textařky a kytaristky

Začátek hudební kariéry Kataríny Knechtové (*1981) byl v r. 1996 s kapelou IMT Smile. V letech 1997–2007 působila jako frontmanka a autorka skladeb ve skupině PEHA. Nyní působí jako sólová zpěvačka a mezi její hity patří Muoj Bože, Za tebou, Spomať, Deň medzi nedeľou a pondelkom nebo novější Svety, Fea či píseň V modlitbách. Hudebně spolupracovala s Michalem Hružou (píseň Labuť), Mekym Žbirkou (Skuška snov), s Chinaski (Miliony přání) nebo s Christianem Eigner, bubeníkem a producentem Depeche Mode. Živě vystupovala s kapelou Olympic, Chinaski, Ready Kirken, Anetou Langerovou, Mekym Žbirkou, Kryštofem nebo se Symfonickým orchestrem Slovenského rozhlasu. S IMT Smile vydala album KLIK KLAK, s PEHOU Niečo sa chystá, Krajinou, Experiment a Deň medzi nedeľou a pondelkom. Na sólové dráze pak ZODIAK, BEST OF, TAJOMSTVÁ, Prežijú len milenci a PREMENY. Během své hudební kariéry získala ocenění Aurel v kategorii Speváčka roka 2001, Aurel v kategorii Speváčka roka 2005, cenu OTO v roce 2006, cenu OTO v roce 2007, Slavík za druhé místo v roce 2007, Slavík za druhé místo v roce 2008, Slavík za třetí místo v roce 2009 a cenu SOZA – neúspěšnější domácí umělec za rok 2008.

VSTUPNÉ: 350 Kč, 390 Kč

**PŘEDPRODEJ: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel.: 553 712 319,
Kino MÍR, Kolářská 5, Opava, tel.: 723 872 010**



10. – 16. 09.

Dolní náměstí

Doprovodné akce

Doprovodné akce každoročně k Bezručově Opavě patří. Letos je opět zahájíme mezinárodním folklorním festivalem Chodníčky k domovu, jehož 36. ročník připravujeme. Takže **od pátečního** odpoledne **10. září** bude patřit Dolní náměstí hudbě a tanci.

Festival zahájíme slavnostním průvodem souborů **v pátek od 15:30**.

Následovat bude festivalový pořad na Dolním náměstí. **Sobotní** dopoledne od **9:30** nám zpřestří soubory svými vystoupeními opět na Dolním náměstí.

Zahraničními hosty festivalu budou letos **polské soubory z Ratiboře a Żywiece**.

Od pondělí 13. 9. do čtvrtka 16. 9. každé odpoledne od **16:30** na Dolním náměstí zahrájí dětem divadelní soubory – **v pondělí kejklířské divadlo Vítů Marčíka ml.**

Představení Kolotoč pohádek, kterým zároveň zahájíme divadelní sezónu našeho **Loutkového divadla**. **V úterý** uvede **DS Opal** pohádku Tři zlaté vlasy děda Vševeda.

DS Pajáda Opava pro nás připravil **na středu** Pohádkové putování a **na čtvrteční** odpoledne Z pohádky do pohádky.

Milovníky country hudby **v pondělí** od **18:00** hodin potěšíme koncertem kapely **Stašecko**.

Úterní koncert si pro opavské posluchače připravila **Agnes Margecínová se svou kapelou**.

Ve středu zahraje svůj koncert folk-bluesová kapela **Modrý Amadeus**.

Ve čtvrtek přivítáme v Opavě **Slatinský Schrummel**, se kterým přijedou do Opavy také country tanečníci **Stopaři** ze Štítiny a společně tak roztančíme náměstí, těšit se můžeme na výuku některého z country tanců.

Přijměte tedy naše pozvání ke sledování koncertů a představení, které pro vás kapely a divadelní soubory připravily.

V případě deště se koncerty a představení bohužel nebudou konat.

Jaroslava Poláková, pedagog SVČ Opava

Mucha je česká hudební skupina založená v roce 2012 kolem písničkářky Nikoly Muchové. Zatím vydala čtyři studiová alba.

S nápadem vytvořit kolem Nikoly Muchové kapelu přišel Martin Evžen Kyšperský. V původní sestavě z jara 2012 byl také bubeník Štěpán Svoboda z kapely Budoár staré dámy a zainteresován byl také Tomáš Vtípil, který ale z časových důvodů záhy odešel. O něco později do skupiny přišel kytarista Petr Zavadil a rok nato Mucha vydala své první album Slovácká epopej se staršími písničkami Nikoly Muchové. Album vyšlo na LP u vydavatelství Piper Records, CD si kapela vydala sama poté, co jí fanoušci přispěli prostřednictvím portálu Hithit.cz přes šedesát tisíc korun.

Na podzim roku 2014 vyšlo druhé album Josefene, po jeho vydání pak kvůli časové vytíženosti odešel ze skupiny zakladatel Kyšperský, nahradil jej Ondřej Kyas. V létě roku 2016 po dotočení třetí desky Nána kapelu opustil bubeník Štěpán Svoboda a byl nahrazen Jaroslavem Nogou. Na novou desku se opět vybrala částka na Hithitu, tentokrát během několika dnů.

Písňe Nikoly Muchové, která byla zpočátku přezdívana „Záviš v sukni“, se v první řadě vyznačují pro zpěvačku velmi kontroverzními texty – těmi například vyjadřuje svoje myšlenky na téma marnosti a ženské existence a otevřeně vypráví o svých zkušenostech s muži – např. Semeno, Chlapi sú kokoti, Josefene nebo Nána. Další odkazují na těhotenství a problémy s ním spojené (Nepojedeš nikam, Škraloup). Jiné jsou sepsány pomocí angličtiny, němčiny, francouzštiny, nebo slovenštiny (Schmutzige Mädchen, Láska, Narkoraga). Patrně nejnámější skladbou, která kapelu proslavila, je Ježíš. Píseň a její klip, ve kterém účinkuje i herec Marek Daniel, odkazují na náboženský fanatismus a parodují video s názvem „Boží království vaří“. Hudebně je Mucha charakteristická tvrdou kytarou a nezaměnitelným hlasovým projevem autorky, vlivy lze ale slyšet od všech členů kapely. Většina rané tvorby je typická rychlým tempem, novější ale nabízí i prvky alternativy.

VSTUPNÉ: 300 Kč

PŘEDPRODEJ: Turistické informační centrum Opava, kino Odboj, KUPE, Elektro Špacír Hradec nad Moravicí

Mucha

koncert brněnské kapely sdružené kolem zpěvačky, hudebnice, skladatelky a textačky Nikoly Muchové

pátek

10. 09.

20:00

Kino Odboj, Hálkova ulice



Postel

magický černobílý
širokoúhlý
komiční
film o ženské převaze
a mužské nadváze



sobota

11. 09.

Kino Odboj, Hálkova ulice

19:00

Co by se stalo, kdyby světu skutečně vládly ženy, se podobně jako v *Sexmisi* dovídáme skrze pozorovaný, téměř vyhnulý druh, skrze MUŽE Luboše v podání herce Michala Przebindy, který film po 25-ti letech od začátku natáčení uvede v Odboji osobně.

Luboše porodila žena, vyrůstá mezi ženami, dospívá mezi ženami, oženil se se ženou a zplodil s ní dvě děti - samozřejmě ženy. Mezi ženami jako učitel tělocviku a zeměpisu pracuje, mezi ženami nakonec i umírá. Láska, péče, city a dobré úmysly - to jsou zbraně žen, které ubíjejí a paralyzují v Lubošovi to, co ženy po mužích nejvíce žádají a po čem nejvíce touží. Totiž jakési bájně, romanticky mytické a reálně těžko definovatelné mužství. Natočení filmu v 90. letech prosadil a dotáhl dokonce jeho producent, Václav Marhoul. Neméně zajímaví jsou i další spoluvůrci filmu:

Oskar Reif (scénář a režie)

Narozen v roce 1959, vyučený mechanik elektronických zařízení, prosadil se jako asistent režie na sklepacích filmech studia Barrandov (např. Vrať se do hrobu).

Igor Luther (kamera)

V době od r. 1966 do r. 1994 natočil přes třicet filmů s režiséry takových jmen, jakou jsou Juraj Jakubisko, Vojtěch Jasný, Andrzej Wajda, Volker Schlöndorff, Alain Robbe-Grillet a další. Jeho snad nejnámějším počinem za kamerou je Schlöndorffův „Plechový bubínek“.

Michal Przebinda (Luboš)

Narozen 4. ledna 1955. Vystudoval Brněnskou konzervatoř, dramatické oddělení. Prostřídal jako herec mnoho českých divadel, po revoluci pracoval jako skladový dělník v Německu a následně jako ředitel postavil na nohy Divadlo Petra Bezruče v Ostravě.

Stanislava Jachnická (Olga)

Narozena v roce 1965. Od mládí se věnovala baletu a chtěla být buď tanečnicí, nebo kosmonautkou. Dnes si ji každý vybaví jako letiitou daběrku Phoebe Bufetové ze seriálu Přátelé.

Sylva Langová (babička)

Narozena v Československu r. 1921, od r. 1948 trvale ve Velké Británii. Natočila 6 filmů v ČSR, hrála v 15-ti filmech a seriálech ve Velké Británii a účinkovala v českých vysíláních rozhlasové BBC a Svobodné Evropy.

Čile podporovala československý exil.

Sylva Langová o své roli: „Jsem šťastná, že zase po téměř padesáti letech hraju česky, protože naposledy to bylo ve filmu ‚Parohy‘ s Oldřichem Novým.

Film je o tom, jak to dnes ženy občas s rovnoprávností přetápnou. Myslím si, že zapomínají, k čemu je příroda předurčila – k lásce a péči o muže a děti. Doufám, že film připraví divákům stejné potěšení, jako já měla z jeho natáčení“. Film bude odpromítán z originální 35mm filmové kopie ze sbírky Biograf16. *Postel* byla vyrobena v divokých 90. letech pouze ve dvou kopiích, kvůli čemuž se nikdy masově nerozšířila mezi diváky. Její znovuobjevení tak teprve přijde s diváky Odboje a o rok později v rámci digitalizace a znovuuvedení v České televizi.

Richard Vacula

VSTUPNÉ: 100 Kč

PŘEDPRODEJ: Turistické informační centrum Opava, kino Odboj, KUPE, Elektro Špacír Hradec nad Moravicí



Eliščiny pohádky

pohádka o neopodstatněném strachu
Divadlo Já to jsem (Víťa Marčík ml.)

neděle

12. 09.

Loutkové divadlo, Husova ulice

10:00 a 16:00

Scénář, režie, scénografie, loutky: Vítězslav Marčík ml.

Malba scény: Eliška Marčíková

Hraje: Vítězslav Marčík ml.

Plakát: Věra Dytrychová

Délka představení: 45 min.

Pro děti od 3 let

Pohádka o princezně, princí, skřítcích, draku a neopodstatněném strachu (Sovy nejsou tím, čím se zdají být. Ne všechno, co se třpytí, je zlato. Ne každý pes, co štěká, kouše.)

Divadelní scéna vytvořená ze staré školní lavice a starých strojů, pomocí kterých lze vytvářet zvuky meluzíny, deště.

Ručně řezané loutky, každá z jiného druhu dřeva. – to vše proto, že jedním s cílů této pohádky je učit děti a možná i nás dospělé vnímat, poslouchat, cítit a dívat se na okolí nejen očima.

VSTUPNÉ: 60 Kč

PŘEDPRODEJ: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel.: 553 712 319, Kino MÍR, Kolářská 5, Opava, tel.: 723 872 010

Ida

originální a poetický příběh hledání vlastní identity
je moderní poctou klasické kinematografii 60. let

neděle

12. 09.

KUPE, Janská ulice

17:00

VSTUPNÉ: 100 Kč

REZERVACE: www.kupecko.cz

PŘEDPRODEJ: KUPE, Janská 7, Opava, tel.: 555 501 415

Drama
Polsko / Dánsko / Francie / Velká Británie, 2013, 82 min.

Režie:	Hrají:
Paweł Pawlikowski	Agata Kulesza
Scénář:	Agata Trzebuchowska
Paweł Pawlikowski	Dawid Ogrodnik
Rebecca Lenkiewicz	Jerzy Trela
Kamera:	Adam Szyszkowski
Ryszard Lenczewski	Halina Skoczyńska
Łukasz Żal	Joanna Kulig
Hudba:	Mariusz Jakus
Kristian Eidnes Andersen	Izabela Dąbrowska
Producenti:	Artur Janusiak
Eric Abraham	Anna Grzeszczak
Piotr Dzięcioł	Paweł Burczyk
Ewa Puszczyńska	Marek Kasprzyk
Střih:	
Jarosław Kamiński	
Scénografie:	
Marcel Sławiński	
Katarzyna Sobańska	
Kostýmy:	
Aleksandra Staszko	

Než se osmnáctiletá novicka Anna stane jeptiškou, musí navštívit svou jedinou žijící příbuznou Wandu, o jejíž existenci neměla dosud ani tušení. Ukazuje se, že teta Wanda je bývalá zapálená komunistka a soudkyně, která v 50. letech posílala na smrt kněze a další odpůrce režimu. Nečekané setkání nasměruje Annu na cestu za odkrytím rodinného tajemství, svého židovského původu a svého pravého jména, Ida. Cynická, životem protřelá, avšak vlastním svědomím stíhaná Wanda je v mnohém pravým protikladem ldy, která během společného pátrání poprvé zakouší pokušení vnějšího světa: jazzovou hudbu, svobodu a možnost zamilovat se. Britský režisér polského původu, dvojnásobný držitel ceny BAFTA Paweł Pawlikowski, se s Idou vrací do země svého dětství.

Zajímavosti

Postava Wandy (Agata Kulesza) je inspirována skutečnou osobou, jedná se o „krvavou“ Helenu Wolińskou. Ta poslala na smrt řadu hrdinů protinacistického a později protikomunistického odboje, včetně duchovních. Údajně to byla žena, která kouřila, pila a vyprávěla vtípy, byla známá tím, že nemohla vystát hlupáky, ale zároveň působila jako srdečná a velkorysá žena. V 90. letech polská vláda žádala o vydání Heleny Velkou Británií.

Režisér Paweł Pawlikowski měl problém s obsazením představitelky ldy. Agatu Trzebuchowsku, která ve filmu ldu ztvárnila, objevil v kavárně, kde pracovala jako servírka.



*Síla člověka je, dle mého, v tom, že prostě a jednoduše JE.
Je tím, čím byl zamýšlen, jak byl stvořen.
Síla ženy, ptáte-li se, je dle mého opět v tomto: aby BYLA.
Ať žena je, čím se cítí sama u sebe být.
Ať si dovolí být křehká, něžná, souznící, pečující...
ať je silná a připravená k útoku, cítí-li tu potřebu...
Ale hlavně ať nepřijímá odevzdaně role, které jsou jí cizí...
Ať si dovolí být sama sebou, ať JE...*

Marta Lucie Cincialová

Život v řádu

beseda s proděškankou Cyrilometodějské fakulty v Olomouci
Martou Lucií Cincialovou,
moderuje Jiří Siostrzonek

neděle

12. 09.

KUPE, Janská ulice

18:30

Mgr. Marta Cincialová, Th.D.

Řeholním jménem sestra Lucie je v současné době (od r. 2017) generální představenou Milosrdných sester III. řádu sv. Františka v Opavě (tzv. minoritky nebo také „opavské františkánky“). Žije v komunitě sester v Olomouci, kde od r. 2001 působí jako odborná asistentka na Katedře pastorální a spirituální teologie Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého a od r. 2014 ve funkci proděkanky pro organizaci, rozvoj a vnější vztahy. Běhá půlmaratóny a jezdí pomáhat do Paraguaye. Publikuje články a knihy o františkánské spiritualitě.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
REZERVACE: www.kupecko.cz

Kolotoč pohádek

klasické lidové pohádky

Divadlo Já to jsem (Víťa Marčík junior)

pondělí

13. 09.

Dolní náměstí

16:30



Scénář a režie: V. Marčík ml.

Hrají: Jaroslav/Vítězslav Marčík a Eva Marčíková ml.

Scénografie: V. Marčík ml., A. Berger

Výroba: A. Berger, V. Marčík ml.

Loutky: V. Marčík ml., Eva Marčíková (mamka)

Hudba: V. Marčík ml., J. Marčík

Délka představení: 40–50 min.

Pro děti od 3 let

Dvě klasické (lidové) pohádky (O Jeníčkovi a Mařence, O velké řepě) a třetí na požádání (O kohoutkovi a slepičce): propojené a v celku tradičně zpracované divadlem „Já to jsem“ vás přivedou do světa loutek (marionet) hrajících své příběhy na našem kolotoči. Pojďme se vrátit k pouličnímu divadlu a starým kolotočům! Živá hudba je, tím pádem, samozřejmostí. Představení je vhodné pro všechny, ale všechny představy asi neuspokojíme.

Jerusalema Challenge je tady!

s Evou Grambalovou a souborem Tany Tany
roztančíme Horní náměstí

pondělí

13. 09.

Horní náměstí

17:00

Znáte tuto výzvu? Tančili jste jí? Chcete ji tančit znova nebo třeba zrovna poprvé? Tak se k nám přidejte!

Společně to rozjedeme na Horním náměstí v pondělí 13. 9. v 17 hodin.

Nezáleží na věku ani na tanečních dovednostech. Kroky jsou velmi jednoduché a společně se je během našeho flashmobu naučíme.

Na čem záleží, je chuť si zatancovat, zasmát se a radovat se ze společného tance.

Čím více nás bude, tím více energie spojíme a vyšleme...

Proč a jak tento tanec vůbec vznikl?

Na počátku byla písnička jihoafrické vokalistky Noncebo Zikode a hudebníka vystupujícího pod uměleckým jménem Master KG. Podmanivý hlas zpěvačky, hudba a tradiční jihoafrický tanec udělali z písně Jerusalema již začátkem roku 2020 světový hit číslo 1.

Píseň se zpívá v jednom z 11 afrických jazyků, v jazyce Izizulu a vyjadřuje touhu po záchraně. Zpěvačka prosí Boha, ať ji přenese do svatého městečka Jerusalema. Píseň i tanec si v době lockdownu oblíbili lidé všech profesí i společenského postavení a přijali a stále přijímají tuto výzvu jako symbol boje proti covidu.

Tento tanec není o technice, je o lásce, radosti a víře. To, s jakou pohnutkou nebo myšlenkou jej budete chtít tančit Vy, je na Vás. Může být třeba symbolem jednoty, soudržnosti a svobody.

Těším se na Vás!

Eva Afra Grambalová

Motto:

...V čem spočívá Síla Ženy?...

Ptám se...

Ptáš se...

Bez ozvěny...

Odpovědi se ti minou...

Pokaždé ji cítíš jinak...

Tak - CO dělá ženu silnou?

Nezávislou...

Krásnou...

Vídnou...

Vášnivou i rebelku...

A statečnou partnerku...?



Je to v kráse?

V práci snad?

V umění si poplakat?

V rodině a mateřství?

V kuchyni či partnerství?

V překonání těžkých chvílí

i životních tragédií?

Možná všechno, možná nic.

Možná, že víc, než je víc...

Je to v Lásce – vřelém citu,

v empatii i soucitu...

Ve víře a upřímnosti, v naději, také v radosti.

*Ve ztrátě a nalezení, bez těch život prostě
není...*

*A znova – v LÁSCE – ke všem,
nejvíc k sobě však.*

*Asi to zní jako klišé,
cítím to však právě tak...*

Eva Afra Grambalová

Já, Maria Callas

dokument o nejslavnější operní pěvkyni všech dob



pondělí

13. 09.

18:00

Kino Mír, Kolářská ulice

Režie: Tom Volf

Hrají: Fanny Ardant (vyp.), Maria Callas (a.z.), Aristotel Onassis (a.z.), Vittorio De Sica (a.z.), Pier Paolo Pasolini (a.z.), Luchino Visconti (a.z.), Omar Sharif (a.z.)

Producenti: Tom Volf, Emmanuel Chain

Střih: Janice Jones

Dokumentární

Francie, 2017, 113 min.

Poprvé, čtyřicet let po své smrti, vypráví nejslavnější operní pěvkyně všech dob Maria Callas svůj příběh – a to vlastními slovy. Výjimečný dokument o řecko-americké operní ikoně je důmyslně složen z dosud neznámých archivních záběrů, nezveřejněných fotografií a nahrávek, osobní korespondence i vzácných zákulisních scén. Skrze ně snímek Toma Volfa odhaluje podstatu výjimečné ženy, která se ze skromných začátků v New Yorku stala zbožňovanou mezinárodní superstar. Nechybí ani intimní vhléd do jejich obav, strachů a depresí: Callasovou tu slyšíme mluvit o umění, rodině, ale i milostné zradě. Maria Callas: vášnivá i tragická diva, bytost pevná i křehká – ale vždy fascinující.

VSTUPNÉ: 100 Kč / 80 Kč sleva pro členy Opavského filmového klubu PŘEDPRODEJ: Kino MÍR, Kolářská 5, Opava, tel.: 723 872 010

Nevidím ani tmou. Rozhovory o naději...

beseda s autorem knihy Alešem Palánem

moderuje Jiří Siostrzonek

ÚTERÝ

14. 09.

17:00

Knihovna Petra Bezruče, Nádražní okruh

Málokdo projde životem bez šrámů. Na někoho je toho ale naloženo tolik, že si říkáme, jak to jen může unést? S šesti ženami, které si v životě vytáhly černého Petra, hovořil známý publicista Aleš Palán. Jsou to rozhovory o těch nejtěžších věcech, jaké mohou člověka potkat, přitom nejsou o bolesti a zklamání. Jsou o síle, která se rodí až v průběhu boje, a o naději, která je pevná tehdy, pokud je zkoušená. A zkoušek ty ženy zažívají celou řadu... Jedna je čerstvě ploletá, druhé táhne na osmdesát, jedna žije ve městě, druhá na venkově, oporu hledají ve víře, v humoru, ve vzdoru... Jsou rozdílné. Spojuje je to, jak jsou nezdolné a otevřené. Šest niterných příběhů, které mohou sloužit jako inspirace čtenářkám i čtenářům. Málokdo přece projde životem bez šrámů...

Rozhovory doprovázejí fotografie přední české fotografky Alžběty Jungrové.

Tara Fuki

koncert dua zpívajících violoncellistek

ÚTERÝ

14. 09.

20:00

Švédská kaple, Ratibořská ulice



VSTUPNÉ: 150 Kč předprodej, 180 Kč na místě
PŘEDPRODEJ: Turistické informační centrum Opava,
Horní náměstí 67, 746 01 Opava, tel.: 553 756 143, mail: tic@opava-city.cz



Dorota Barová – violoncello, zpěv

Andrea Konstankiewiczová – violoncello, zpěv, hang

Obě violoncellistky se hudbě věnují od malička (konzervatoř, studium muzikologie, různé hudební projekty), ale až jejich společným setkáním v Brně v roce 2000 mohlo vzniknout duo Tara Fuki... Hudba Tara Fuki je naprosto svébytná (své kořeny má ve společných improvizacích, které jsou postupně hlouběji propracovávány), křehce dynamická a výrazově nesmírně bohatá. Obohacená o otisky různých hudebních stylů s příchutí dále, vytváří originální krasohled ženského nitra. Od svého vzniku slaví Tara Fuki koncertní úspěchy po celé Evropě (ČR, Slovensko, Francie, Německo, Itálie, Rakousko, Švédsko, Polsko, Rusko, Ukrajina, Jugoslávie, Rumunsko, Holandsko, Anglie atd.) a střední Americe. V letech 2005–07 Tara Fuki prezentovaly Českou republiku dětským představením Kapka ve Francii. Za svou hudbu obdržely ocenění české Akademie hudby v kategoriích Alternativní hudba–World music a Objev roku za rok 2001 a v kategorii World music za rok 2007. V roce 2007 vystoupily jako první česká kapela na celosvětovém hudebním veletrhu WOMEX ve španělské Seville. V roce 2016 účinkovaly na Cairo Jazz Festivalu v Egyptě.



Andrea Konstankiewiczová

(*29. 12. 1972 Frýdek-Místek)

Absolvovala ostravskou konzervatoř. Hudbu studovala také na univerzitě v Olomouci a Brně. Působila např. v Symfonickém orchestru Frýdek-Místek a Ostrava. Také hrála v kapele BOO.

Dorota Barová

(*22. srpna 1975 Třinec)

Česká violoncellistka a zpěvačka je známá především z duo Tara Fuki, hraje také v kapelách Vertigo quintet, Baterky či v duech DoMa Ensemble s Marcelem Bártou a Kuzmich Orchestra s Josefem Ostřanským (zde hraje na basovou kytaru), a hostuje v dalších hudebních projektech. Absolvovala hru na violoncello na Ostravské konzervatoři (1989–1995). Působila ve skupinách Lippany, Chorchester (2000–2002), Asyl Akt (2002–2006). V letech 2004–2007 působila jako hudební dramaturg brněnské kavárny Podobrazy. Koncertovala také s Anetou Langerovou v jejím smyčcovém triu. Spolupracuje také s divadlem Neslyším, komponovala pro Francouzské divadlo. Složila hudbu k představení Dům Hluchého, za což byla oceněna Thálií. V roce 2006 složila a nahrála také hudbu k filmu Marta režisérky Marty Novákové.

Vzpomínkový akt u hrobu Petra Bezruče a odhalení epitafu básníka

středa

15. 09.

15:00

Městský hřbitov, Otická ulice

vystoupí Dětský pěvecký sbor Domino – dirigentka Ivana Kleinová,
Chrámový sbor a Pěvecký sbor Stěbořice – dirigent a sólo Karel Kostera,
Zdenka Pfefferová,
recitace Adam Czech,
křest bibliofilie Stužkonoska modrá

Epitaf:

*Až v den soudu přísný Soudce stane,
až roh svolá všechny duše břeškný,
nevcházej v soud se svým rabem, Pane,
jehož život temný byl a teskný.*

Petr Bezruč



Když 17. února 1958 v olomoucké nemocnici v nedožitých 91 letech zemřel Petr Bezruč a následně podle svého přání byl v Opavě pochován, ještě v témže roce dokázalo město Opava připravit svému rodákovi, světově uznávanému básníkovi, kulturní festival nesoucí jeho jméno. Byl to spontánní dík občanů města Opavy za Bezručův dar pozůstalosti, osobní knihovny a Srubu Petra Bezruče na Ostravici Památníku Petra Bezruče vzniklému při Slezském zemském muzeu v Opavě v roce 1956, ale předešlým vyjádření úcty básníkovi, který svým dílem probudil společenský zájem o historický osud lidu zapomínaného kraje Slezska a o jeho sociální a národní osvobození.

Festival Bezručova Opava, dnes patří již k nejstarším kulturním festivalům v České republice, se rozrostl v souladu s básnickým odkazem i jeho inspirativním podnětem v multižánrovou přehlídku umění slovesného, hudebního i výtvarného, představuje v průběhu měsíce září pestrou paletu kulturních akcí spojených vždy jednotícím myšlenkovým mottem, ale je také místem inspirativního setkávání jeho tvůrců, účinkujících a návštěvníků.

Pietní akt u hrobu Petra Bezruče je každoroční součástí festivalu Bezručova Opava, je každoročním vyjádřením úcty i pocty básníkovi Petru Bezručovi, s nímž je město Opava navždy spojeno nejen místem básníkovy narození, ale i místem jeho věčného odpočinku. Tradičně zde na monumentální náhrobek básníka, dílo architekta Františka Nováka a akad. sochaře Vladimíra Navrátila, kladou květiny představitelé vedení Magistrátu města Opavy a významných kulturních institucí, účastní se i návštěvníci festivalu, zazní tu zpěv opavských pěveckých sborů a projev osobnosti spjaté s básníkem. Letošní pietní akt bude mít mimořádnou podobu. Díky všestrannému zájmu a podpoře vedení města se u hrobu básníka představí umělecké doplnění básníkovy hrobu básnickým epitafem. Toto dílo autorky Terezy Svatošové je vybraným vítězným soutěžním projektem a první veřejnou prezentací dosud nesplněné básnickovy touhy opatřit svůj hrob vlastním epitafem. Jeho znění, uchované v korespondenci s Františkem Alexem a zadokumentované v knize laureátky Ceny Petra Bezruče dr. Zdenky Tomáškové, se díky dlouholeté iniciativě dr. Zdenky Pfefferové podařilo právě k této příležitosti v letošním roce realizovat. Dr. Pfefferová, celoživotní propagátorka básníkovy odkazu a editorka vzácných bezručovských tisků, s pokorou přijala žádost o slavnostní projev i nabídku první veřejné prezentace své poslední bezručovské edice – Stužkonosky modré, vydané k připomenutí jubilea jejího prvního vydání. Účastníci tak uslyší její část v podání recitátora Adama Czecha, žáka ZŠ Vrchní. Celý rámec pietního aktu by měly podle tradice ohraničovat vystupující opavský Dětský pěvecký sbor Domino, Chrámový sbor a Pěvecký sbor Stěbořice. Nepochybují o tom, že letošní pietní akt svou mimořádnou podobou upřímně zaujme a potěší návštěvníky festivalu.

Vladimír Pfeffer



Sidonie Nádherná, ilustrace: Lucie Štátná

Motto: Nemyslím, že by měly ženy nějaké jiné schopnosti než muži, vlastně si myslím, že každý člověk má něco jedinečného, co ho činí silného, respektive silnějšího v dané oblasti než jsou jiní. Ale pokud bych přece jen měla něco vypíchnout, pak by to asi byla větší míra citlivosti, s níž ženy nahlízejí na své okolí a blízké, empatie, která jim umožňuje hlubší a uspokojivější komunikaci, a snad i intuice, která je vede tam, kam by jim rozum vstoupit nedoporučoval.

Kateřina Tučková

Hrdinky – příběhy významných českých žen

vernisáž ilustrací ke stejnojmenné knize

středa

15. 09.

18:00

Knihovna Petra Bezruče, Nádražní okruh

Ilustrace studentů ateliéru Didaktické ilustrace Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara Západočeské univerzity v Plzni ke knize autorek Renáty Fučíkové, Lenky Křížové a Kateřiny Tučkové.

Řídit auto, působit v politice, mít svůj bankovní účet... to všechno dnes považujeme za běžné, avšak před sto padesáti lety si o takových věcech mohly ženy nechat leda tak zdát. Komu vděčí za to, že se ze snu stala skutečnost? Zástupům hrdinek, které jim prošlapaly cestu. A že jich bylo! Ani v české kotlině o ně nebyla nouze. Hned nás asi napadne Božena Němcová, Marie Terezie či Milada Horáková.

Ale co třeba Johana z Rožmitálu, Bertha von Suttner, Marie Schmolková? Že jste o nich nikdy neslyšeli? Právě proto vznikla tato kniha!

Lékařky, spisovatelky, političky, řeholnice, podnikatelky, panovnice, sportovkyně tu ožívají v poutavém vyprávění Kateřiny Tučkové a jejich spolupracovnic i v originálních portrétech studentů plzeňské „Sutnarky“. Mnohdy svými příběhy berou dech. A díky kontextu, do kterého jejich osudy zasazuje autorka celého projektu Renáta Fučíková, se nám před očima odvíjí ucelený obraz toho, zač a jak musely ženy kdy bojovat, aby dnes mohly žít podle svých představ.

Výstava potrvá do 15. 10. 2021

VSTUP VOLNÝ v době provozu knihovny

Motto: „V čem tkví síla ženy?“

- v upřímnosti, která chrání před lstí,
- v pravdivosti, která pramení ve vnitřní intuici,
- v laskavosti, která vychází ze širokého srdce.

Kristina Höschlová



Kristina Höschlová

(*7. května 1979 Praha)

Je česká lékařka a záchranářka se specializací na horskou medicínu. Je dcerou psychiatra Cyrila Höschla a akademické malířky Jitky Štenclové. Je členkou české Společnosti horské medicíny, švýcarské společnosti horských lékařů (GRIMM) a zakladatelkou a odbornou garantkou Mezinárodního kurzu horské medicíny v ČR. Publikuje a přednáší v tuzemsku i zahraničí v oblasti urgentní a horské medicíny. Ve volném čase se věnuje horským sportům, v roce 2005 se účastnila expedice na Mount Everest jako lékařka a vystoupala do 7200 m n. m. Aktivně hraje na klavír a na housle.

Lékařem mezi pouští a minami

osobní svědectví lékařky-záchranářky Kristiny Höschlové o horském záchranářství a válečné medicíně

Moderuje Roman Konečný

čtvrtek

16. 09.


18:00

Klub Art, Beethovenova ulice


Kniha Kristiny Höschlové vypráví o odvaze žít. Autorka v ní podává neuvěřitelná svědectví z válečných zón v Afghánistánu, Kurdistánu a Jemenu, kde pracovala jako lékař-anesteziolog. Popisuje skutečné příběhy místních lidí, své zážitky i svět emočních kontrastů, v němž se krutost mísí se srdečností, krvelačnost se štědrostí a beznadějí s vnitřní radostí. Vyprávění z humanitárních misí obohacují reflexe, jež nepřímo odrážejí podobu současného měnícího se světa.

...*Probírám se zpět neuvěřitelnými příběhy z těchto Bohem zapomenutých zemí a v mysli mi vyvstávají dvě slova: ODVAHA ŽÍT. Myslím na Afghánce, Kurdy i Jemence a obdivuji je, protože oni odvahu žít neztratili. Myslím na pacienty a jejich nezlomnou vůli žít. Myslím na lékaře a zdravotníky a jejich širokou lásku k životu.*

I my máme na vybranou. Chceme život žít, nebo se před ním schovávat? Chceme milovat život bez výhrad, celý, i s jeho stinnými stránkami a nebát se utržit rány? Nebo se chceme zaměřit na jeho neduhy – na virózy, úrazy i nevyhnutelnou smrt, a předčasně jej odsoudit k zániku?...



Galerie U Jakoba pořádá v rámci festivalu Bezručova Opava výstavu malíčky Mimozy Bocin. Výstava je sestavena z prací, na kterých autorka pracovala během posledních tří let. Je zde série mužských a ženských portrétů, série amfor, váz a rhytonů inspirovaných thráckým uměním. Dále sestavy figur, jež mají 3 části (hlava, tělo, nohy) a dají se různě poskládat. Všechny tyto figury jsou ženské. K vidění je i několik motivů zvířecích. Vše je vytvořeno v umělcině vlastní a oblíbené technice, na kterou přišla před šesti až sedmi lety. K černobílým kompozicím přidává postupně i barvu. Svou techniku se snaží dále rozvíjet. Při tvorbě děl hledá inspiraci ve svých kořenech. Pochází totiž z Bulharska, ze země Thráků, jedné z nejstarších civilizací, která působila před antickou řeckou kulturou. Nejvíce ji fascinuje mýtus o Orfeovi a Eurydice. Obdivuje především něžnou a zároveň silnou osobnost Eurydiky, do které je Orfeus až do smrti zamilován. Jejich příběh výtvarně zpracovávala již v mládí.



“Mé velikánské ženské figury symbolizují sílu a vnitřní krásu této antické ženy, a proto jsem výstavu nazvala “Eurydika”,“ vysvětluje Mimoza Bocin. Nehledejme však sílu ženy jen v mýtech. Projevuje se i v každodenním životě. V rodinách, v umění, ve vědě a ve spouště jiných oborech.

Eurydika

vernisáž výstavy prací inspirovaných thráckým uměním malíčky Mimozy Bocin

pátek

17. 09.

17:00

Galerie U Jakoba – OC Breda & Weinstein v Opavě – 1. patro, U Fortny

Dvě silné ženy Mimoza Bocin a Věra Klimešová založily a vybudovaly Ateliér volného umění při Galerii U Jakoba.

Ateliéru se daří dobře a pro celou Opavu a okolí slouží jako malé vzdělávací výtvarné centrum.

Za dobu třinácti let dal prostřednictvím svých kurzů akademické základy plejádě budoucích profesionálních výtvarníků a udělal radost těm, kteří se věnují výtvarné tvorbě neprofesionálně.

Taky má za sebou spoustu atraktivních plenérů a workshopů ve Středomoří, například na Korsice, Ischii, Normandii.

Příští rok snad vyjde připravená Bretaň.

V současné omezené době Ateliér uskutečnil několik plenérů v přenáherné Praze, kde je opravdu co malovat.

V Ateliéru pracujeme na projektech s různými technikami a různými tématy. Převážně nás navštěvují ženy a opravdu se malování věnují, i přes to, že mají rodiny a své náročné profese.

A zde vidíme sílu ženy.

Výstava potrvá do 4. 10. 2021

www.galerieujakoba.cz

Femislam

speciální edice básnické soutěže na festivalové téma

pátek

17. 09.

19:00

Kostel sv. Václava, Pekařská ulice

Vystoupí:

Lumi

Ellen Makumbirofa

Tali

Thea

Večerka

Ryška Riot

Mara (SK)

Barbara (SK)

Moderuje:

Anatol Svahilec

Dramaturgie pořadu:

Ludmila Sližová

Tak jako rituální totem vprostřed prerie stojí mikrofon zaklesnut ve stojanu uprostřed podia. Napětí by se dalo krájet, šňůra si ani nedovolí sebemíň se pohnout. Jedna po druhé přistupují mistryně slova připraveny do posledního verše bojovat o vítězství v nervy drásajícím klání. Publikum se nechává uhranout, rozesmát, rozplakat, dojmout – stejně tak může při sebemenším náznaku chyby a tuctovitosti soutěžícího nemilosrdně vypískat.

Žádné kostýmy. Ani rekvizity. Vlastní text. Nebo improvizace. Dojetí! Smích? Dekadence?! Vítězka může být jen jedna. A rozhodne o něm porota složená z Vás, diváků! Slam v soutěžně čistě ženském podání!!!

Lumi

Poetická performerka. Slamerka rostlinného původu, co zasévá slova s potenciálem rozklíčit mozky. Krajová odrůda z oblasti Slovácka. Nekompromisně fúzuje folklor s rapem a cynismus s naučitou vilího charakteru. Má ráda pravdu a nemá ráda tabu.

Ellen Makumbirofa

Zde leží Ellen: maličká. Umělec duši i tělem. Vyrobená v Nebi & vyrobená Bohem, nejvyšším umělcem, dobyvatelem jejího srdce. Fontánou, co emoce tryská, kapka v proudu, ale stále čistá. Svá. Nesvá. Zaná žena. Hřmící oceán, tichá pěna. Poupě, co rozkvetlo v růži. Bitévní loď do kamenných srdcí vráží. Střela v ráži. Dívka zlomů, co touží vrátit se Domů.

Tali

Tali je čerstvě vystudovaná textařka a scénáristka, o slam zakopla před dvěma roky a od té doby se na slamové scéně se svými poetickými, ale přesto údernými texty již úspěšně etablovala. Kromě slamu se s oblibou věnuje též hudbě, čtení a uvolňování míst v tramvaji usměvavým babičkám.

Thea

Nekompromisní Kurta Cobainka české slamové scény. Řve, kontempluje nad každou smrtí chrousta. Nasírá diváky nebo se jim neúprosně zakusuje do svědomí. Vydala dvě básnické sbírky. Její srdce patří Woodymu Allenovi. Tomuto velikanovi by dopustila i duchovní incest.

Večerka

Hanka se sice nyní považuje za Pražáka, ale ve skutečnosti vyrůstala v Sokolově, přičemž léta trávila většinou v Hanoji. Momentálně pracuje v oboru data science a studuje psychologii a ekonomii. Slam poetry tak doplňuje její svět o možnost přebíhat z datového světa do poetického a zase zpět. Její texty jsou většinou snahou o polidštění politiky a zachycení prchavosti identity.

Ryška Riot

zrezlý inventář dávno zavřených podniků čtvrté cenové prezentuje jak si kování sudefáči převychovaní Moravou představují poezii.

Mara

Herečka/performerka/slamerka, původem z Kysúc žijúca v Bratislave. Pohybuje sa vo vodách autorského divadla. Svoje freelancerstvo si váži viac ako odvody štátu. Slamuje na témy života ako takého.

Barbara

Drsná a drzá básnička z Kraľovan s nekompromisným projevom.

Anatol Svahilec

Vlastním jménem Václav Šindelář. Do slam poetry vlítnul na jaře 2014 a ve stejném roce vyhrál mistrovství České republiky v této disciplíně. Autor připravených velmi expresivně a teatrálně zpracovaných textů. Jako první performer reprezentoval Českou republiku na mistrovství Evropy ve slam poetry.

VSTUPNÉ: 100 Kč studenti, 150 Kč ostatní

PŘEDPRODEJ: Turistické informační centrum Opava,

Horní náměstí 67, 746 01 Opava, tel.: 553 756 143, mail: tic@opava-city.cz



Minifestival

Kvarteto kvartet

Den první – koncert Beladona Quartet a Gadrew Way

sobota

18. 09.

KUPE, Janská ulice

16:00

Beladona Quartet

Pavla Jahodová – violoncello, um. vedoucí

Patricia Theimerová – housle

Alena Pavlušová – housle

Klára Hegnerová – viola

Pod tímto názvem se skrývá skvělá formace čtyř mladých dam, prezentující rafinovaná aranžmá známých hudebních děl. Všechny hráčky jsou absolventkami Janáčkovy akademie múzických umění v Brně, vedoucí souboru, violoncellistka Pavla Jahodová pak rovněž Vysoké hudební školy v německém Výmaru a na profesionální brněnské hudební scéně je můžete slyšet na koncertech a představeních Filharmonie Brno, Národního divadla Brno a Městského divadla Brno. Kromě hry v orchestrech se dámy věnují bohaté komorní činnosti v klasické i populární oblasti.

Kvarteto má od svého založení v roce 2002 na svém kontě řadu vystoupení u nás i v zahraničí. Od roku 2013 spolupracuje kvarteto také s legendárním multiinstrumentalistou Jiřím Stivínem. V podání smyčcového ansámblu Beladona Quartet můžete projít celou hudební historií od klasiky přes legendární jazzové skladby, šansony, ohnivá tanga, líbezná valčíčky, až k současným filmovým hitům.



Minifestival

Kvarteto kvartet

Den první – koncert Beladony Quartet a Gadrew Way

sobota

18. 09.

17:30

KUPE, Janská ulice

Gadrew Way

Gabriela Vermelho – housle
Ludmila Budínská – housle
Helena Vovsová – viola
Adriana Voráčková – violoncello

Čtyři dívky s klasickým hudebním vzděláním i praxí. Současně členky předních českých orchestrů jako je např. Český národní symfonický orchestr, Talichův komorní orchestr nebo Orchester Národního divadla a Orchester Státní opery Praha. K sobě je v nedávné době přivedl společný zájem provozovat nejen klasickou hudbu. Větší část pozornosti věnují zejména autorské tvorbě a tradiční hudbě různých národů, především židovské muzice, argentinskému tangu či české lidové písni.

Při svých koncertních turné po Evropě, Asii, Austrálii či jižní Americe si zahrály s hvězdami jako je například Sting, George Michael, Itzhak Perlman, Schlomo Mintz, Mischa Maisky, Andrea Bocelli, Plácido Domingo, James Morrison, Libor Pešek, Karel Gott či Hana Hegerová.

Gadrew Way se během krátké doby představilo na mnoha významných festivalech a koncertních pódíích. Gadrew Way hrají stylově neohraničený repertoár a to virtuózně, s chutí a drivem.



Minifestival Kvarteto kvartet pokračuje také v neděli 19. září v 16 hodin koncerty Opole Quartet (PL) a Kukul Quartet (CZ).

VSTUPNÉ: 250 Kč (na celý den), 400 Kč (na celý festival)

REZERVACE: www.kupecko.cz

PŘEDPRODEJ: KUPE, Janská 7, tel.: 555 501 415

Mezinárodní den tance

sobota

18. 09.

18:00

Kulturní dům Na Rybníčku, Riegrova ulice

vystoupení opavské taneční školy Tany Tany a zahraničních hostů

Naše Dance show Opava se pokusí ukázat a darovat Vám kus ženské síly prostřednictvím tance – něčeho tak přirozeného a původního jako lidstvo samo. Zároveň tímto tanečně-divadelním představením oslavíme již 11. rokem Mezinárodní den tance. Oslava se uskuteční 18. září od 18. 00 hodin v Kulturním domě Na Rybníčku.

Kromě tanečních čísel naši školy Tany Tany se představí hosté ze všech koutů naší republiky i ze zahraničí. Chybět nebudou ani učitelé a zástupci místních opavských tanečních škol a klubů. Můžete se těšit na standardní tance, latinsko – americké tance, fantasy fusion, moderní tanec, street dance, burlesku nebo ohňovou show a samozřejmě na celou škálu exotických orientálních tanců s rekvizitami i bez. Nebude chybět ani tanec s živým bubenickým doprovodem, naším neregionálním překvapením. Odnést si můžete krásné dárky od sponzorů a především zážitky a emoce, které tanec ve spojení s hudbou a autentickými nádhernými kostýmy přináší...

Tanec je spontánní lidský pohyb, který odbourává ostych a tříbí citlivost. Pomáhá nám zabydlet se lépe ve svém těle a získat ztracené sebevědomí. Souvisí i s rozvíjením společenských citů, se sociálním chováním. Plní samozřejmě i svou funkci estetickou, neboť kultivovaný projev přináší zážitek divákovi a tanečnickovi uspokojení z nového poznání. Přála bych si, aby lidé přišli na to, že tanec nemusí být jen o tanci jako takovém. Že je něco víc, něco, co se může stát naší životní cestou a naplněním. Něčím, co nás spojuje s tím Vyším nad námi i v nás...

Za všechny účinkující se moc těším na tanec pro Vás...

PŘEDPRODEJ: Sluna, Horní náměstí 27, 746 01 Opava, tel.: 553 712 319,

sluna.opava@seznam.cz, www.slunaopava.wbs.cz

VSTUPNÉ: předprodej 190 Kč, na místě 240 Kč,

děti do 12 let a ZTP předprodej 100 Kč, na místě 120 Kč

Motto:

Tanec je život...

Tanec je cesta...

Síla ženy...

To je tedy síla...

Unikátní téma... Alespoň pro mě. Co všechno obsáhne a nabízí...

Jsem vděčná za přivítání k tomuto festivalu.

Být součástí takového tématu cítím jako své životní poslání...

Eva Grambalová

Eva Afra Grambalová

V posledních letech se věnuje v modelingové agentuře i předvádění modelů pro zralé ženy. Modeling jí přináší radost. Dětský sen si splnila také úspěchem v soutěži Miss Karvinsko 2019, kde získala titul 1. vicemiss. Je důkazem toho, že i po čtyřicítce je možné nemožné. Na podzim letošního roku se bude ucházet o titul v soutěži ŽENA ROKU 2021, kde se probojovala mezi 12 finalistek z celé České republiky a Slovenska.



Lenka Dusilová – sólo

koncert letošní nositelky Ceny Anděl

sobota

18. 09.

20:30

KLUB ART, Beethovenova ulice

Narodila se 28. prosince 1975. S hudební kariérou začala už v 10 letech, kdy se představila na folkovém festivalu s básní Adolfa Heyduka, kterou sama zhudebnila. V roce 1988 nastoupila do legendárního pěveckého souboru Bambini di Praga. V letech 1991–95 byla frontmankou pražské rockové skupiny Sluníčko, se kterou vydala stejnojmenné album a v roce 1994 vyhrála hudební soutěž Marlboro Rock In. Kapela také zahájila hudební festival Open Air Gampell ve Švýcarsku. Akademie populární hudby v roce 1994 nominovala Lenku na cenu „Objev roku“.

Ve svých necelých 18 letech s Dušanem Vozárym na projektu Déva, ve stejném roce se přidala k projektu bratrů Vozáryových s názvem Lorien. Hlas Lenky Dusilové je slyšet například v písni Snad. Dušan Vozáry se při představování alba Déva ve Slovenské televizi zmínil o Lence Dusilové jako o děvčeti, které bude jednou hodně slavné. Spolupracovala se skupinou Lucie, s jehož frontmanem (David Koller) po odchodu ze Sluníčka založila skupinu Pusa. Jejich skladba Muka byla nominována na cenu Anděl v roce 1996.

V roce 2000 vyhrává cenu Anděl v kategorii „Nejllepší zpěvačka“. Od roku 2000 byla čtenářkou hudebního časopisu Report opakovaně volena jako nejlepší zpěvačka roku. Po vydání se na sólovou dráhu začala také spolupracovat s folk-rockovou skupinou Čechomor. Hostuje na jejím přelomovém albu Proměny, které produkoval skladatel Jazz Coleman, a který o ní mluvil jako o „velkém talentu“. Duet Dusilové a Franty Černého z Čechomoru na úvodní skladbě alba se v roce 2001 usadil v hitparádách na několik měsíců a byl zvolen „Skladbou roku“ na udělování cen Anděl. Album Proměny se stalo platinové a získalo cenu Anděl za „Album roku“. V současnosti hraje kromě sólových koncertů i se svojí doprovodnou kapelou Baromantika.

VSTUPNÉ: 250 Kč, na místě 300 Kč

PŘEDPRODEJ: Sluna, Horní náměstí 27, 746 01 Opava, tel.: 553 712 319,

sluna.opava@seznam.cz, www.slunaopava.wbs.cz

Alba:

2005: Mezi světy Během pár týdnů od vydání získalo status zlaté desky. V roce 2006 obdrželo cenu Akademie populární hudby Anděl v kategorii „Nejllepší rocková deska“, a Lenka získala cenu v kategorii „Nejllepší zpěvačka“.

2008: Eternal Seekers Za toto album získala cenu Akademie populární hudby Anděl v kategorii „Nejllepší zpěvačka“.

Zima Lenka Dusilová se účastnila v experimentálním audio projektu Zima, kde ztvárnila jednu z hlavních rolí.

Baromantika V roce 2014 vydala Lenka Dusilová album **V hodině smrti**, které nahrála spolu s kapelou Baromantika. iReport označil tento počín za jeden z nejlepších za rok 2014, nicméně upozornil, že je na první poslech těžko uchopitelné a je spíše věnováno náročnějším posluchačům.

Řeka Na dlouho očekávaném novém albu, které přichází devět let od předchozího sólového alba, přináší Lenka Dusilová nový repertoár, nový zvuk, nový tým spolupracovníků a osobní témata. Důmyslně a do detailu vystavěná zvuková řeka strhává svojí živelnou dynamikou, lenciným nezaměnitelným hlasem a podprahovou evokací rodinných příběhů. Album tedy nejlépe funguje při soustředěném poslechu v klidu a tichu. Ze čtyř nominací na Ceny Anděla pro nevsední desku Řeka proměnila tři. A to v kategoriích Album, Sólová interpretka a Skladba, kterou ovládla díky singlu Vlákna.



Pohádka o malinké holčičce, zrozené ze semínka
v krásné květině a zažívající mnoho dobrodružství
Divadlo Radost Brno

O Malence

H. Ch. Andersen – Zoja Mikotová



neděle

19.09.

10:00 a 16:00

Loutkové divadlo, Husova ulice

Režie: Zoja Mikotová
Výprava: Yumi Mráz-Hayashi
Hudba: Zdeněk Kluka

Délka představení: cca 40 min. bez přestávky
Pro děti od 3 let

Malenka patří k nejoblíbenějším Andersenovým pohádkám pro nejmenší děti. Je o malinké holčičce, která se narodila ze semínka v krásné květině. Děti spolu s ní prožijí příběh plný dobrodružství. Její únos ropuchou, útočiště u myšky, setkání se sobeckým krtekem i nemocnou vlašťovkou, kterou Malenka zachrání před smrtí. A právě vlašťovka odnese Malenku do země, kde je spousta květin a slunce a kde tahle maličká dívenka konečně najde své štěstí.

VSTUPNÉ: 60 Kč

**PŘEDPRODEJ: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel.: 553 712 319,
Kino MÍR, Kolářská 5, Opava, tel.: 723 872 010**

Individualitou skrze vůně

přednáška o historii i současnosti světa parfumerie
a jejich odkazů v umění – v dialogu s mužským elementem

neděle

19. 09.

Klub Art, Beethovenova ulice

18:00

„Jsem rodilá Opavanka milující umění, cestování i kulturu a vůně s nimi spojené. Na cestách aktivně poznávám nejen kulturní historii zemí, ale též jejich tradice, s nimiž se výtvarné umění, symbolika barev či použití vonných esencí často pojí. Již od základní školy mne svět parfumerie zajímal, můj zájem vyústil ve vypracování středoškolské odborné činnosti věnované tomuto tématu. Pokud Vás cokoliv z výše zmíněného zajímá, ráda se podělím o své znalosti i zkušenosti.“

Bára Macháčková

Na přednášce Barbory Macháčkové, studentky brněnské Masarykovy univerzity oboru Dějiny umění, se budete moci dozvědět něco o historii parfumerie, práci „nosů“, parfumérském průmyslu či zda je i Vám v souvislosti se znamením zvěrokruhu předurčena obliba určité vůně. Součástí pořadu budou také ukázky překvapivého ztvárnění fenoménu vůní v různých druzích umění.



Režie: Kateřina Hager, Asad Faruqi
 Scénář: Kateřina Hager
 Kamera: Asad Faruqi, Jakub Šimůnek,
 Aleš Hart, Nadir Uz Zaman Siddiqui,
 Ondřej Belica
 Hrají: Zdenka Karim, Syed Tabish Karim

Manželství

láska za časů internetu aneb dramatický boj
 za naplnění jednoho výjimečného manželství,
 beseda s režisérkou Kateřinou Hager

pondělí

20. 09.

Kino Mír, Kolářská ulice

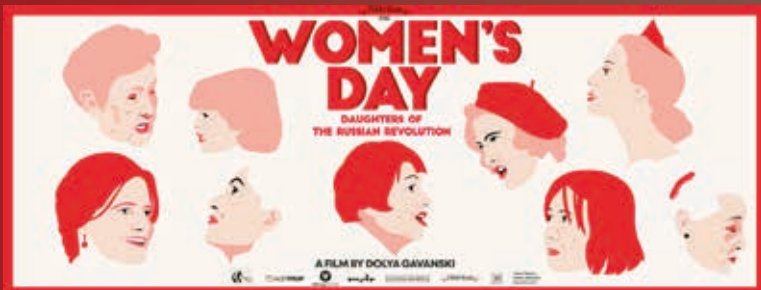
18:00

Dokumentární / 74 minut

Vztah Češky Zdenky a Pákistánce Tabiše se zrodil online při hraní počítačové hry „Farmville“. Ti dva spolu nejprve hospodařili na virtuální farmě, jenže vzájemné zalévání cibule a rajčat postupně přerostlo v romanci a nakonec i svatbu. Více než pět let od svatby byli však Zdenka a Tabiš nuceni prožívat své manželství téměř výhradně prostřednictvím internetu, neboť Tabišovy žádosti o vízum do České republiky opakovaně narážely na nedůvěru českých úřadů.

Pořad ve spolupráci s Asociací českých filmových klubů.

VSTUPNÉ: 80 Kč / 60 Kč sleva pro členy Opavského filmového klubu
PŘEDPRODEJ: Kino MÍR, Kolářská 5, Opava, tel.: 723 872 010



Režie: Dolya Gavanski
 Producent: Dolya Gavanski
 Produkce: Thea Films
 Distribuce: WIDE HOUSE

Dokumentární
 Německo, Bulharsko, Velká Británie, Rusko, 2018, 85 min.
 Film s titulky

Přežít sama s potomky obléhání Leningradu, zatímco teploty padají hluboko pod bod mrazu. Stát se nedobrovolně prostitutkou ve společných bytech. Čelit vězení při pašování zakázané literatury do Sovětského svazu. Stát se jako žena kosmonautkou a letět do vesmíru. Dřít a pokoušet své zdraví při snaze zvládnout dokonalou baletní piruetu. Být politicky i kulturně uvědomělou. Díky rozsáhlému výzkumu a práci s pozoruhodně obsáhlým a vzácným archivem filmových záběrů představují Dcery revoluce fascinující historii a hořkou výpověď o náročnosti toho, jaké to je být ženou v komunistickém Rusku a nynějších postsovětských zemích.

Dcery revoluce

intimní, překvapivé, vtipné a bolestivé příběhy žen narozených v Sovětském svazu, jejichž svědectví odhaluje neznámou historii žen v Rusku

úterý

21. 09.

KUPE, Janská ulice

19:00



VSTUPNÉ: 100 Kč

REZERVACE: www.kupecko.cz

PŘEDPRODEJ: KUPE, Janská 7, tel.: 555 501 415

Ve službách princezny Anny

Händel, Leclair

pozoruhodný hudební příběh princezny Anny

v podání výjimečných hudebníků

středa

22. 09.

19:00

Kostel sv. Hedviky, nám. sv. Hedviky



Svatováclavský hudební festival (SHF) je největší mezinárodní festival duchovní a tzv. staré hudby v České republice. SHF od svého vzniku v roce 2004 probíhá každoročně nejen v Ostravě, ale i v mnoha chrámech celého Moravskoslezského kraje v průběhu měsíce září (prvních 10 ročníků se konalo mezi dvěma státními svátky 28. září – 28. října). Tradičně více jak třiceti koncerty oslavuje svátek sv. Václava, představující symbol české státnosti.

Jana Semerádová – flauto traverso

Erich Traxler – cembalo

Anna Sasínová-Polarczyk – recitace

Vzdělávání v hudbě a umění patřilo v baroku neodmyslitelně k výchově dětí v královských rodinách. Princezna Anna Oranžská (1709–1759), dcera anglického krále Jiřího II., měla v tomto směru štěstí; v pěti letech se z Hannoveru přestěhovala do Londýna a po jedenáct let její hudební talent rozvíjel mistr nejpovolanější – G. F. Händel. Nejednu skladbu Händel věnoval přímo princezně (včetně svatební serenaty Parnasso in festa), jiné se pro svou popularitu dočkaly úprav, např. od flétnového virtuosa M. Blaveta.

Svatbou a odchodem z Londýna sice Anně skončily hodiny cembala, i na dvoře v nizozemském Haagu však princezna zůstala věrná múzám a obklopovala se vynikajícími umělci. Po několik let k nim patřil i houslový virtuos a dvorní kapelník Jean-Marie Leclair. Svou čtvrtou knihu sólových sonát dedikoval přímo princezně a – k radosti všech flétnistů – u některých sonát výslovně uvádí „flöte allemande“ jako alternativní sólový nástroj.

Program:

Jean-Marie Leclair (1697–1764): Sonáta G dur č. 7, op. 9

Jean-Marie Leclair: Sonáta e moll č. 2, op. 9 (Quatrième livre de sonates)

Georg Friedrich Händel (1685–1759) – Suita d moll, HWV 428 (Suites de Pièces pour le clavecin)

Georg Friedrich Händel: Passacaglia ze Suity g moll HWV 432

Georg Friedrich Händel: Chaconne A dur z opery Parnasso in festa ke svatbě princezny Anny, (1734)

Georg Friedrich Händel / Michel Blavet (1700–1768): Gavotte „The Harmonious Blacksmith“

(Air and Variations ze Suity e moll, HWV 430, 1720)

Anonym: Princess Royal (1740)

VSTUPNÉ: 150–200 Kč, 50 Kč (ZTP/P, děti do 15 let)

PŘEDPRODEJ: Sluna Opava nebo www.shf.cz

Když ženy píšou

o životě a díle vybraných žen,
které spojuje zejména tvůrčí profese spisovatelky

čtvrtek

23. 09. 17:00

Památník Petra Bezruče, Ostrožná ulice

Tématem přednášky *Když ženy píšou...* bude život a dílo vybraných žen, které spojuje nejen působení v našem regionu, ale zejména tvůrčí profese spisovatelky a také to, že jejich literární fondy jsou uloženy v opavském Památníku Petra Bezruče. Prezentovány tak budou také zajímavé dokumenty z literárního archivu. Přednášející Mgr. Martina Dragonová, Ph.D. a Mgr. Monika Szturcová, Ph.D. představí neobyčejné osudy těchto pozoruhodných žen:

- Emilie Gudrichové (1888–1970),
- Jarmily Glazarové (1901–1977),
- Marie Stony (1861–1944),
- Zdenky Tomáškové, (1929),
- Vilmy Volkové (1903–1999),
- Ludmily Hořké (1892–1966),
- Marie Glabazňové (1896–1980),
- Věry Stolaříkové (1921–1944),
- Marie Podešvové (1901–1994)
- a Marie Vosíkové (1942–2014).



Persony

Ingmar Bergman, Jan Mikulášek
divadelní pocta filmům jedné z největších osobností světové
kinematografie 20. století
Divadlo Na zábradlí

čtvrtek

23. 09.

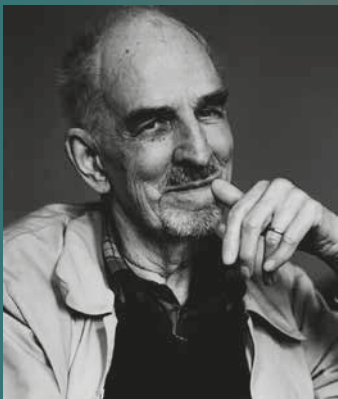
Slezské divadlo, Horní náměstí

19:00



VSTUPNÉ: 350 Kč, 300 Kč, 200 Kč, 50 % sleva pro studenty
PŘEDPRODEJ: Slezské divadlo Opava, předprodej vstupenek,
Horní náměstí 13, tel.: 555 537 469

*Vlastně neustále bydlím ve snu
a chodím na návštěvu do skutečnosti.
Ingmar Bergman*



Režie: Jan Mikulášek
Dramaturgie: Dora Viceníková
Scéna a kostýmy: Marek Cpin
Obsazení:
Johan, Lindhorst: Jakub Žáček
Smrt, von Merkens: Jiří Vyorálek
Block, Johann: Vojtěch Vondráček
Charlotta, matka von Merkense:
Dita Kaplanová
Eva, Liv: Barbora Bočková
Marianne: Petra Bučková
Alma, von Merkensová:
Jana Plodková
Elisabeth Voglerová, Jenny:
Magdalena Sidonová

Délka představení: 180 min. včetně přestávky

Inscenace Jana Mikuláška vychází z obsáhlého díla Ingmara Bergmana, tvůrce pěti desítek filmů a více než 120 divadelních inscenací. V novém tvaru Persony se setkávají Bergmanovy hlubokomyšlné, zachmuřené a osudem zkoušené postavy, aby vznikla nová spojení a nové významy. V blíže neurčitém bytí se odehrávají v podání osmi herců zhuštěná drama-ta, s každým novým nájemníkem přichází i nový příběh – střídají se zde tváře, osudy, příběhy i nálady. Severní vítr je krutý.

Recenze

„...Dokonalá stylizace k jednotě času a prostoru ve scéně a kostýmech Marka Cpina, vybičované režijní exprese Mikuláška s jeho hudebním výběrem a přesné naplnění smyslu celku – o vnitřních svárech, životních přích, pochybách, nejistotách i o velkých nenaplněných snech a úkolech.“
Hodnocení: 90%

Jiří P. Kříž, *Právo*, 15. 1. 2019

Bergman o sobě

Bohém v životě, pedant v práci. Bydlel jsem velmi skromně, ženíl se často, ale vlastně si na svůj soukromý život ani nevzpomínám. Zpětně jej mohu sestavit podle svých filmů a režii her. Nevím, kdy se narodily děti – tak nějak mezi filmy. Ty jsou vždy součástí mého myšlení, mých pocitů, nejistot, snů a tužeb. Někdy vyvstanou z mé minulosti, jindy z přítomného života.

Bergman o svých filmech

Někdy se mě lidé ptají, oč ve svých filmech usiluji, jaký je můj cíl. Je to nesnadná a nebezpečná otázka, a já mám ve zvyku odpovídat na ni líž nebo vytáčkou: „Snažím se říci pravdu o podmínkách lidské existence, pravdu, jak já ji vidím.“ Taková odpověď lidi uspokojuje a já se často divím, jak to je možné, že nikdo nepostřehne moje blufování, protože správná odpověď by měla znít: „Pocituji nepotlačitelnou nutnost vyjadřovat filmem to, co se zcela subjektivním způsobem utváří kdesi v mém vědomí.“

Bergman o své profesi

V naší profesi často zažíváme, že jsme přitažliví, dokud máme masku. Lidé si myslí, že nás milují, když nás vidí ve světě našich hereckých výkonů a rolí. Ale pokud vystoupíme bez masky, nebo – což je ještě horší – požádáme o peníze, změníme se v pouhé nic. Vždycky říkám, že když stojíme na jevišti, jsme stoprocentní. Když pak z jeviště sestoupíme, zredukujeme se na méně než pětatřicet procent. Namlouváme ale sami sobě a především jeden druhému, že jsme stále ještě stoprocentní, a to je náš základní omyl. Stáváme se oběťmi vlastní iluze. Zmocňují se nás vášně, navzájem se ženíme a vdáváme, a zapomináme přitom, že jsme vyšli z našeho povolání, a ne z toho, jak se chováme venku na ulici, když spadne opona.

O Bergmanovi

Na jedné rovině se nacházejí filmoví režiséři, kteří rok co rok zásobují publikum dobrou a spolehlivou zábavou. Na další rovině jsou umělci, kteří točí filmy, jež jdou do větší hloubky, jsou osobnější, originálnější a napínavější. A konečně, nad nimi všemi je Ingmar Bergman, pravděpodobně největší filmový umělec od doby, kdy byla vynalezena kamera. Woody Allen

Čarodějnice v umění

zábavná multimediální přednáška,
tanec pro divé ženy a klidné muže

Dramaturgie večera: Jiří Siostrzonek,
Petr Rotrekl a Stanislava Lohinová.

pátek

24. 09.

KUPE, Janská ulice

19:00



VSTUPNÉ: 99 Kč

REZERVACE: www.kupecko.cz

PŘEDPRODEJ: KUPE, Janská 7, tel.: 555 501 415

Po exkurzi za rumunskými čarodějnicemi nahlédneme také do našich krajů a v odlehčené formě se zamyslíme nad historií čarodějnických procesů na Jesenicku a dokážeme, že čarodějná síla žen není minulostí. Podíváme se i do světa a připomeneme si „poctivou“ práci španělské inkvizice a hlavně se zaměříme na zobrazování čarodějnic v umění. Propátrávat budeme filmy (Kladivo na čarodějnice, Čarodějky ze Salemu, Čarodějnice z Eastwicku nebo Monty Pythonův Létající cirkus), ale také hudbu, výtvarné umění a literaturu.

Přednáška bude korunována ukázkou žijících opavských exemplářů...

Všechny příchozí budou prověřeny Bobligem z Edelstadtu a jeho asistentem. Kontrolovat se bude zejména existence ďáblových znamení (signum diabolicum) dle osvědčené a tradiční výukové metody Malleus Maleficarum. Čarodějnice v pracovním oděvu či s koštětem mají nejen vstup volný, ale u vstupu budou podarovány čarodějnickým lektvarem.

Po zakončení odborné přednášky bude následovat tanec pro divé ženy a klidné muže. Speciální výběr bude zahrnovat pouze ženské interpretky a skladatelky.



Ilustrace z knihy Hon na čarodějnice

Slavnost růží na zámku v Kuníně Maria Walburga z Kunína

po stopách první dámy Moravy

sobota

25. 09.

zámek Kunín

12:30

odjezd autobusu na zámek Kunín od nádraží Opava východ

Slavnosti růží nebo růže pro paní hraběnku – tak se jmenuje tradiční zářijová akce, která se koná na zámku v Kuníně. Aranžmá růží připomíná nejslavnější osobnost zámku hraběnku Walburgu a skutečnost, že tato žena milovala růže. Byla jimi tak posedlá, že v každém pokoji měla údajně až 100 váz s růžemi. Především však milovala děti, na zámku vychovala také budoucího Otce národa Františka Palackého. Zámek Kunín byl přizván do projektu Národního památkového ústavu Rok osvícenské šlechty, který připomíná nejvýznamnější urozené osobnosti spojené s osvícenstvím a fenomény s nimi spojené. Jednou z tváří projektu se stala Marie Walburga hraběnka z Truchsess-Waldburg-Zeilu.

Aranžmá růží v pokojích zámku k počtě naší dobré hraběnky Walburgy. Také letos bude historické vazby květin připravovat přední český florista Slávek Rabušic.

kastelán zámku Kunín, Jaroslav Zezulčík



Marie Walburga

dcera Františka Xavera hraběte Harracha a Marie Rebečky hraběnký z Hohenemsu, se narodila roku 1762, v roce 1779 se provdala za Klementa Aloise hraběte z Truchsess – Waldburg – Zeilu. Manželství hraběnký ale nebylo šťastné. Páru zemřely tři malé děti a posledního syna odvezl hraběncin manžel na své statky do Porýní. I tento syn ale zemřel, hraběnká zůstala na kunínském, tehdy kunwaldském, zámku (nedaleko Nového Jičína) sama. Nebylo divu, že pomýšlela dokonce na sebevraždu. Jaroslav Zezulčík, kastelán kunínského zámku, říká, že nakonec ale našla tato osvícená a vzdělaná žena nový smysl života ve vybudování zámecké školy.

Škola inspirovaná hnutím filantropů, svobodnými zednáři a tajnými ilumináty byla ve své době mimořádná, v rámci celé střední Evropy, nejen Moravy. Rádce hraběnký byl Pestalozzi, jeden z největších pedagogů přelomu 18. a 19. století. Ta škola byla naprosto ojedinělá duchem tolerance. Vedle sebe studovaly děti všech sociálních skupin. Byly to děti šlechticů, měšťanů, úředníků, ale také děti sedláků, poddaných, zvláště zde byli přijímáni sirotci. Škola byla toleranční ke všem národnostem. Studovali zde jak Němci, tak Češi, ale také Židé, katolíci, evangelíci, chlapci i děvčata.

Režim ve škole ale rozhodně nebyl žádnou rekreací. Naopak, platila velmi přísná pravidla. Výuka začínala v pět ráno a končila v 19 hodin, a to od pondělí až do soboty. Výuka probíhala také v přírodě. Děti se učily cizí jazyky, přírodní vědy, historii, děvčata také zdravotvědu, vaření, vyšívání atd. Hraběnká chtěla, aby děti byly nejen moudré, ale také zdravé. Takže vůbec poprvé na Moravě, možná i v rakouských zemích, byla zavedena v rámci této školy povinná gymnastika – tělocvik v zámeckém parku, otužování, plavání, bruslení. Byla podávána zdravá výživa a probíhalo poprvé na Moravě také očkování proti neštovicím. Hraběnká s dětmi podnikala výlety. Ne nadarmo napsal nejslavnější žák ústavu František Palacký, že jeho pobyt v něm „byl krásným časem života mého“. S úctou vzpomínal i na paní hraběnkou.

Samotná hraběnká byla nejen ředitelkou a mecenáškou, ale i manažerkou školy. A byla také učitelkou. Učila především francouzštinu a náboženství. To pojímala pastorálně, ne konfesionálně. Děti z nekatolických rodin tak nebyly uráženy ve svém citění. Také bohoslužby v kostele, který nechala postavit vedle kunínského zámku, byly spíše pojímány pastorálně. Škola se nacházela v prvním patře kunínského zámku.

Jaroslav Zezulčík, kastelán kunínského zámku, poznamenává, že hraběnká byla ve své době přijímána rozporuplně: „Ona se zcela vymykala představě urozené bohaté hraběnký. Víme, že se nestýkala se svými příbuznými. Větší potěchu jí přinášely tzv. konference. Zvala na ně učitele z celého okolí, ze svých panství, radila se s nimi o novinkách a přinášela jim nové učebnice a pomůcky, to byl její svět. Příbuzní se na ni snad dívali trochu přes prsty. Také si na ni stěžovali někteří duchovní. Např. jeden ze zámeckých kaplanů, kaplan Hanke, bývalý jakobín, který podal denunciaci na naši hraběnkou na konzistoř. Byli to někteří další duchovní, kteří neměli pochopení pro postupy této ženy, protože na škole se skutečně vyučovalo způsobem, který se naprosto vymykal tehdejšímu rakouskému školství. No a po bitvě u Slavkova přišly ty velké problémy.“

Roku 1814 musel být ústav zrušen, podle knížete Metternicha odporoval svému účelu a vymykal se kontrole státu. Hraběnká nesla konec svého celoživotního díla velmi těžce, navíc trpěla Pagetovou chorobou, která způsobila, že později nemohla chodit a musela být přenášena ve velkém koši.

Hraběnká, která se snažila dát jiným štěstí, co sama nezažila, zemřela v roce 1828.

Cena autobusového zájezdu včetně vstupu na zámek Kunin, prohlídky s kastelánem zámku a přednášky: 180 Kč
Předprodej: Turistické informační centrum Opava, tel: 553 756 143
mail: tic@opava-city.cz

Babičky

hra upletená ze vzpomínek
Divadlo Kampa Praha

sobota

25. 09.

Loutkové divadlo, Husova ulice

18:00

Režie: Vladka Kužilková
Režijní supervize: Ivetta Dušková
Hudba: Zuzana Dumková
Hrají: Niká Nováková
Vladka Kužilková
Zuzana Dumková

Délka představení: 60 min.
Pro mládež i dospělé

Tato hra je jako cop, upletený ze vzpomínek na naše babičky, prababičky, pra a tři tečky... Na některé nejde zapomenout a jiné jen problesknou naší pamětí. Byly mladé, byly krásné, nešťastné i šťastné, osamělé i milované. Mozaika příběhů 3 žen a jejich předků podbarvená autorskou hudbou Zuzany Dumkové.

VSTUPNÉ: 150 Kč
PŘEDPRODEJ: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel.: 553 712 319,
Kino MÍR, Kolářská 5, Opava, tel.: 723 872 010

Ztracený dárek

příběh o hledání narozeninového dárku

Rarášci

neděle

26. 09.

10:00

Loutkové divadlo, Husova ulice

Text: Inger a Lasse Sandbergovi

Úprava a režie: Gabriela Bernardová

Výprava a loutka Aničky: Valéria Tuzová

(maturitní práce studentky SŠPU Opava)

Kostýmy a plošné loutky: Gabriela Bernardová

Hrají:

Malá Anička – Anna Bernardová

Strýček Dlouhán – Jan Bernard

Délka představení: 40 min.

Pro děti od 4 let

Malá Anička má narozeniny a rozbaluje si dárky, ale jeden se jí v tom množství papíru ztratí. Pomůžete jí ho najít spolu se strýčkem Dlouhánem? Na přehlídce dětských divadelních souborů Divadelní lízátko 2019 získala Anička Bernardová cenu za herecký výkon.



VSTUPNÉ: 60 Kč

PŘEDPRODEJ: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel. 553 712 319,

Kino MÍR, Kolářská 5, Opava, tel: 723 872 010

Heidi, děvčátko z hor

příběh o opravdovosti, upřímnosti, lásce a radosti
Divadlo Kampa Praha

neděle

26. 09.

16:00

Loutkové divadlo, Husova ulice

Scénář a režie: Iveta Dušková

Hudba: Vojta Duřt

Kostýmy: Dana Heroldová

Scéna: Petr Herold a Zbyněk Opálka

Hrají: Agáta Dušková

Petr Herold

Marek Menšík

Pavla Drtinová / Pavlína Drlík Palmovská

Klára Jakubová

Vojta Duřt

Petr Herold

Délka představení: 80 min.

Pro děti od 6 let



Příběh malého děvčátka Heidi, které svou opravdovostí, upřímností, láskou a radostí dokáže otevřít i ta nejzatvrzelejší srdce. Dramatizaci podle knížky Johanny Spyriové vytvořila Iveta Dušková.

Příběh se odehrává na přelomu 19. a 20. století, ale svým moudrým poselstvím o tom, že bát se je snadné, ale nebát se dá práci, je velikou inspirací i pro dnešní děti.

VSTUPNÉ: 80 Kč

PŘEDPRODEJ: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel. 553 712 319,

Kino MÍR, Kolářská 5, Opava, tel: 723 872 010

Szidi Tobias – zpěv
 Milan Vyskočáni – autor hudby, kytara, klavír
 Viliam Majer – akordeón
 Andrej Gál – violoncello
 Richard Šimurka – flétna, saxofon
 Marcel Buntaj – bicí a perkuse

Szidi Tobias & Band

koncert slavné slovenské šansoniérky a herečky

neděle

26. 09.

19:00

Kino Mír, Kolářská ulice

Slovenská herečka a zpěvačka maďarského původu Szidi Tobias patří k nejvýraznějším hudebním osobnostem zpívaného šansonu nejen na Slovensku, ale i v České republice.

Umělecké charisma a specifické zabarvení hlasu jsou kombinací pro silný umělecký zážitek.

Szidi Tobias pro svoje publikum koncertuje už několik roků. Její umělecký přístup je příznačný svojí vyšperkovaností a citem pro spojování textu a hudby, s důrazem pro detail a zachycení okamžiku.

Každý její hudební počín je jakýmsi zpívaným divadlem s mimořádně silným akcentem na obsahovou složku. Proto v jejích písních nacházíme ideální spojení textu a hudby ve vynikajících interpretačních výkonech členů kapely „Szidi Tobias & Band“.

Pro svoje publikum má Szidi Tobias v repertoáru skladby z autorské hudební dílny Milana Vyskočániho, převážnou část textů napsal Peter Lipovský. Na svém kontě má několik sólových alb jako: Divý mak, Punto Fijo, Pod obojím, Do vetra, Ať se dobré děje, Jolanka a Sedmoláska.

Motto: Múdiri muži silu ženy obdivujú a menej múdiri sa ju pokúšajú skrotiť. Nie sú však také ženy šťastné v takomto spojení. Niektoré sa s tým zmieria, iné ujdú. Sila ženy je práve v tom, že nedovolí mužovi rozdeľovať ich vzájomnú silu. Múdry chlap to vie a je na takú ženu patrične hrdý.

Moja sila tkvie v tom, že som si uvedomila to, že mám rovnakú silu ako muž, niekedy aj väčšiu. Môžem však ostať ženou v plnom rozsahu a dať mužovi možnosť chrániť moju krehkosť, citovosť a nehu.

Szidi Tobias

VSTUPNÉ: 300 Kč, 350 Kč

**PŘEDPRODEJ: Sluna Opava, Horní nám. 27, Opava, tel. 553 712 319,
 Kino MÍR, Kolářská 5, Opava, tel: 723 872 010**

Westwood: punk, icon, activist

dokument o jedné z největších módních ikon

Vivienne Westwoodové

pondělí

27. 09.

18:00

Kino Mír, Kolářská ulice

Od doby, kdy společně se svým bývalým partnerem a manažerem skupiny Sex Pistols Malcolmem McLarenem stála u zrodu punkového hnutí, redefinovala Vivienne Westwoodová už 40 let britskou módu a stojí za celou řadou těch nejvýraznějších modelů naší doby. Film mísí archivní záběry, překrásně rekonstruované sekvence a všeořhalující rozhovory s fascinující sítí spolupracovníků Vivienne Westwoodové. Provede nás tak jejím životem od doby, kdy vyrůstala v poválečném Derbyshiru, až na přehlídková mola v Paříži a Miláně. Tato důvěrná a pronikavá pocta jedné z největších ikon naší doby sleduje Westwoodovou a boj o záchranu integrity její značky, jejích zásad a jejího odkazu v byznysu poháněném konzumem, ziskem a globální expanzí.

Režie: Lorna Tucker
 Kamera: James Moriarty
 Hudba: Dan Jones
 Hrají: Vivienne Westwood
 Christina Hendricks
 Kate Moss
 André Leon Talley
 Producenti: John Battsek
 Shirine Best
 Eleanor Emptage
 Nicole Stott
 Sřih: Paul Carlin

Dokumentární
 Velká Británie, 2018, 83 min.



VTUPNÉ: 100 Kč / 80 Kč sleva pro členy Opavského filmového klubu
PŘEDPRODEJ: Kino MÍR, Kolářská 5, Opava, tel.: 723 872 010

Hic Sunt Dracones

vizuální báseň s prvky magické obrazivosti,
absurdity a grotesknosti, inscenace spojující
fyzické, loutkové a výtvarné divadlo
Divadlo Continuo

pondělí

27. 09.

21:00

Kostel sv. Václava, Pekařská ulice

Koncept a režie: Pavel Štourač

Účinkují: Sara Bocchini

Nicole Nigro

Kateřina Šobáňová

Natália Vaňová

Výtvarný koncept, scénografie:

Helena Štouračová

Pavel Štourač

Hudba / Sound design: Jakub Štourač

Light-design: Tomáš Morávek

Nonverbální

Délka představení: 60 min.

VSTUPNÉ: 150 Kč předprodej, na místě 180 Kč

PŘEDPRODEJ: Turistické informační centrum Opava,
Horní náměstí 67, 746 01 Opava, tel.: 553 756 143,
mail: tic@opava-city.cz



Kam se podějí všechny naše myšlenky a vzpomínky, když večer zavřeme víčka? Když se vše, přes den nemyslitelné, zhmotní, ožije a z našeho těla se stane jen materiál? A co se stane, když ráno opustíme pokoj a necháme tam zavřené všechny svoje sny, obavy a tajné tužby, se kterými jsme strávili noc?

Prý nemáme jen jedno já, máme jich víc. V běžném životě se tato naše já vzájemně omezují, abychom mohli fungovat v každodenních situacích. Co se však stane, když se tato já osvobodí od ostatních a stanou se autonomní?

Místa a krajiny, kde se toto vše může stát, leží v neznámé zemi (terra incognita). Dávni kartografové věřili, že na neznámých územích v odlehlých koutech světa, žijí fantastické obludy, draci a leviatani. V inscenaci Hic Sunt Dracones vznikají z částí lidského těla, objektů a materiálů neznámé krajiny, nepoznané bytosti, nemyslitelné situace a nepředstavitelné příběhy. Není to však výprava do dalekých krajů, do fantaskního světa krajiny utopie, ale cesta do našich vlastních myslí a skrytých zákoutí naší duše.

RECENZE:

Tělo jako podivná krajina.

Hic sunt dracones vytváří fantaskní a lákavý svět

Divadlo Continuo po koronaviru vrací do života svůj Švestkový dvůr v Malovicích. Znovuootevřeli jej mimořádně úspěšně minulou sobotu premiérou nové autorské inscenace Hic sunt dracones v režii Pavla Štourače. Jejím „stavebním kamenem“ je především lidské tělo a hra se světlem a tmou.

Umělecký šéf souboru Štourač ve své nové inscenaci opět nesmírně originálně kombinuje postupy výtvarného a pohybového divadla.

Jeho pojetí nabízí nejenom velkou vynalézavost, emoci a sílu výrazu, tak jak to u Continua tradičně bývá, ale také technickou bravuru.

Čtyři tanečnice – Sara Bocchini, Nicole Nigro, Kateřina Šobáňová a Natálie Vaňová – tu doslova umí svá těla „rozložit“ na roztočivé a fantaskní prvky a vytvořit z nich podivné krajiny, bytosti či artefakty, které ožívají a jako by volně pluly v jiném časoprostoru.

A také skládat půvabné miniděje, které na sebe svým způsobem navazují či ze sebe vyrůstají.

Štouračova scénická báseň je až po okraj naplněná imaginací, což by samo o sobě mohlo stačit, ale tvůrci přidali ještě jeden bonus a tím je hravost a humor. Skoro se až nechce věřit, co všechno lze třeba podnikat s čtyřmi páry nohou a jednou deskou, jak vtipně z nich lze učinit „samostatné tvory“. Tyhle nohy těla, které normálně nosí, vlastně vůbec nepotřebují, vystačí si samy, skládají se na sebe, hladí se, postrkují a hašteří. Jsou spolu s hlavou proti sobě a kromě humorných situací, které takto vznikají, je to i pastva pro oči, protože vznikají roztočivé novotvary a propletence. Nohy se promění v ruce, v dalším příběhu v postavu bez těla jen s hlavou, jejíž slepé oči nehnutě zírají.

Inscenace se rozvíjí v přesně určeném tempu, stěžejný nápad – hra s tělem – se celou hodinu nevyčerpá, překvapuje novými polohami a přirozeně graduje. Jedním z jejích vrcholů je určitě hra s velkou stěnou z papundeklu, jakýmsi tajemným kabinetem kuriozit, který disponuje odklápěcími okénky. Když se otevrou, je to jako průchod do jiného světa, v němž se hemží zvláštní bytosti, sinalé nasvícení různě poskládaných částí lidského těla vytváří nečekané efekty, abstraktní obrazce, bizarní situace. Na scéně se pravidelně objevují i Continuem oblíbené monstrózní mantly, bezhlavé figury, které působí zpravidla výhrůžně, zde se ovšem občas zjevují i v komických souvislostech. Štourač tu opakovaně předkládá jakousi existenciálně vyhocenou absurdní situaci a ironicky ji komentuje, taková je třeba scéna, kdy je hlava tanečnice uvězněná v osvětlené krabici a její tělo zřejmě žije jiným životem. Tvůrci také opakovaně odkazují ke kráse antických soch, k torzům, která známe ze světových sbírek, jsou to hned úvodní pohybové kreace, kdy tanečnice zvedají své dlouhé sukně nad hlavy. Jejich pohyb, postoj a vzdutá draperie jako by oživily Štursovu Sulamit Rahu nebo groteskní ženy Kurta Gebauera. „Antické“ torzo se objevuje i v závěru, kdy opět částí těl ožívají v nasvícených vitrínách a plují černou tmou, aby se složily do nové tělesné sestavy.

Hic sunt dracones vytváří vlastní fantaskní svět, trochu neproniknutelný, temný a místy i děsivý, ale v tomhle univerzu se nic nebere příliš vážně. A v tomto kontrastu tkví neopakovatelný půvab celé inscenace.

Jana Machalická – Lidovky.cz



Zobrazení vysvěcených žen v Neapoli, v katakombách San Gennaro, ve století V.

Patří ženy do kouta? Pozdní antika a role ženy (nejen v církvi)

přednáška historika umění prof. Ivana Folettiho

ÚTERÝ

28. 09.

KUPE, Janská ulice

18:00

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
REZERVACE: www.kupecko.cz



Zobrazení vysvěcených žen v Římě, v katakombách Priscilli, na počátku III. století

Česká společnost je považována v západní Evropě za jednu z nejkonzervativnějších, co týče role žen. Podobně je tomu i v katolické církvi, kde se ženy, protože nemohou být svěceny, ocitají mimo církevní hierarchii. Ale bylo tomu tak vždy? A co k tomu může „dodat“ středověké umění? Přednáška si klade za cíl přemýšlet nad tím jak umění (minulosti) zrcadlí sociální proměny, ale třeba i stigmatizaci.



Prof. doc. Ivan Foletti, MA, Docteur es Lettres
Přednáší dějiny umění na Masarykově univerzitě v Brně, kde působí jako vedoucí Centra raně středověkých studií. Vyučoval též na univerzitách v Lausanne, Benátkách, Fribourgu, Padově a Poitiers. Zabývá se uměním Byzance, Milána, Říma, Konstantinopole a Kavkazu v období pozdní antiky a raného středověku. V rámci experimentálního projektu Migrating Art Historians se také zaměřil na umění poutních cest ve středověku.

Věra 68

projekce dokumentu

o naší nejuspěšnější československé sportovkyni všech dob

STŘEDA

29. 09.

19:00

KUPE, Janská ulice



„V Opavě jsem opravdu poprvé, zatímco v Japonsku jsem byla třináctkrát,“ nám s úsměvem sdělila Věra Čáslavská při své návštěvě festivalu Další břehy – Umění sportu, sport v umění v roce 2014.

Režie: Olga Sommerová
 Scénář: Olga Sommerová
 Kamera: Olga Malířová Špátová
 Hudba: Aleš Březina
 Hrají: Václav Havel
 Věra Čáslavská
 Jan Potměšil
 Martin Vačkář
 Dana Zátoková
 Producenti: Pavel Berčík
 Střih: Jakub Voves
 Zvuk: Petr Provazník
 Martin Roškaňjuk

Dokumentární
 Česko, 2012, 90 min.

VSTUPNÉ: 100 Kč

REZERVACE: www.kupecko.cz

PŘEDPRODEJ: KUPE, Janská 7, tel.: 555 501 415

Sto čtyřicet medailí, z toho sedm zlatých a čtyři stříbrné olympijské, pasovaly gymnastku Věru Čáslavskou na neúspěšnější československou sportovkyni všech dob. Stovky soupeřek se jí snažily porazit nebo se jí alespoň přiblížit. Po strhujícím vítězství na olympiádě v Mexiku v roce 1968 byla vyhlášena nejlepší sportovkyní světa, stala se druhou nejoblíbenější ženou planety po Jacqueline Kennedyové a celý svět jí ležel u nohou. Ve stejném roce podepsala manifest Dva tisíce slov a svůj podpis nikdy neodvolala. Vrchol její kariéry tak vystřídal na počátku normalizace společenský pád a o dvacet let později opětovný let na vrchol, když si ji jako svou poradkyni vybral prezident Václav Havel. Pár let nato však jednu z neúspěšnějších žen světa, držitelku nejvyššího japonského vyznamenání, vyradila ze společnosti rodinná tragédie. Trvalo šestnáct let, než se vrátila do veřejného života. Letos oslaví sedmdesátiny. Celovečerní dokument režisérky Olgy Sommerové zachycuje osud Věry Čáslavské, který je zároveň zrcadlem československé historie a jedinečným fenoménem v historii českého národa.



Olga Sommerová (*2. 8. 1949 Praha)

Je česká filmová dokumentaristka, vysokoškolská pedagožka a také politička.

V roce 1977 absolvovala Filmovou a televizní fakultu Akademie múzických umění – katedru dokumentární tvorby. Krátce působila jako redaktorka dokumentaristické redakce Československé televize (1979–1980) a poté jako režisérka Krátkého filmu Praha až do roku 1993. V letech 1991–2002 vyučovala na pražské FAMU, od roku 1994 vedla osm let katedru dokumentární tvorby. V roce 1992 byla zvolena předsedkyní Akademického senátu FAMU. V roce 1995, na základě habilitační přednášky „Dokumentární film – má láska“, byla jmenována docentkou. Od roku 2005 do roku 2009 vyučovala jako mimořádná profesorka na Akademii umění v Banské Bystrici a jako externista současně na Filmové akademii v Písku. Je členkou Asociace režisérů a scenáristů (ARAS) a České filmové a televizní akademie (ČFTA). V dubnu 2012 byla zvolena předsedkyní Českého filmového a televizního svazu FITES.

Jejím prvním manželem byl hudební skladatel Vladimír Sommer, se kterým má syna Jakuba, taktéž filmáře. S druhým manželem, dokumentaristou Janem Špátou, má dceru Olgu, která s ní jako kameramanka natočila osm dokumentárních filmů a autobiografický dokument o matce a dceři s názvem (Ne)cenzurované rozhovory.

Od roku 2001 byla předsedkyní Společnosti Boženy Němcové a angažovala se také v občanských iniciativách Veřejnost proti korupci a Vraťte nám stát.

Podle Olgy Sommerové „jsou ženy vyzrálejší a kvalitnější polovinou lidstva“, protože „se zabývají, často osamocené, základními věcmi života, jako je péče o děti nebo o partnerskou lásku“.

Jako režisérka Krátkého filmu Praha točila dvanáct let dokumentární filmy pro kina na formát 35 mm. Po revoluci v roce 1989, když bylo promítání dokumentů v kinech zrušeno, natáčela dokumentární filmy pro Českou televizi (cykly GEN, GENUS, OKO, Jak se žije..., Ztracená duše národa, Zpověď, Nevyjasněná úmrtí, Předčasná úmrtí, Třináctá komnata, EGO, Neznámí hrdinové).

Ve svých filmech před rokem 1989 se zabývala sociálními tématy a mezilidskými vztahy, později významnými osobnostmi a fenomény společenského a uměleckého života, feminismem a nedávnou historií naší země. Cyklu o politických věznicích padesátých let předcházelo natáčení asi dvou set rozhovorů s dalšími politickými vězni. Vznikla tak archivní banka paměti národa, jakou dělal například Steven Spielberg s přeživšími holocaust.

Natočila 122 filmů, za něž získala čtyřicet cen na domácích a zahraničních filmových festivalech, v posledních letech TRILOBIT 2013, Zlatý ledňáček Finále Plzeň 2013, Cena za nejlepší dokument MIDA Šanghaj 2013, 2. cena ATLANT, Lipetsk, Rusko 2013, Křišťálový globus Cena diváků na 49. MFF Karlovy Vary 2014, Událost roku, Český rozhlas 2014. Na základě úspěšného filmu O čem sní ženy vydala tři stejnojmenné knihy rozhovorů a knihu O čem sní muži, které se staly bestsellery.

Henrik Ibsen: Nora (Domeček pro panenky)

nejslavnější z Ibsenových antihrdinek
v podání Terezy Dočkalové
(Cena Thálie 2017)
Divadlo pod Palmovkou

ČTVRTEK

30. 09.

Slezské divadlo, Horní náměstí

19:00

VSTUPNÉ: 350 Kč, 300 Kč, 200 Kč, 50 % sleva pro studenty
PŘEDPRODEJ: Slezské divadlo Opava, předprodej vstupenek,
Horní náměstí 13, tel.: 555 537 469

Překlad: František Fröhlich
Režie: Jan Nebeský
Scéna:
Jan Nebeský
Jana Preková
Kostýmy: Jana Preková
Dramaturgie: Daria Ullrichová
Hudba: Miroslav Hloucal
Choreografie: Nataša Novotná

Obsazení:
Jan Teplý
(Judr. Torvald Helmer)
Tereza Dočkalová
(Nora, Jeho Žena)
Jan Hušek
(Mudr. Henri Rank)
Kateřina Holánová
(Kristina Lindová)
Radek Valenta
(Judr. Nils Krogstad)
Hana Seidlová
(Posluhovačka)
Piano:
Fečo Jan /
Tököly Jakub /
Bulatkin Daniel /
Mácha Stanislav
Trumpeta / Saxofon:
Hloucal Miroslav /
Kalfus Petr /
Fečo Jan

Představení řídí: Jolana Běhounková
Text sleduje: Václav Vostarek

Délka představení: 140 min.



I bezelstné hrdinky mívají svá tajemství...

Manželství Nory a Torvalda Helmerových se zdá být vzorově šťastné. On dělá kariéru a ona je tou nejroztomilejší oddanou manželkou, jakou si ctižádostivý muž může přát. Leč v nedávné minulosti se Nora v zájmu svého manžela dopustila drobného podvodu. A teď je v pasti vyděrače... Slavná Ibsenova hra, která byla ve své době naprosto skandální, je dnes kupodivu stále aktuální. Závěrečné rozhodnutí ženy Nory působilo tehdy nemravně emancipovaně a autorův ironický nahléd se v současnosti týká nejen tohoto rozhodnutí, ale už i samotné panenky Nory. Režie se ujal Jan Nebeský, jehož předešlé ibsenovské inscenace byly vysoce ceněny a dočkaly se uznání i na prestižních mezinárodních festivalech.

Tereza Dočkalová získala za roli Nory Cenu Thálie 2017 za mimořádný jevištní výkon.



Vyjádření poroty k Ceně Thálie pro Terezu Dočkalovou:

Nejslavnější z Ibsenových antihrdinek je v interpretaci Terezy Dočkalové (a režiséra Jana Nebeského) mimořádně plastickou postavou. Na první pohled je to povrchní fišlena, která se stará jen o svůj vzhled a sbírku extravagantních bot – postupně v ní však objevujeme mnohem komplikovanější ženu, dovednou manipulátorku, která se ve snaze vyhovovat manželovi záměrně stylizuje do role prostoduché krasavice. Dohromady se Dočkalové Nora skládá ve velkolepý portrét jednoho velkolepého sobectví – a pro Nebeského vynikající inscenaci, pracující s mnoha roviny stylizace a ostrými situačními střihy, je doslova pilířem mimořádných kvalit.

Colours of ZUŠ III

open air minifestival opavské ZUŠ

v rámci 5. ročníku celostátního festivalu

základních uměleckých škol ve veřejném prostoru ZUŠ Open

PÁTEK

01. 10.

14:00–21:00

Ptačí vrch, Obecní dům, Dvořákovy sady, kostel sv. Janů

20.00 BraAgas

vystoupení ženské kapely

zaměřené na lidovou hudbu různých částí Evropy



Letošní pátý ročník celonárodního happeningu ZUŠ Open byl opět z jarního termínu přesunut z důvodu opětovného uzavření škol částečně do on-line prostředí či do volných termínů podle sil a možností jednotlivých škol.

I naše škola před koncem školního roku natočila

a realizovala online koncert, ale všichni tak nějak cítíme, že to úplně není ono a těšíme se na osobní setkávání tváří v tvář v rámci vystoupení a umělecké tvorby. Základní umělecká škola Opava se letošní přehlídky účastní potřetí pestrým programem sestaveným z příspěvků všech čtyř oborů naší školy pod názvem Colours of ZUŠ III.

Na frekventovaném místě opavského centrálního parku se široká veřejnost může těšit na hudební, taneční, divadelní, ale i výtvarné aktivity – to nejlepší, co opavská ZUŠ může nabídnout, letos za významné podpory města a za účasti aktivních umělců spjatých s opavským regionem a naší školou.

Výtvarný obor připravil výtvarné akce, happeningy a workshopy pro veřejnost. Největší hudební obor představí jak své sólové hudebníky s klasickým i populárním repertoárem, menší soubory (např. Soubor zobcových fléten, Cimbálová muzika), tak i velké orchestry (Andante – akordeonový orchestr, Dechový orchestr, Kytarový orchestr, Smyčcový orchestr). Literární a dramatický obor vystoupí s pouličním divadlem a taneční obor předvede spoustu tanečních čísel klasického, folklorního i moderního repertoáru.

ZUŠ Open znamená „otevřená škola“ a tak jsme letos přizvali ke spolupráci hudebníky z opavské kapely, která zatím zůstává překvapením. Dalšími hosty a spolupracovníky, které jsme přizvali k našemu minifestivalu, jsou spolek Za Opavu, který se mimo jiné stará o obnovu kostela sv. Janů, kde v rámci uměleckého odpoledne proběhne také několik hudebních vystoupení a prodej drobných výtvarných artefaktů našich žáků. Výtěžek z prodeje věnujeme na obnovu kostela sv. Janů, protože dobročinnost byla odedávna výsadou Silných a Velkých žen a tak přispějeme dobré věci i k tématu festivalové Síle ženy.

Markéta Janečková, koordinátorka Colours of ZUŠ a učitelka ZUŠ Opava

BraAgas

Převážně ženská kapela je zaměřená na lidovou hudbu z různých částí Evropy, především písně Sefarditů, Balkánu, nebo Skandinávie. V posledních dvou letech se do jejich repertoáru dostávají i písně v mateřském jazyce. BraAgas spolu hrají od roku 2007 a mají za sebou pestrou hudební historii. Za zmínku stojí třeba účinkování na světových festivalech – RWMF na Borneu, EBU Folk Festival, Sur Jahan v Indii a další. Kapela má vydaných 6 alb, z nichž dvě byly oceněny cenou Anděl v žánru world music, jedna byla nominována a poslední album „O ptácích a rybách“ se dostalo v červnu 2018 až na 3. místo v mezinárodním world music žebříčku – World Music Charts Europe.



Vagina fantasy

Dilema touhy

Návrat domů – Marina Abramovič a její děti

setkání s výtvarnicí Marií Lukáčovou
a projekce dvou mimořádných filmových dokumentů

SOBOTA

02. 10.

18:00

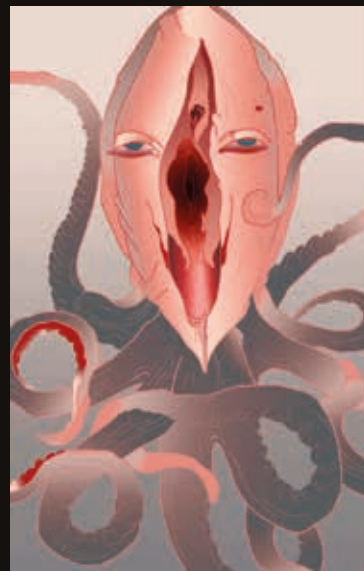
Kino Odboj, Hálkova ulice

Marie Lukáčová – Vagina Fantasy

Kdyby vagíny měly sny, mohly by mít podobu, s níž přichází Marie Lukáčová v sérii nazvané Vagina Fantasy. V ní vaginám rostou křídla, chapadla, copy a ústa. Obrazy vagín v podobě květin, lastur či ptáků připomínají surrealistickou tvorbu Toyen a s poetičností i vtípem nabourávají pojetí ženských rodidel jako nečisté tělesné partie spojené s pocitem nejistoty a studu, o níž se pro jistotu raději nemluví. Autorka se vymezuje proti stigmatizaci ženských pohlavních orgánů typickém pro moderní západní společnost, která zobrazení vagíny vykázala do oblasti pornografie. Zobrazení vagín mají i politický rozměr. Jsou symbolem feministického odporu namířeného proti silám ve společnosti upírajícím ženám (tedy včetně trans žen) kontrolu nad jejich těly.

„Vaginální monstra“, jak o nich hovoří Lukáčová, jsou bytosti zrozené z pocitu svobody a nespoutané představitivosti. Jejich monstrozita má pro autorku pozitivní hodnotu. Je výrazem jejich síly, nezávislosti na společenských konvencích a představách o kráse. Vagíny v podobě autonomních bytostí se vzpírají zpředmětnění a nechťejí být pouhým zdrojem mužské slasti nebo orgánem spojeným s reprodukcí. Zároveň obrazy odkazují k oslavě vulvy zdroje ženské erotické energie a s ní spojené spirituality. Představují pro Lukáčovou způsob, jak vymanit ženskou sexualitu a sexualitu obecně z režimu falocentrické logiky, v níž je vše nahlíženo z pozice muže a mužská anatomie a zkušenost se světem je považována za normu.

Ženská těla jsou podřizována patriarchální moci, ať už se jedná o sexuální násilí, které příliš často uniká pozornosti a zůstává bez trestu, případy nucené sterilizace nebo zavádění restriktivních protipotratových zákonů, znemožňující ženám rozhodovat se o tom, co se s jejich těly děje. Do stejné kategorie spadají i transfobní a homofobní kampaně, podpořené v mnohých zemích diskriminační legislativou. Nejde tedy jen o gesto oslavy ženské sexuality, ale i vyjádření podpory polským demonstrantkám nebo aktivistkám bojujícím za práva sexuálních menšin. Výstava připomíná i stále aktuální kauzu Julie Tsvetkovové, které momentálně hrozí až šest let vězení za provozování stránky na sociálních sítích, kde publikovala stylizovaná zobrazení vagín.



I to je důvodem, proč výstava patří do veřejného prostoru. Je výrazem politického ženského sebeurčení a manifestací přístupů, v němž už vagina nebude zdrojem pohoršení a studu, ale hrdosti a rozkoše.

O autorce:

Marie Lukáčová je malířka, režisérka, animátorka, raperka a spoluzakladatelka feministické skupiny Čtvrtá vlna. Studovala malbu na FAVU a v ateliéru supermédií na pražské VŠUP. V roce 2019 byla finalistkou Ceny Jindřicha Chalupceckého. Působí jako pedagožka v Centru audiovizuálních studií na FAMU.

*Kurátorky výstavy: Zuzana Štefková,
Lenka Kukurová*

Dilema touhy festivalový film o boji za rovnost v přístupu k ženské a mužské sexualitě

Režie: Maria Finitzo
Kamera: Bing Liu, Hillary Bachelder
Hudba: Miriam Cutler
Produkce: Maria Finitzo, Diane Moy Quon

Dokumentární
USA, 2020, 108 min.

„Film Dilema touhy spojuje vědomí klitorální skutečnosti – PRAVDU – s posílením postavení žen, k němuž nepatří jen sexuální uspokojení.“ M. Finitzo



Klitoris, jehož hlavní úlohou je ženská rozkoš, byl moderní medicínou až do nedávné doby ignorován. Zatímco tělo ženy bylo odjakživa považováno za erotický symbol, ženská sexuální touha byla vždy upozadována, či přímo tabuizována. Bioložka Stacey Dutton, queer aktivistka Coriama, designérka Ti Chang či umělkyně Sophia Wallace poukazují na to, jak kulturní, politické a náboženské normy řízené patriarchální společností přiměly ženy vlastní touhu potlačovat. Každá z nich se po svém snaží demytizovat ustálené vnímání ženské sexuality a ukončit tak falickou dominanci. Protože bez rovnosti rozkoše nemůže existovat rovnoprávná společnost.

Návrat Domů – Marina Abramović a její děti festivalový film o vztahu k vlasti, rodičům i vlastnímu tělu srbské performerky Mariny Abramović

Režie: Boris Miljković
Scénář: Boris Miljković
Kamera: Andreja Leko
Hrají: Marina Abramović

Dokumentární
Srbsko, 2020, 83 min



„Pocházím z temného místa, z Titovy Jugoslávie,“ uvádí Marina Abramović v úvodu filmu zachycujícího její dojemný návrat. Cesta do rodného Bělehradu, který srbská performerka po mnoha letech přijala za svůj domov, vede přes města, v nichž je prezentována její putovní výstava The Cleaner. Umělkyně vzpomíná na svůj komplikovaný vztah k vlasti, rodičům i vlastnímu tělu a rekapituluje, jak překračovala hranice mezi státy i mezi tvůrcem a publikem. Její tvorba neožívá jen na archivních záběrech, ale také ve vystoupeních mladých performerů, kteří jako její děti dál rozvíjejí „matčin“ odkaz. (MFDF Ji.hlava)

VSTUPNÉ: 100 Kč
PŘEDPRODEJ: Turistické informační centrum, Opava, kino Odboj, KUPE, Elektro Špacír Hradec nad Moravicí

Život mě baví – Vlny lásky

křest nové básnické sbírky Adély Senecké, autorské čtení s hudbou
Hudební doprovod: Adéla Kvěchová (housle)

Zuzana Kadeřábková (klavír)

Úvodní slovo: PhDr. Lukáš Průša, Ph.D.

NEDĚLE

03. 10.

17:00

Kostel sv. Václava



Adéla Senecká (*1. 1. 1945)

Básnířka, prozaička a výtvarnice. Narodila se v Janovicích u Frýdku -Místku. V roce 1963 absolvovala Střední knihovnickou školu v Brně, kde její učitelkou českého jazyka a literatury byla Věra Hofmannová, pozdější spisovatelka Květa Legátová. Celý život byla zaměstnána jako knihovnice v Ostravě a v Opavě.

Senecká je autorkou duchovní, reflexivní, milostné a přírodní lyriky, je tvůrkyní básní lyrických, stejně tak básní v próze. Do kontextu českého písemnictví vstoupila knihou Zpěvy o naději. Úvahy a myšlenky

v básních (2009, 2012, 2016), jež byla s radostí a nadšením přijata Msgr. Josefem Veselým (*1919 – +2010), opavským knězem, básníkem a esejistou. Byl to právě on, kdo Adélu Seneckou povzbuzoval k další literární práci. Druhá kniha Senecké byla vydána pod názvem Štěstí chci do dlaní brát s podtitulem Básnické meditace (2010, 2012, 2015).

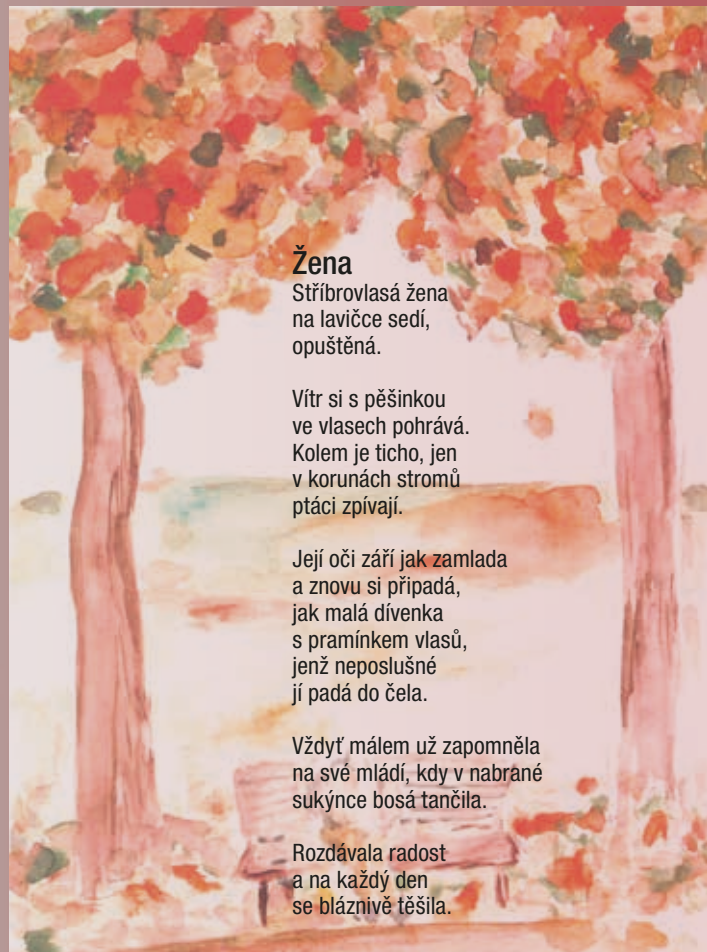
Jedinečné autorčiny básnické texty vyšly knižně také ve svazcích Melodie lásky (2013, 2014, 2015), Náruč láskyplná (2015) a Život mě baví s podtitulem Vlny lásky (2021). Díky velkému čtenářskému zájmu byly mnohé spisovatelčiny knihy reeditovány.

Pro rodinu a nejbližší přátelé napsala a vlastním nákladem vydala své paměti pod názvem Jak život šel... Paměti Adély Senecké 1945–2013... (2014).

Adéla Senecká dlouhodobě spolupracuje s P. PaedDr. Štefanem Bednárem OT (*1963), který svými obrazy doprovodil básnířčinu sbírku Náruč láskyplná a třetí vydání knihy Zpěvy o naději z roku 2016. Ilustrace ve sbírce Život mě baví pocházejí z tvůrčí dílny Anny Kvěchové (*1998) a Adély Senecké.

Anna Kvěchová (*1998)

Narodila se v Bruntále. Již od útlého věku se věnuje hudbě. Je absolventkou Církevní konzervatoře Německého řádu v Opavě v oboru hra na housle. Od roku 2020 zde navázala studiem oboru hry na klavír. Současně vyučuje na Základní umělecké škole v Bruntále. Ve volném čase ráda maluje, fotí a koncertuje.



Žena

Stříbrovlasá žena
na lavičce sedí,
opuštěná.

Vítr si s pěšinkou
ve vlasech pohrává.
Kolem je ticho, jen
v korunách stromů
ptáci zpívají.

Její oči září jak zamlada
a znovu si připadá,
jak malá dívka
s pramínkem vlasů,
jenž neposlušně
jí padá do čela.

Vždyť málem už zapoměla
na své mládí, kdy v nabrané
sukýnce bosá tančila.

Rozdávala radost
a na každý den
se bláznivě těšila.

Vitka (Kateřina Tučková)

symfonieta o brněnské femme fatale,
skladatelce a dirigentce Vítězslavě Kaprálové

Divadlo Husa na provázku

NEDĚLE

03. 10.

19:00

Slezské divadlo, Horní náměstí

Režie: Anna Davidová

Dramaturgie: Lucie Němečková

Scéna: Lenka Odvárková

Kostýmy: Hana Knotková

Hudba: Petr Hromádka, Vítězslava Kaprálová a Bohuslav Martinů

Inspice: Lenka Jirků

Asistent režie: Matej Synák

Foto: Jakub Jíra

Osoby a obsazení: Vitka – Tereza Marečková

Bohuslav Martinů – Dušan Hřebíček

Otec Václav Kaprál – Vladimír Hauser

Matka Vítuše Kaprálová / Charlotta Martinů

manželka Bohuslava Martinů, švadlena – Ivana Hloužková

Ota Vach, spolužák a milenec – Ivan Tondr

voják – Jan Mansfeld

Theodor Schaefer, pomocný pedagog ve škole Kaprálových,

milenec – Milan Holenda

Rudolf Kopec, letecký inženýr, vedoucí folklórního kroužku,

milenec – Dominik Těleky

Jiří Mucha, spisovatel, milenec a manžel – Ondřej Kokorský

Rudolf Firkušný, pianista – Tomáš Žilinský, Tereza Volánková

Kapelník a pianista – Martin Jakubiček

Housle – Martin Holinka, Martin Vašulka

Violoncello – Petr Stupka, Pavel Čadek

Saxofon – Petr Kovařík, Radim Hanousek, Petr Chadim

Délka představení: 140 min., s přestávkou



Tereza Marečková získala za roli Vitky Cenu Divadelních novin.

Komponovala od devíti let. Dirigovala pražskou filharmonii i londýnský orchestr BBC. Prosadila se v oboru, který je dodnes vyhrazen především mužům. Obklopovala se četnými milenci. Udržovala mnohaletý partnerský i tvůrčí vztah s o čtvrtstoletí starším a ženatým Bohuslavem Martinů. Zemřela v pětadvaceti letech. Dodnes patří k nehranějším českým skladatelkám. Má dokonce svou vlastní poštovní známku. Kdyby žila déle, byla by jednou z nejslavnějších českých žen.

Inscenace režisérky Anny Davidové a spisovatelky Kateřiny Tučkové o talentu a vášních brněnské skladatelky, dirigentky a femme fatale Vítězslavy Kaprálové. Příběh o urputnosti, s níž může člověk následovat své touhy a hledat své životní určení. Navzdory všeobecnému očekávání. Příběh o nespoutanosti, náruživosti a svobodomyšlnosti – všemu a všem navzdory!

Anna Davidová (1984)

Svou snivou režijní poetikou a temperamentní obrazivostí se zařadila mezi nejvýraznější režijní talenty mladé generace. Ještě coby režisérka na volné noze vytvořila v Divadle Husa na provázku několik inscenací vysoce ceněných diváky i odbornou veřejností. V letech 2019 až 2021 byla uměleckou šéfkou. Získala Cenu divadelní kritiky v kategorii Talent roku.

VSTUPNÉ: 350 Kč, 300 Kč, 100 Kč, 50 % sleva pro studenty
PŘEDPRODEJ: Slezské divadlo Opava, předprodej vstupenek,
Horní náměstí 13, 746 01 Opava tel.: 555 537 469

Nadějná mladá žena

Oscarem oceněný cynický thriller
o jedné velké pomstě
s velmi nadějnou Carey Mulligan v hlavní roli



PONDĚLÍ

04. 10.

Kino MÍR, Kolářská ulice

18:00

Režie: Emerald Fennell
Scénář: Emerald Fennell
Kamera: Benjamin Kracun
Hudba: Anthony B. Willis
Hrají: Carey Mulligan, Bo Burnham, Laverne Cox,
Clancy Brown, Jennifer Coolidge,
Christopher Mintz-Plasse, Molly Shannon,
Angela Zhou, Sam Richardson

Krimi / Drama / Thriller
USA, 2020, 114 min.

VSTUPNÉ: 100 Kč / 80 Kč sleva pro členy Opavského filmového klubu
PŘEDPRODEJ: Kino MÍR, Kolářská 5, Opava, tel.: 723 872 010

Cassandra (Carey Mulligan) hraje zvláštní hru. Chodí do barů, předstírá v nich těžkou opilost, nechává se sbalit chlápky, kteří v ní vidí snadnou kořist, a když má dojít k „nejlepšímu“, tak na ně nemilosrdně zaútočí. Útoky bývají spíše psychického rázu, ale její oběti i tak poznamenávají velmi bolestivě. A proč to bývalá perspektivní medička dělá? Protože na vysoké potkala kluka, který jí způsobil takové trauma, že rezignovala úplně na všechno, opustila školu, vrátila se k rodičům, začala pracovat jako servírka v kavárně a jediné, co jí jakž takž baví, jsou výše uvedené noční lovy.

Tenhle koníček nabere novou dynamiku ve chvíli, kdy se v jejím životě znovu objeví „pachatel“ jejího současného stavu, pohledný pediatr Ryan (Bo Burnham). S ním přichází lehké znejistění, co že se to vlastně tenkrát na vysoké doopravdy stalo, protože Ryan se chová jako by nic, dokonce začne s Cassandrou flirtovat a nebrání se ani předstávě, že by z toho mohlo vzejít něco vážnějšího. Cassandra jeho city, zdá se, opětuje. Protože se ale pohybuje v žánru cynického thrilleru, je jasné, že tahle nadějná mladá žena milostné mimikry používá k tomu, aby zosnovala plán pomsty, proti kterému budou její dosavadní barové eskapády pouhými kanadskými žertíky.

Zajímavosti

Film vznikl tak, že si režisérka a scenáristka Emerald Fennell představila ženu ležící na posteli, zatímco jí někdo stahuje spodní prádlo, a opile se ptající: „Co to děláš?“ Hned na to se na tu stejnou otázku zeptá úplně střízlivým hlasem. Zbytek celého scénáře napsala s tímto nápadem v hlavě a ona popsaná scéna nakonec skončila nezkrácená i ve filmu.

Menší roli si ve filmu zahrála i režisérka Emerald Fennell. Vidět ji můžete jako youtuberku, podle jejíhož videa se ve filmu Cassie (Carey Mulligan) líčí.

Název filmu odkazuje na odsouzení studenta Stanfordské univerzity Brocka Turnera, který byl v roce 2016 odsouzen za znásilnění. I přesto byl mnohým označován jako „promising young man“, tedy v překladu „nadějný mladý muž“. Cassie (Carey Mulligan) čte ve filmu fiktivní knihu s názvem „Carel How You Go“. Jedná se o odkaz na stejnojmennou krátkometrážní prvotinu režisérky Emerald Fennell, *Careful How You Go* (2018).

Natáčelo se v Los Angeles (Kalifornie, USA). Točilo se od března do dubna 2019. Natáčení trvalo 23 dní.

KONCERT

Santa Cecilia (Antonio Draghi)

oratorium Antonia Draghiho (cca 1634–1700)

jako pocta patronce hudby,
Hof-Musici pod vedením Ondřeje Macka

ČTVRTEK

04. 11.

19:00

Kostel sv. Václava, Pekařská ulice

Oratorium k počtě patronky hudebníků
od dvorního kapelníka císaře Leopolda I.,
poprvé provedené na Pražském hradě roku 1680.

Soubor barokní hudby

Santa Cecilia/Svatá Cecilie

Angelo/Anděl

Valeriano/Valerianus

Tiburtio/Tiburtius

Testo/Vypravěč

Kamila Zbořilová (soprán)

Eva Benett (soprán)

Monika Jägerová (alt)

Tomáš Kočan (tenor)

Ivo Michl (basbaryton)

Jiřina Dvořáková Marešová

Dalibor Pimek

Marek Kubát

Ondřej Macek

varhanní pozitiv, regál

barokní violoncello

theorba

cembalo, umělecký vedoucí

VSTUPNÉ: 150 Kč (studenti, senioři), 200 Kč

PŘEDPRODEJ: Turistické informační centrum Opava,

Horní náměstí 67, 746 01 Opava, tel.: 553 756 143, mail: tic@opava-city.cz

Abonentní koncert pro milovníky krásné hudby



Hof-Musici

Jsou souborem hudebníků – instrumentalistů i zpěváků – specializovaných na interpretaci hudby 17. a 18. století. Německo-latinský název souboru (doslova „Dvorní hudebníci“) vychází z obvyklého označení šlechtických kapel na území Svaté říše římské v období vrcholného baroka. Na tyto tradice odkazuje nejen mezinárodní složení souboru, ale také jeho repertoár, zaměřený zejména na hudbu italských skladatelů, jejichž díla byla prováděna v zemích bývalé habsburské monarchie. Zvláštní pozornost soubor věnuje hudbě italských, rakouských a českých skladatelů působících u císařského dvora ve Vídni (Antonio Draghi, Antonio Caldara, Giuseppe Porsile, Johann Joseph Fux, František Ignác Tůma a další). Hof-Musici se věnují takřka výlučně provádění dosud nepublikovaných skladeb dochovaných v rukopisech v evropských hudebních archívech a knihovnách.

Hlavní zájem souboru patří kantátě, oratoriu a operě italského baroka. Kromě vokální provozovací praxe se jeho zpěváci zabývají také oživením hereckého stylu 17. a 18. století. Zaměření na barokní operu v dobové inscenační praxi vedlo k zahájení spolupráce souboru se Zámeckým divadlem v Českém Krumlově – unikátně dochovaným barokním divadlem z roku 1766. Od roku 2000 zde Hof-Musici každoročně v novodobé světové premiéře provádějí některé z jevištních děl velkých, byť často nepřavém zapomenutých, mistrů italské opery (Alessandro Scarlatti, Antonio Vivaldi, Nicola Porpora, Johann Adolf Hasse, Antonio Caldara, Antonio Giannettini, Antonio Bononi a další). V roce 2008 se mezinárodní ohlasu dostalo objevu a rekonstrukci Vivaldihho pražské opery Argippo, jež byla do té doby považována za ztracenou.

Soubor Hof-Musici pravidelně vystupuje na koncertech a festivalech doma i v zahraničí (Feste Musicali per San Rocco Venezia, Baroque à Saint-Roch Liège, Festival Galuppi Venezia, Varaždinské barokní večery v Chorvatsku, Haydn-Tage v Haydnově rodišti na zámku Rohrau, Sonntagskonzerte im Liechtenstein Palais ve Vídni, Haydnův festival na zámku Esterháza

v Maďarsku, festival Il Suono & Il Sacro v královském paláci v Casertě v Neapole, Handel Festival Japan v Tokiu, Budapeštský jarní festival aj.)
Od roku 2008 jsou Hof-Musici rezidenčním souborem Festivalu barokních umění v Českém Krumlově. Zakladatelem a vedoucím souboru je cembalista Ondřej Macek.



Legenda o svatě Cecílii

Cecílie je raně křesťanská mučednice, která žila v Římě na počátku 3. století. Od poloviny 6. století je její svátek slaven 22. listopadu. Nejstarším dochovaným pramenem pojednávajícím o jejím životě a mučednické smrti je Passio Sanctae Caeciliae virginis martyris Romae obsažené v Martyrologium Hieronymianum z 5. století.

Cecílie pocházela z římského patricijského rodu Caeciliiů. Přestože byla křesťankou, její rodiče se rozhodli jí provdat za pohana Valeriana. O svatební noci se Cecílie Valerianovi svěřila, že při ní stojí Anděl jako ochránce její čistoty, kterou se zavázala Kristu. Valerianus byl ochoten přistoupit na její slib zdrženlivosti, pokud bude moci Anděla spatřit také on. Cecílie jej tedy poslala za papežem Urbanem I., který jej měl obrátit na víru a pokřtít. Když se Valerianus k Cecílii vrátil jako čerstvý konvertita, konečně i on spatřil Anděla. Ten novomanželům daroval věnec upletený z lilí a růží z Ráje jako symbol čistoty a mučednictví. Valerianovi se podařilo na víru obrátit také svého bratra Tiburtia. Společně pohřbivali umučené a popravené křesťany a za tuto zakázanou činnost byli i oni odsouzeni k smrti. Po jejich popravě předvedl prefekt Turcius Almachius před soud také Cecílii, neboť se pokusila oba bratry pohřbit. Když odmítla obětovat modlám, byla odsouzena k smrti ve vroucí lázni, kterou ovšem přežila. I poté, co se jí kat marně pokusil setnout hlavu (podle římského práva k tomu měl tři pokusy), žila Cecílie ještě tři dny, během nichž odkázala svůj majetek chudým a obrátila na víru mnoho lidí ze svého okolí. Cecílie byla upřítěna po boku papežů a biskupů v katakombách sv. Kalixta. Její dům v římské čtvrti Trastever vysvětlil papež Urban I. na kostel, na jehož základech byla v 9. století vystavěna basilika sv. Cecílie, která po úpravách v 16. a 18. století stojí dodnes.

Cecílie je všeobecně známá jako patronka hudebníků, a to i přesto, že její legenda neříká nic o tom, že by k ní měla zvláštní vztah. Spojení Cecílie s hudbou vzniklo na základě nepřesného výkladu jedné věty ze třetí kapitoly její latinské legendy: Nadešel svatební den a za zvuku hudebních nástrojů zpívala ve svém srdci pouze ke svému Pánu, řkouc: Nechť zůstanou mé srdce i mé tělo neposkrvněny, abych nebyla zahanbena. Tato věta ovšem ve skutečnosti neříká nic jiného, než že během Cecíliiny svatby zněly hudební nástroje, od nichž se Cecílie odvrátila, aby sama „zpívala ve svém srdci k Bohu“. Obrat „zpěv v srdci“ se objevuje v listech sv. Pavla Efezanům (5, 19) a Kolosanům (3, 16), v židovsko-alexandrijské a novoplatónské filozofii, u Otců a po dobu celého středověku. Jeho významem není slyšitelný zpěv, nýbrž spirituální jednání, modlitba. Její jednání je příkladem vnitřní modlitby a vztah k hudbě z něho tudíž vůbec nevyplývá. Uctívání sv. Cecílie jako patronky hudby lze doložit od 15. století. V 6. století je Cecílie běžně zobrazována pouze s korunou mučedníků, v 11. století se společně s korunou objevuje kříž, ve 14. století má Cecílie palmovou ratolest a meč, případně také věnec květin z Ráje. Atribut hudebního nástroje, nejčastěji varhanního portativu, dokládají až ikonografické prameny od 15. století.

Komiks:

Dlouhé safari z Opavy do Keni

Životopis Joy Adamsonové

PÁTEK

05. 11.

17:00

Knihovna Petra Bezruče, Nádražní okruh



**Jak nešťastné dětství v Opavě ovlivnilo její život?
Proč ji osud dovedl ke lvici Else?
Přinesla jí světová proslulost štěstí?
Proč byla Joy zavražděna?**

Tyto otázky zodpoví nový komiks, který navazuje na unikátní životopis světoznámé spisovatelky a ochránkyně přírody Joy Adamsonové „Setkání se smrtí“. Knihu napsala Zuzana Beranová, která se nyní spojila s novojičínským dobrodruhem a ilustrátorem Oldřichem Hyvnarem. Společně převedli život Joy Adamsonové do komiksově podoby. „Největší výzvo pro mne bylo převést košatý a bohatý život Joy Adamsonové do textů v bublinách,“ říká autorka scénáře Zuzana Beranová. Její motivací bylo zpřístupnit inspirující život Joy také mladší generaci. „Neznamená to zjednodušení. Příběh jsem musela pečlivě vystavět na omezeném prostoru tak, abych podchytila i hluboké motivy. Komiks tak zaujme i další čtenáře, kteří v dnešní uspěchané době nemají tolik času na čtení.“ Komiks tak zahrnuje kapitoly: „Narodila se Joy“, „Velikán Weissshuhn“, „Matčina zrada“, „Hraběnka z Vidně“, „Poprvé v Africe“, „Malířka africké květeny“, „Africké kmény“, „Nešťastné lásky“, „Elsa přichází“, „Bestselle“, „Smrt Elsy“, „Ochránkyně zvířat po celém světě“, „Hollywood“, „Pippa a Penny“ a nakonec „Smutek na břehu jezera“.

Novinkou pro Zuzanu Beranovou, která se etablovala jako spisovatelka, a napsala například knihy „Všechny vůně Afriky“ nebo „Poslední nosorožec“, byla také týmová spolupráce s ilustrátorem Oldřichem Hyvnarem. „Když člověk píše knihu, koriguje jej pouze v závěrečné fázi editor. V případě komiksu je to však práce v tandemu. Ilustrátor mi někdy mé představy vrátil zpátky, že jsou nepřekreslitelné, jindy zase sám vymyslel unikátní řešení. Zuzana Beranová s úsměvem podotýká, že spolu strávili hodně času a vyplili také bezpočet panáků slivovice. „Ale to byla součást kreativního procesu. Olda Hyvnar je bývalým náčelníkem horské služby v Beskydech, kam jsme se společně vypravili. Chodili jsme po horách, rozumovali, a najednou z nás vypadlo řešení problému, se kterým jsme nemohli hnout,“ říká Zuzana Beranová. Současně připouští, že ji Oldřich Hyvnar někdy přiváděl skoro k šílenství svým smyslem pro detail. „Například jsem do scénáře napsala, že George Adamson tahal za landroverem mrtvou zebra, a tak učili Elsu lovit. Ale Oldřich chtěl vědět: byla k landroveru připevněná za nozdry, nebo za nohy?“. Jeho smysl pro detail přišel ke slovu, když jsme kreslili úvodní scénu o Else. V ní náčelníci z keňského kmene Borana žádají o pomoc George Adamsona, že jejich vesnici napadl lidožravý lev. A ilustrátor vzal na sebe vskutku etnografický úkol, aby věrně zobrazil oděv kmene Borana.“ Tato pečlivost však podle ní ve výsledku vytvořila působivý a věrný odraz Joyina života.

VSTUP VOLNÝ

Více informací na: joyadamson1910@gmail.com

Facebook: Přátelé Joy Adamson

PRAKTICKÉ INFORMACE PŘEDPRODEJ

Sluna, Horní náměstí 27, 746 01 Opava
tel.: 553 712 319, sluna.opava@seznam.cz, www.slunaopava.wbs.cz

Slezské divadlo Opava, Horní náměstí 13, 746 01 Opava
tel.: 555 537 469, vstupenky@divadlo-opava.cz, www.divadlo-opava.cz

Obecní dům, recepce, Ostrožná 46, Opava, tel.: 553 791 947,
obecni.dum@oko-opava.cz, www.oko-opava.cz

Turistické informační centrum Opava, Horní náměstí 67, 746 01 Opava,
tel.: 553 756 143, [mail: tic@opava-city.cz](mailto:tic@opava-city.cz)

KUPE, Janská 7, 746 01 Opava, tel.: 555 501 415,
info@kupecko.cz, www.kupecko.cz

Kino MÍR, Kolářská 5, 746 01 Opava, tel.: 723 872 010,
kinomir.opava@seznam.cz, www.kino.opava.org

POŘÁDÁ STATUTÁRNÍ MĚSTO OPAVA.

Informace na tel.: 553 756 306, 604 229 363
E-mail: petr.rotrekl@opava-city.cz
www.opava-city.cz/bezrucovaopava
facebook.com/bezrucovaopava

PROGRAMOVÝ TISK 64. ROČNÍKU FESTIVALU BEZRUČOVA OPAVA VYDALO STATUTÁRNÍ MĚSTO OPAVA.

Dramaturgie festivalu: Petr Rotrekl
Texty v programovém bulletinu: autoři jednotlivých textů
Redakční rada: Petr Rotrekl, Monika Štěpánková, Stanislava Lohinová
Grafická úprava: Dagmar Hlubučková, Dagmar Nevřelová
Tisk: Tiskárna Grafico s. r. o.
ISBN: 978-80-7572-030-6

Tento projekt je spolufinancován z rozpočtu
Moravskoslezského kraje



VE SPOLUPRÁCI

s Opavskou kulturní organizací,
Slezským divadlem,
Slezskou univerzitou v Opavě,
Slezským zemským muzeem,
Památkem Petra Bezruče,
Střediskem volného času,
Agenturou A. Production
Martina Žižlavského,
Knihovnou Petra Bezruče,
kulturním prostorem KUPE,
Galerií Hřivnáč,
Základní uměleckou školou Opava,
Opavským filmovým klubem,
Loutkovým divadlem,
Svatováclavským hudebním festivalem,
agenturou Karla Kostery a dalšími.

PŘÍPRAVNÝ VÝBOR FESTIVALU:

Zuzana Bornová, Jana Foltysová,
Petr Hanousek, Dagmar Hlubučková,
Dan Jedlička, Vlastimil Kočvara,
Karel Kostera, Marcela Mrózková Heříková,
Vladimír Pfeffer, Jaroslava Poláková,
Jiřina Rossipalová, Jiří Siostrzonek,
Vladimír Peringer, Monika Szturcová,
Markéta Janečková, Jana Vondálová,
Dušan Urbaník, Soňa Wenzelová,
Stanislava Lohinová, Martin Žižlavský,
Roman Konečný, Monika Štěpánková,
Dagmar Nevřelová a Petr Rotrekl...

ZMĚNA PROGRAMU VYHAZENA.

Na této akci budou pořizovány fotografie
a videozáznamy, které budou použity
pro propagační účely pořadatele
kontakt: gopr@opava-city.cz.

Na představeních bude nutné dodržovat
všechna platná vládní nařízení týkající
se koronavirové pandemie.

Pořadatel:



Partner:



Spolupořadatel:



Mediální partner:





**Když muži a děti spí,
ženy tančí a čtou...**

Theodore Rousseau (1847–1926)
Čtoucí dívka, 1886–1887
Tate Gallery, Londýn

